

Briselē, 28.6.2023.
COM(2023) 366 final

2023/0209 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par maksājumu pakalpojumiem un elektroniskās naudas pakalpojumiem iekšējā tirgū
un ar ko groza Direktīvu 98/26/EK un atceļ Direktīvu (ES) 2015/2366 un Direktīvu
2009/110/EK**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2023) 256 final} - {SWD(2023) 231 final} - {SWD(2023) 232 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Otrajā Maksājumu pakalpojumu direktīvā (MPD2¹) ir noteikts tiesiskais regulējums visiem iekšzemes un pārrobežu neliela apjoma maksājumiem ES gan euro, gan citās valūtās. Ar 2007. gadā pieņemto pirmo Maksājumu pakalpojumu direktīvu (MPD1²), tika izveidots saskaņots tiesiskais regulējums integrēta ES maksājumu tirgus izveidei. Pamatojoties uz MPD1, ar MPD2 tika novērsti šķēršļi jaunu veidu maksājumu pakalpojumu izmantošanai un uzlabots patērētāju tiesību aizsardzības un drošības līmenis. Lielākā daļa MPD2 noteikumu ir piemērojami kopš 2018. gada janvāra, bet daži no tiem, piemēram, noteikumi par drošu lietotāju autentifikāciju (*Strong Customer Authentication (SCA)*), tiek piemēroti tikai no 2019. gada septembra.

MPD2 ietver gan noteikumus par to, kā maksājumu pakalpojumu sniedzēji (MPS) sniedz maksājumu pakalpojumus, gan noteikumus par vienas īpašas MPS kategorijas, proti, maksājumu iestāžu (MI), licencēšanu un uzraudzību. Citas MPS kategorijas ir jo īpaši kredītiestādes, kuru darbību regulē ES tiesību akti banku jomā³, un elektroniskās naudas iestādes (ENI), kuru darbību regulē Elektroniskās naudas direktīva⁴.

Komisijas 2020. gada paziņojumā par ES stratēģiju “Neliela apjoma maksājumi”⁵ tika noteiktas Komisijas prioritātes attiecībā uz neliela apjoma maksājumu nozari pašreizējās komisāru kolēģijas pilnvaru laikam (2019.–2024. g.). To papildināja Digitālā finansējuma stratēģija, kurā tika noteiktas prioritātes digitālās programmas īstenošanai finanšu nozarē, izņemot attiecībā uz maksājumiem. ES stratēģijā “Neliela apjoma maksājumi” tika paziņots, ka “2021. gada beigās Komisija sāks visaptverošu pārskatu par MPD2 piemērošanu un ietekmi.” Šī pārskatīšana tika pienācīgi veikta, galvenokārt 2022. gadā, un tās rezultātā Komisija pieņēma lēmumu ierosināt MPD2 grozījumus, lai uzlabotu tās darbību. Šie grozījumi ir izklāstīti divos priekšlikumos — šajā priekšlikumā direktīvai par maksājumu pakalpojumiem un elektroniskās naudas pakalpojumiem, kurā galvenā uzmanība pievērsta maksājumu iestāžu licencēšanai un uzraudzībai (un ar kuru groza dažas citas direktīvas), un priekšlikumā regulai par maksājumu pakalpojumiem ES.

Ierosinātā MPD2 pārskatīšana ir iekļauta Komisijas darba programmā 2023. gadam kopā ar plānotu likumdošanas iniciatīvu par finanšu datu piekļuves regulējumu, ar kuru paplašina piekļuvi finanšu datiem un to izmantošanu ne tikai maksājumu kontu jomā, bet arī attiecībā uz citiem finanšu pakalpojumiem.

• Saskaņība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā

Esošie politikas noteikumi, kas attiecas uz šo iniciatīvu, ietver citus tiesību aktus neliela apjoma maksājumu jomā, citus tādus tiesību aktus finanšu pakalpojumu jomā, kas attiecas arī uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, un horizontāli piemērojamos Savienības tiesību

¹ Direktīvas (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū.

² Direktīva (ES) 2007/64 (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū.

³ Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm, Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību.

⁴ Direktīva 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību.

⁵ COM (2020) 592 final (2020. gada 24. septembris).

aktus, kas ietekmē neliela apjoma maksājumu nozari. Gatavojot šo priekšlikumu, tika pievērsta uzmanība tam, lai nodrošinātu saskaņotību ar minētajiem noteikumiem.

Citi iepriekš neminēti tiesību akti neliela apjoma maksājumu jomā ietver 2012. gada Vienotās euro maksājumu telpas (*SEPA*) regulu, ar ko saskaņo tehniskās prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro⁶. Lai paātrinātu un atvieglotu zibmaksājumu veikšanu euro valūtā ES, Komisija 2022. gada 26. oktobrī ierosināja grozījumus *SEPA* regulā⁷. Regula par pārrobežu maksājumiem izlīdzina maksas par iekšzemes un pārrobežu pārvedumu veikšanu euro⁸. Regulā par starpbanku komisijas maksām ir noteikti šādu maksu maksimālie līmeņi⁹.

Citi relevanti tiesību akti finanšu pakalpojumu jomā ietver Norēķinu galīguma direktīvu (NGD)¹⁰, kurā ar šo priekšlikumu tiek izdarīti mērķtiecīgi grozījumi, Regulu par kryptoaktīvu tirgiem (KAT regula)¹¹, Digitālās darbības noturības aktu saistībā ar kiberdrošību (*DORA*)¹² un Direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, kuras ierosināto grozījumu kopumu pašlaik apspriež likumdevēji.

Šī iniciatīva pilnībā atbilst citām Komisijas iniciatīvām, kas izklāstītas Komisijas ES digitālā finansējuma stratēģijā¹³, kura tika pieņemta kopā ar ES stratēģiju “Neliela apjoma maksājumi” un kuras mērķis ir veicināt finanšu un ES ekonomikas digitālo pārveidi un novērst digitālā iekšējā tirgus sadrumstalotību.

• **Saskanība ar citām ES politikas jomām**

Šī iniciatīva atbilst arī Komisijas 2021. gada paziņojumam “ES ekonomikas un finanšu sistēma: veicināt atvērtību, stiprumu un noturību”¹⁴, kurā atkārtoti uzsvērts, cik liela nozīme finanšu pakalpojumu vienotā tirgus stiprināšanā ir tās stratēģijai “Neliela apjoma maksājumi” un digitālajai inovācijai finanšu jomā. Tajā pašā paziņojumā tika apstiprināts, ka Komisija un Eiropas Centrālās bankas dienesti tehniskā līmenī kopīgi pārskatīs plašu politikas, juridisko un tehnisko jautājumu klāstu, kas izriet no iespējamās digitālā euro ieviešanas, ņemot vērā to attiecīgās pilnvaras, kas paredzētas ES līgumos.

Komisija ir sagatavojusi priekšlikumu par ES tiesisko regulējumu attiecībā uz piekļuvi finanšu datiem un to iesniedz kopā ar diviem priekšlikumiem par MPD2 grozījumiem; šis priekšlikums attiecas uz piekļuvi finanšu datiem, kas nav maksājumu kontu dati, uz kuriem joprojām attiecas tiesību akti maksājumu jomā.

Būtiski vispārīgāki ES tiesību akti ietver Vispārīgo datu aizsardzības regulu¹⁵.

⁶ Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts).

⁷ COM(2022) 546 final.

⁸ Regula (ES) 2021/1230 (2021. gada 14. jūlijs) par pārrobežu maksājumiem Savienībā.

⁹ Regula (ES) Nr. 2015/751 (2015. gada 29. aprīlis) par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem.

¹⁰ Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās.

¹¹ Regula (ES) 2023/1114 (2023. gada 31. maijs) par kryptoaktīvu tirgiem.

¹² Regula (ES) 2022/2554 (2022. gada 14. decembris) par finanšu nozares digitālās darbības noturību.

¹³ COM (2020) 591 final (2020. gada 24. septembris).

¹⁴ COM (2021) 32 final (2021. gada 19. janvāris).

¹⁵ Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis). Sk. arī tālāk apakšsadaļu “Pamattiesības”.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

MPD2 juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, kurā ES iestādēm uzdots paredzēt noteikumus, lai izveidotu iekšējo tirgu un nodrošinātu tā pienācīgu darbību saskaņā ar LESD 26. pantu. Tomēr, ņemot vērā to, ka Elektroniskās naudas direktīvas¹⁶ pamatā ir LESD 53. un 114. pants un ka minētais tiesību akts ir iekļauts šajā direktīvas priekšlikumā, no tā izriet, ka arī jebkuram jaunam tiesību aktam, kas ietver noteikumus par atļauju izsniegšanu iestādēm, kuras emitē elektronisko naudu, būtu jābūt ar šādu divkāršu juridisko pamatu.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Maksājumu pakalpojumu sniedzēji plaši izmanto pakalpojumu sniegšanas brīvību un brīvību veikt uzņēmējdarbību. Lai iekšējā tirgū nodrošinātu saskaņotus nosacījumus un vienlīdzīgus konkurences apstākļus neliela apjoma maksājumu pakalpojumu jomā, ir nepieciešami ES līmeņa tiesību akti. Šī loģika ir pirmās un otrās Maksājumu pakalpojumu direktīvas pamatā, un tā ir ievērota arī saistībā ar šo priekšlikumu.

• Proporcionalitāte

Priekšlikumā ir paredzēti mērķtiecīgi pasākumi proporcionalitātes nodrošināšanai, piemēram, atšķirīgas sākumkapitāla un pašu kapitāla prasības dažādiem maksājumu pakalpojumu veidiem. Turklāt priekšlikums ļauj dalībvalstīm atbrīvot mazās maksājumu iestādes, kuru apgrozījums ir mazāks par 3 miljoniem EUR, no dažām atļaujas piešķiršanas prasībām. Proporcionalitātes principam atbilst arī ierosinātie jaunie noteikumi par skaidras naudas izņemšanas pakalpojumiem veikalos vai par skaidras naudas izņemšanu, ko veic neatkarīgi bankomātu izvietotāji.

• Juridiskā instrumenta izvēle

Pašlaik MPD2 ir direktīva, ko piemēro, transponējot dalībvalstu tiesību aktus. Tomēr ir konstatēts, ka nolūkā uzlabot īstenošanas saskaņotību dalībvalstīs dažādās ES finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomās¹⁷ ir lietderīgi finanšu uzņēmumiem piemērojamos noteikumus ietvert tieši piemērojamā regulā. Veicot MPD2 pārskatīšanu, tika secināts, ka šāda pieeja būtu piemērota arī attiecībā uz tiesību aktiem par maksājumiem, tāpēc ierosinātie MPD2 grozījumi ir ietverti divos atsevišķos tiesību aktos: šajā priekšlikumā direktīvai, kurā jo īpaši ietverti noteikumi par maksājumu iestāžu licencēšanu un uzraudzību, un tam pievienotajā priekšlikumā regulai, kurā ietverti noteikumi par MPS (tajā skaitā MI un dažām citām MPS kategorijām), kas sniedz maksājumu un elektroniskās naudas pakalpojumus. Šajā gadījumā direktīvas formāts ir piemērots, ņemot vērā to, ka finanšu iestāžu (arī MI un citu MPS kategoriju, piemēram, kredītiestāžu) licencēšana un uzraudzība kopumā joprojām ir dalībvalstu kompetencē, un ES līmeņa licencēšana vai uzraudzība nav ierosināta.

¹⁶ Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību.

¹⁷ Piemēram, banku prudenciālie noteikumi vai vērtspapīru tirgu noteikumi.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

2022. gadā tika veikts MPD2 izvērtējums. Izvērtējumā tika iekļauts neatkarīga darbuzņēmēja ziņojums un ieinteresēto personu viedokļi, kas tika pausti dažādās sabiedriskās apspriešanās. Izvērtējuma ziņojums ir publicēts šim priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma pielikumā¹⁸. Izvērtējuma ziņojumā secināts, ka MPD2 mērķi ir sasniegti ar dažādiem panākumiem. Kopumā izvērtējumā secināts, ka, neraugoties uz dažiem trūkumiem, pašreizējais MPD2 regulējums ir ļāvis sasniegt MPD2 mērķus, un vienlaikus tā ir salīdzinoši efektīva attiecībā uz izmaksām un ES pievienotās vērtības nodrošināšanu.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Lai nodrošinātu, ka Komisijas priekšlikumā tiek ņemti vērā visu ieinteresēto personu viedokļi, šīs iniciatīvas apspriešanas stratēģija ietvēra šādus pasākumus:

- atklāta sabiedriskā apspriešana, kas ilga no 2022. gada 10. maija līdz 2022. gada 2. augustam¹⁹;
- mērķorientēta (tomēr publiska un atklāta) apspriešana, kurā jautājumi bija detalizētāki nekā sabiedriskajā apspriešanā un kura ilga no 2022. gada 10. maija līdz 2022. gada 5. jūlijam²⁰;
- uzaicinājums iesniegt atsauksmes, kas ilga no 2022. gada 10. maija līdz 2022. gada 2. augustam²¹;
- mērķorientēta apspriešana par NGD, kas ilga no 2021. gada 12. februāra līdz 2021. gada 7. maijam;
- apspriešanās ar ieinteresētajām personām Komisijas ekspertu grupā — Maksājumu sistēmu tirgus ekspertu grupā;
- *ad hoc* kontakti ar dažādām ieinteresētajām personām pēc to iniciatīvas vai pēc Komisijas iniciatīvas;
- apspriešanās ar dalībvalstu ekspertiem Komisijas ekspertu grupā banku, maksājumu un apdrošināšanas jomā.

Šo apspriežu rezultāti ir apkopoti šim priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma 2. pielikumā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Šīs iniciatīvas sagatavošanā tika izmantoti vairāki ievaddatu un speciālo zināšanu avoti, tajā skaitā šādi:

- pierādījumi, kas iegūti dažādās iepriekš minētajās apspriešanās un *ad hoc* veidā no ieinteresētajām personām;

¹⁸ SWD 2023/231 final.

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13331-Payment-services-review-of-EU-rules/public-consultation_lv.

²⁰ https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/finance-2022-psd2-review_lv.

²¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13331-Payment-services-review-of-EU-rules_lv

- Eiropas Banku iestādes ieteikumā²² sniegtie pierādījumi;
- darbuņēmēja *Valdani Vicari & Associati Consulting* veikts pētījums (iesniegts 2022. gada septembrī) “Pētījums par Direktīvas (ES) 2015/2366 par maksājumu pakalpojumiem (MPD2) piemērošanu un ietekmi”²³;
- no privātā sektora uzņēmējiem iegūtie dati.

- **Ietekmes novērtējums**

Šim priekšlikumam (un priekšlikumam regulai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū) ir pievienots ietekmes novērtējums, ko 2023. gada 1. martā izskatīja Regulējuma kontroles padome (RKP). RKP 2023. gada 3. martā sniedza pozitīvu atzinumu ar piezīmēm (piezīmes tika izvērtētas galīgajā redakcijā). Ietekmes novērtējumā konstatēts, ka, neraugoties uz MPD2 pozitīvajiem rezultātiem, ES maksājumu tirgū pastāv četras būtiskas problēmas:

- patērētāji ir pakļauti krāpšanas riskam un neuzticas maksājumiem;
- atvērtās banku darbības sektors darbojas nepilnīgi;
- ES dalībvalstu uzraudzības iestādēm ir nesaskaņotas pilnvaras un pienākumi;
- pastāv nevienlīdzīgi konkurences apstākļi starp bankām un nebanku MPS.

Šīs problēmas rada šādas sekas:

- lietotāji (patērētāji, komersanti un MVU) joprojām ir pakļauti krāpšanas riskam, tiem ir ierobežotas maksājumu pakalpojumu izvēles iespējas, un cenas ir augstākas, nekā tām vajadzētu būt;
- atvērtās banku darbības pakalpojumu sniedzēji saskaras ar šķēršļiem atvērtās banku darbības pamatpakalpojumu piedāvāšanā un tiem ir grūtāk ieviest jauninājumus;
- MPS saskaras ar neskaidrībām attiecībā uz saviem pienākumiem, un nebanku MPS ir neizdevīgākā konkurences situācijā nekā bankas;
- rodas ekonomiska neefektivitāte un lielākas komercdarbības izmaksas, kas negatīvi ietekmē ES konkurētspēju;
- iekšējais maksājumu tirgus ir sadrumstalots, un vērojama labvēlīgāku jurisdikciju izvēle.

Iniciatīvai ir četri konkrēti mērķi, kas atbilst konstatētajām problēmām:

1. pastiprināt lietotāju aizsardzību un uzticēšanos maksājumiem;
2. uzlabot atvērtās banku darbības pakalpojumu konkurētspēju;
3. uzlabot noteikumu izpildi un īstenošanu dalībvalstīs;
4. uzlabot (tiešu vai netiešu) piekļuvi maksājumu sistēmām un banku kontiem nebanku MPS.

Ietekmes novērtējumā ir izklāstīts vēlamie risinājumi konkrēto mērķu sasniegšanai (tālāk sniegtajā uzskaitījumā ir iekļauti gan šajā direktīvā, gan pievienotajā regulā paredzētie pasākumi):

²² EBA/Op/2022/06 (2022. gada 23. jūnijs).

²³ Pieejams šeit: <https://data.europa.eu/doi/10.2874/996945>. Līguma Nr. FISMA/2021/OP/0002.

- attiecībā uz 1. konkrēto mērķi — uzlabojumi *SCA* piemērošanā, juridiskais pamats informācijas apmaiņai krāpšanas jomā un pienākums izglītēt klientus par krāpšanu, *IBAN* pārbaudes attiecināšana uz visiem kredīta pārvedumiem un nosacīta atbildības atcelšana saistībā ar krāpšanu maksātāja autorizētu maksājumu veikšanas gadījumā; MPS pienākums uzlabot *SCA* piekļūstamību lietotājiem ar invaliditāti, gados vecākiem cilvēkiem un citām personām, kas saskaras ar grūtībām saistībā ar *SCA* lietošanu; pasākumi skaidras naudas pieejamības uzlabošanai; lietotāju tiesību un informēšanas uzlabojumi;
- attiecībā uz 2. konkrēto mērķi — prasība kontu apkalpojošajiem MPS (*KAMPS*) ieviest īpašu datu piekļuves saskarni; “atļauju paneļi”, lai lietotāji varētu pārvaldīt tiem piešķirtās atvērtās banku darbības piekļuves atļaujas; detalizētākas atvērtās banku darbības datu saskarņu minimālo prasību specifikācijas;
- attiecībā uz 3. konkrēto mērķi — *MPD2* lielākās daļas aizstāšana ar tieši piemērojamu regulu; noteikumu par sodiem pastiprināšana; neskaidru elementu precizēšana; *MI* un *ENI* licencēšanas režīmu iekļaušana;
- attiecībā uz 4. konkrēto mērķi — *MI/ENI* tiesību uz bankas kontu nostiprināšana; iespējas piešķiršana *MI* un *ENI* tieši piedalīties visās maksājumu sistēmās, arī tajās, ko dalībvalstis izraudzījušās saskaņā ar *NGD*, ar papildu precizējumiem par uzņemšanas un riska novērtēšanas procedūrām.

Ietekmes novērtējumā vairāki risinājumi tika noraidīti, pamatojoties uz augstām īstenošanas izmaksām un neskaidriem ieguvumiem. Izvēlēto risinājumu izmaksas galvenokārt ir vienreizējas izmaksas, un tās galvenokārt sedz *KAMPS* (galvenokārt bankas). Atvērtās banku darbības gadījumā izmaksas kompensē ar ietaupījumiem (piemēram, pastāvīgās rezerves saskarnes un tās atbrīvojuma procedūras atcelšana) un samērīgu pasākumu pieņemšana (iespējamās atkāpes saistībā ar *KAMPS*, kas darbojas specifiskās nišās). Izmaksas, ko dalībvalstīm radīs uzlabota noteikumu izpilde un īstenošana, būs ierobežotas. Izmaksas, kas saistītas ar *MI* tiešu piekļuvi galvenajām maksājumu sistēmām, būs ierobežotas un būs atkarīgas no attiecīgajām maksājumu sistēmām. Savukārt ieguvumus gūs plašs ieinteresēto personu loks, tajā skaitā maksājumu pakalpojumu lietotāji (patērētāji, uzņēmumi, komersanti un publiskās pārvaldes iestādes), kā arī paši maksājumu pakalpojumu sniedzēji (jo īpaši nebanku finanšu tehnoloģiju MPS). Ieguvumi būs regulāri, bet izmaksas būs galvenokārt vienreizējas pielāgošanas izmaksas, tāpēc kopējiem ieguvumiem laika gaitā vajadzētu pārsniegt kopējās izmaksas.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šī iniciatīva nav Normatīvās atbilstības un izpildes programmas (*REFIT*) iniciatīva. Tomēr novērtēšanas un pārskatīšanas procesā tika meklētas administratīvās vienkāršošanas iespējas. Galvenais šajā iniciatīvā ietvertās vienkāršošanas piemērs ir otrās Elektroniskās naudas direktīvas iekļaušana *MPD2* un ievērojama atšķirību samazināšana starp *ENI* un *MI* regulatīvajiem režīmiem (atlikušas vien dažas atšķirības, piemēram, saistībā ar pašu kapitāla prasībām). Šis priekšlikums paredz atcelt otro Elektroniskās naudas direktīvu.

- **Pamattiesības**

Šī iniciatīva jo īpaši attiecas uz tādām pamattiesībām kā persondatu aizsardzību. Ciktāl persondatu apstrāde ir nepieciešama, lai nodrošinātu atbilstību šai iniciatīvai, apstrādei ir

jāatbilst Vispārīgajai datu aizsardzības regulai (VDAR)²⁴ — tā ir tieši piemērojama visiem maksājumu pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šis priekšlikums.

- **Principa “viens pieņemts — viens atcelts” piemērošana**

Šī iniciatīva neradīs jaunas administratīvās izmaksas uzņēmumiem vai patērētājiem, jo tās rezultātā netiks palielināta MPS pārraudzība vai uzraudzība, kā arī netiks ieviesti jauni ziņošanas pienākumi, kas jau nav ietverti MPD2. No iniciatīvas neizriet arī nekādas regulatīvās maksas un samaksas. Tāpēc Komisija uzskata, ka šī iniciatīva nerada administratīvās izmaksas, kas būtu jākompensē saskaņā ar principu “viens pieņemts — viens atcelts” (lai gan tā ir būtiska minētajam principam, jo rada īstenošanas izmaksas). Jāatzīmē, ka ENI un MI tiesisko regulējumu apvienošana samazinās administratīvās izmaksas, piemēram, noteiktos apstākļos tiks atcelta prasība saņemt jaunu licenci.

- **Klimats un ilgtspēja**

Šīs iniciatīvas negatīva ietekme uz klimatu nav konstatēta. Šī iniciatīva palīdzēs sasniegt ANO Ilgtspējīgas attīstības mērķu 8.2. mērķrādītāju: *“Sasniegt augstāku ekonomiskās produktivitātes līmeni ar dažādošanas, tehnoloģiju modernizācijas un inovācijas starpniecību, tostarp koncentrējoties uz augstas pievienotās vērtības un darbietilpīgām nozarēm.”*

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums ES budžetu neietekmē.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Priekšlikumā būs paredzēta pārskatīšana, kas jāpabeidz piecus gadus pēc tā stāšanās spēkā.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Šis priekšlikums direktīvai par maksājumu iestāžu licencēšanu un uzraudzību lielā mērā balstās uz MPD2 II sadaļu “Maksājumu pakalpojumu sniedzēji”, kas attiecas tikai uz maksājumu iestādēm. Tajā ir atjaunināti un precizēti noteikumi par MI, kā arī kā MI apakškategorija ir iekļauti bijušie ENI (un līdz ar to tiek atcelta otrā Elektroniskās naudas direktīva 2009/110/EK). Turklāt tajā iekļauti noteikumi par skaidras naudas izņemšanas pakalpojumiem, ko sniedz mazumtirgotāji (bez pirkuma) vai neatkarīgi bankomātu izvietotāji, un ar to groza Norēķinu galīguma direktīvu (Direktīva 98/26/EK).

- **Priekšmets, darbības joma un definīcijas**

Priekšlikums attiecas uz maksājumu iestāžu (nevis kredītiestāžu) piekļuvi maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanas darbībai. Ir precizētas vairākas svarīgākās definīcijas, un tās ir saskaņotas ar regulas priekšlikumu, kas pievienots šim priekšlikumam.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti.

- **Maksājumu pakalpojumu sniedzēju licencēšana un uzraudzība**

Procedūras atļaujas pieteikuma iesniegšanai un līdzdalības kontrolei lielākoties ir tādas pašas, kā noteikts MPD2, izņemot jaunu prasību, ka kopā ar pieteikumu jāiesniedz likvidācijas plāns, taču tās ir pilnībā saskaņotas iestādēm, kas sniedz maksājumu pakalpojumus un elektroniskās naudas pakalpojumus. Veiktas arī citas izmaiņas, piemēram, atzīts, ka maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem un konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem var būt sākumkapitāls, nevis profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, jo, ņemot vērā iepriekšējo pieredzi, prasību par profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu licencēšanas posmā var būt grūti izpildīt. Sākumkapitāla prasības ir atjauninātas, ņemot vērā inflāciju kopš MPD2 pieņemšanas (izņemot maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem, jo tas netiek uzskatīts par lietderīgu, ņemot vērā to darbības relatīvi īso laiku). Pašu kapitāla aprēķināšanas iespējamās metodes nav mainītas ne maksājumu iestādēm, uz kurām attiecas MPD2, ne bijušajām elektroniskās naudas iestādēm; ir paredzēts, ka viena no trim iespējamām pašu kapitāla aprēķināšanas metodēm būtu jāuzskata par pamatrisinājumu vienlīdzīgu konkurences apstākļu uzlabošanai, taču ir pieļaujami izņēmumi attiecībā uz konkrētiem darījumdarbības modeļiem.

Nodrošinājuma noteikumi maksājumu iestādēm nav mainīti, izņemot to, ka ir ieviesta iespēja aizsargāt līdzekļus centrālās bankas kontā (pēc centrālās bankas ieskatiem), lai paplašinātu MPS iespējas šajā jomā, un ka maksājumu iestādēm jācenšas izvairīties no koncentrācijas riska attiecībā uz aizsargātajiem naudas līdzekļiem; Šajā saistībā jāpieņem EBI regulatīvie tehniskie standarti par aizsargāto naudas līdzekļu riska pārvaldību. Attiecībā uz maksājumu iestādēm, kas sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, nodrošinājuma noteikumi ir pilnībā saskaņoti ar noteikumiem, kas attiecas uz maksājumu iestādēm, kuras sniedz tikai maksājumu pakalpojumus. Ir ieviesti detalizētāki noteikumi par maksājumu iestāžu iekšējo pārvaldību, tajā skaitā EBI vadlīnijas.

Noteikumi par pārstāvjiem, filiālēm un ārpakalpojumiem nav mainīti salīdzinājumā ar MPD2, bet ir pievienota jauna elektroniskās naudas izplatītāju definīcija un ar to saistītie noteikumi, kas ir cieši saskaņoti ar noteikumiem, kuri attiecas uz pārstāvjiem.

Noteikumi par MI pārrobežu pakalpojumu sniegšanu un šādu pakalpojumu uzraudzību kopumā nav mainīti. Attiecībā uz tiesību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības īstenošanu, ja MI izmanto pārstāvjus, izplatītājus un filiāles, ir paredzēti īpaši noteikumi gadījumiem, kad ir iesaistītas trīs dalībvalstis (dalībvalsts, kurā iedibinātas MI, dalībvalsts, kurā iedibināts pārstāvis, un trešā dalībvalsts, kurai pārstāvis sniedz pārrobežu pakalpojumus), tādējādi uzlabojot skaidrību.

Dalībvalstis un Eiropas Banku iestāde turpina uzturēt atļauju saņēmušo maksājumu iestāžu reģistru un papildus izstrādā mašīnlasāmo maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju un konta informācijas pakalpojumu sniedzēju sarakstu.

Tāpat kā MPD2 un Elektroniskās naudas direktīvā dalībvalstīm licencēšanai un uzraudzībai ir jāizraugās kompetentas iestādes ar atbilstošām pilnvarām. Ir izstrādāti noteikumi par sadarbību starp valstu kompetentajām iestādēm (VKI) precizējot noteikumus šajā jomā un pievienojot iespēju VKI lūgt EBI palīdzību iespējamo domstarpību risināšanā starp citām VKI.

Tāpat kā MPD2 uz MI, kas sniedz tikai konta informācijas pakalpojumus, attiecas reģistrācijas, nevis atļaujas saņemšanas prasība. Priekšlikumā ir precizēti dokumenti, kas jāpievieno reģistrācijas pieteikumam. Kontu informācijas pakalpojumu sniedzējus turpina uzraudzīt kompetentās iestādes. Fakultatīvie atbrīvojumi no dažiem noteikumiem, ko dalībvalstis var piešķirt mazām maksājumu iestādēm, nav mainīti.

- **Noteikumi par skaidras naudas izņemšanu**

Ņemot vērā nepieciešamību izvairīties no negodīgas konkurences ar bankomātu izvietotājiem, mazumtirdzniecības veikalu operatori ir atbrīvoti no prasības saņemt maksājumu iestādes licenci, ja tie savās telpās piedāvā skaidras naudas izņemšanas pakalpojumus bez pirkuma (brīvprātīgi), ja izsniegtā skaidras naudas summa nepārsniedz 50 EUR.

Pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā skaidras naudas izņemšanu bankomātos, bet neapkalpo maksājumu kontus (tā dēvētie “neatkarīgie bankomātu izvietotāji”), ir atbrīvoti no maksājumu iestāžu licencēšanas prasībām, un uz tiem attiecas tikai reģistrācijas prasība. Reģistrācijai jāpievieno noteikta dokumentācija.

- **Pārejas noteikumi**

Pārejas pasākumi ir atbilstīgi attiecībā uz esošajām MPD2 paredzētajām darbībām, ņemot vērā to, ka tiek izveidots jauns licencēšanas tiesiskais režīms. Piemēram, esošo MI un ENI licenču derīguma termiņš tiek pagarināts (saglabāti to iepriekš spēkā esošie nosacījumi) līdz 30 mēnešiem pēc stāšanās spēkā (vienu gadu pēc transponēšanas termiņa un piemērošanas sākuma) ar nosacījumu, ka pieteikums licences saņemšanai saskaņā ar šo direktīvu tiek iesniegts ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc stāšanās spēkā.

- **Citu tiesību aktu atcelšana un grozījumi**

No šīs direktīvas piemērošanas dienas tiek atcelta Otrā elektroniskās naudas direktīva (Direktīva 2009/110/EK).

No tās pašas dienas tiek atcelta otrā Maksājumu pakalpojumu direktīva (Direktīva (ES) 2015/2366). Lai nodrošinātu juridisko nepārtrauktību, pielikumā ir pievienota pantu atbilstības tabula attiecībā uz attiecīgajiem MPD2 un END2 pantiem.

Ir izdarīts grozījums NGD (Direktīva 98/26/EK), lai pievienotu MI to iestāžu sarakstam, kurām ir iespēja tieši piedalīties maksājumu sistēmās, ko dalībvalsts norādījusi saskaņā ar minēto direktīvu (bet ne norādītajās vērtspapīru norēķinu sistēmās). Grozījums izdarīts arī NGD sniegtā jēdziena “netiešais dalībnieks” definīcijā, lai atjaunotu definīcijas formulējumu, kas bija spēkā pirms 2019. gada, kad ar Direktīvu (ES) 2019/879²⁵ šī definīcija tika mainīta.

Direktīvas 47. pantā paredzēts grozīt Direktīvu (ES) 2020/1828, lai tās darbības jomā iekļautu Regulu (ES) 20.../.... par piekļuvi finanšu datiem. Šis grozījums ļaus iesniegt reprezentatīvas prasības par minētās regulas pārkāpumiem.

- **Citi noteikumi**

Komisija ir pilnvarota ar deleģēto aktu atjaunināt pašu kapitāla summas, ņemot vērā inflāciju. Šī direktīva ir pilnīgas saskaņošanas direktīva. Tā stāsies spēkā 20 dienas pēc publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*. Termiņš, līdz kuram dalībvalstīm ir jātransponē šī direktīva, un transponēšanas pasākumu piemērošanas diena ir 18 mēneši pēc tiesību akta stāšanās spēkā (izņemot NGD grozījumus, kuriem šis termiņš ir 6 mēneši). Piecus gadus pēc direktīvas stāšanās spēkā būs jāiesniedz pārskata ziņojums, kurā īpaša uzmanība būs jāpievērš direktīvas darbības jomas piemērotībai, tās iespējamai paplašināšanai, lai iekļautu tajā maksājumu sistēmas un tehniskos pakalpojumus, kā arī tam, kā maksājumu iestāžu naudas līdzekļu aizsardzību ietekmēs Komisijas 2023. gada 18. aprīlī ierosinātie noteikumi²⁶, kurus pieņemot,

²⁵ Direktīva (ES) 2019/879 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un Direktīvu 98/26/EK.

²⁶ COM(2023) 228 final.

tiktu grozīta Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīva 2014/49/ES par noguldījumu garantiju sistēmām.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par maksājumu pakalpojumiem un elektroniskās naudas pakalpojumiem iekšējā tirgū
un ar ko groza Direktīvu 98/26/EK un atceļ Direktīvu (ES) 2015/2366 un Direktīvu
2009/110/EK**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²⁷,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²⁸,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Kopš Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 pieņemšanas²⁹ neliela apjoma maksājumu pakalpojumu tirgū notikušas būtiskas pārmaiņas, kas lielā mērā saistītas ar to, ka arvien plašāk tiek izmantotas kartes un citi digitālie maksāšanas līdzekļi, samazinās skaidras naudas izmantošanas apjoms, kā arī tirgū iesaistās arvien vairāk jaunu dalībnieku un tiek piedāvāti arvien vairāk jaunu pakalpojumu, tajā skaitā digitālo maku un bezkontakta maksājumu. Covid-19 pandēmija un tās izraisītās pārmaiņas patērīna un maksājumu paradumos ir palielinājušas drošu un efektīvu digitālo maksājumu nozīmi.
- (2) Komisijas paziņojumā par ES stratēģiju neliela apjoma maksājumu jomā³⁰ tika paziņots, ka tiek uzsākta visaptveroša Direktīvas (ES) 2015/2366 piemērošanas un ietekmes pārskatīšana, *“kurā būtu jāiekļauj vispārējs novērtējums par to, vai, ņemot vērā tirgus attīstību, tā joprojām ir mērķderīga.”*

²⁷ OV C (..), (..), (..). lpp.

²⁸ OV C (..), (..), (..). lpp.

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

³⁰ Komisijas 2020. gada 24. septembra paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par ES stratēģiju “Neliela apjoma maksājumi” (COM(2020) 592 final).

- (3) Direktīvas (ES) 2015/2366 mērķis ir novērst šķēršļus jaunu veidu maksājumu pakalpojumiem un uzlabot patērētāju tiesību aizsardzības un drošības līmeni. Komisijas veiktajā Direktīvas (ES) 2015/2366 ietekmes un piemērošanas izvērtējumā konstatēts, ka Direktīva (ES) 2015/2366 lielā mērā bijusi sekmīga attiecībā uz daudziem tās mērķiem, taču tika konstatētas arī dažas jomas, kurās direktīvas mērķi nav pilnībā sasniegti. Jo īpaši izvērtējumā tika konstatētas problēmas saistībā ar Direktīvas (ES) 2015/2366 atšķirīgu īstenošanu un izpildi, un tās ir tieši ietekmējušas konkurenci starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, dalībvalstīs radot faktiski atšķirīgus regulējuma nosacījumus atšķirīgas noteikumu interpretācijas dēļ, un tas ir veicinājis regulējuma arbitrāžu.
- (4) Nedrīkstētu būt iespējams izvēlēties labvēlīgāku jurisdikciju, kad maksājumu pakalpojumu sniedzēji kā piederības valsti izvēlētos tās dalībvalstis, kurās Savienības noteikumu piemērošana attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem ir tiem izdevīgāka, un sniegtu pārrobežu pakalpojumus citās dalībvalstīs, kurās attiecībā uz tajās iedibinātajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemēro stingrāku noteikumu interpretāciju vai aktīvāku izpildes politiku. Šāda prakse kropļo konkurenci. Savienības noteikumi par maksājumu pakalpojumiem būtu jāsaskaņo, noteikumus, kas reglamentē maksājumu pakalpojumu sniegšanu, iekļaujot regulā un nošķirot tos no noteikumiem par atļauju piešķiršanu maksājumu iestādēm un šo iestāžu uzraudzību, kas būtu jāreglamentē ar šo direktīvu (MPD3), nevis jāturpina reglamentēt ar pašlaik spēkā esošo direktīvu (MPD2).
- (5) Kaut arī elektroniskās naudas emisiju regulē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK³¹, elektroniskās naudas izmantošanu maksājumu darījumu finansēšanai lielā mērā regulē Direktīva (ES) 2015/2366. Līdz ar to elektroniskās naudas iestādēm un maksājumu iestādēm piemērojams tiesiskais regulējums — jo īpaši attiecībā uz darījumdarbības noteikumiem — jau ir būtiski saskaņots. Gadu gaitā kompetentajām iestādēm, kas atbild par atļauju piešķiršanu maksājumu iestādēm un elektroniskās naudas iestādēm un šo iestāžu uzraudzību, ir bijušas praktiskas grūtības skaidri nodalīt abus režīmus un nošķirt elektroniskās naudas produktus un pakalpojumus no maksājumu iestāžu piedāvātajiem maksājumu un elektroniskās naudas pakalpojumiem. Tas ir radījis bažas par regulējuma arbitrāžu un nevienlīdzīgiem konkurences apstākļiem, kā arī jautājumus, kas saistīti ar Direktīvas 2009/110/EK prasību apiešanu, kad maksājumu iestādes, kas emitē elektronisko naudu, izmanto maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas pakalpojumu līdzību un piesakās atļaujas būt par maksājumu iestādi saņemšanai. Tāpēc ir lietderīgi elektroniskās naudas iestādēm piemērojamo atļauju izsniegšanas un uzraudzības režīmu vēl vairāk saskaņot ar maksājumu iestādēm piemērojamo režīmu. Tomēr licencēšanas prasības, jo īpaši attiecībā uz sākumkapitālu un pašu kapitālu, un daži galvenās pamatkonceptijas, kas reglamentē darījumdarbību ar elektronisko naudu, tajā skaitā elektroniskās naudas emitēšanu, elektroniskās naudas izplatīšanu un atpirkšanas iespēju, atšķiras no maksājumu iestāžu sniegtajiem pakalpojumiem. Tāpēc, apvienojot Direktīvas (ES) 2015/2366 un Direktīvas 2009/110/EK noteikumus, ir lietderīgi saglabāt šīs īpatnības.

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

- (6) Kā liecina Komisijas veiktā pārskatīšana un ņemot vērā attiecīgo tirgu, uzņēmumu un ar darbībām saistīto risku attīstību, ir nepieciešams atjaunināt maksājumu iestāžu, tajā skaitā elektroniskās naudas emitentu un elektroniskās naudas pakalpojumu sniedzēju, prudenciālo režīmu, pieprasot ieviest vienotu licenci maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un elektroniskās naudas pakalpojumu sniedzējiem, kas nepieņem noguldījumus. Ņemot vērā, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/1114³² 48. panta 2. punktā ir noteikts, ka e-naudas žetonus uzskata par elektronisko naudu, maksājumu iestāžu licencēšanas režīms būtu jāpiemēro arī e-naudas žetonu emitentiem, jo maksājumu iestādes aizstās elektroniskās naudas iestādes. Maksājumu iestādēm piemērojamā prudenciālā režīma pamatā vajadzētu būt saskaņā ar stingru un visaptverošu nosacījumu kopumu veiktai atļauju piešķiršanai juridiskām personām, kas piedāvā maksājumu pakalpojumus, bet nepieņem noguldījumus. Maksājumu iestādēm piemērojamajam prudenciālajam režīmam būtu jānodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniegšanai visā Savienībā piemēro vienādas nosacījumus.
- (7) Ir lietderīgi nošķirt skaidras naudas izņemšanas no maksājumu konta pakalpojumu no maksājumu konta apkalpošanas darbības, jo skaidras naudas izņemšanas pakalpojumu sniedzēji nedrīkst apkalpot maksājumu kontus. Maksājumu instrumentu izdošanas un maksājumu darījumu pieņemšanas pakalpojumi, kas Direktīvas (ES) 2015/2366 pielikuma 5. punktā bija uzskaitīti kopā, radot iespaidu, ka viena veida pakalpojumu nevarētu piedāvāt bez otra veida pakalpojumu, būtu jāuzskata par diviem dažādiem maksājumu pakalpojumiem. Uzskaitot izdošanas un pieņemšanas pakalpojumus atsevišķi, kā arī sniedzot atšķirīgas katra pakalpojuma definīcijas, tiktu precizēts, ka izdošanas un pieņemšanas pakalpojumus maksājumu pakalpojumu sniedzēji var piedāvāt atsevišķi.
- (8) Ņemot vērā neliela apjoma maksājumu tirgus straujo attīstību un pastāvīgo jaunu maksājumu pakalpojumu un maksājumu risinājumu piedāvājumu, ir lietderīgi dažas no Direktīvā (ES) 2015/2366 noteiktajām definīcijām (piemēram, maksājumu konta, naudas līdzekļu un maksājumu instrumenta definīcijas) pielāgot reālajiem apstākļiem tirgū, lai nodrošinātu, ka Savienības tiesību akti joprojām ir mērķderīgi un tehnoloģiski neitrāli.
- (9) Ņemot vērā atšķirīgos viedokļus, ko Komisija uzklusēja, pārskatot Direktīvas (ES) 2015/2366 īstenošanu, un ko Eiropas Banku iestāde (EBI) uzsvēra savā 2022. gada 23. jūnija atzinumā par Direktīvas (ES) 2015/2366 pārskatīšanu, ir nepieciešams precizēt maksājumu kontu definīciju. Noteicošais kritērijs, lai kontu klasificētu kā maksājumu kontu, ir spēja no šāda konta veikt ikdienas maksājumu darījumus. Maksājumu konta jēdziena definējoša iezīme ir iespēja no konta veikt maksājumu darījumus trešajai personai vai gūt labumu no šādiem darījumiem, ko veic trešā persona. Tādēļ maksājumu konts būtu jādefinē kā konts, ko izmanto, lai nosūtītu līdzekļus trešām personām un saņemtu naudas līdzekļus no tām. Jebkurš konts, kuram piemīt šīs pazīmes, būtu jāuzskata par maksājumu kontu, un tam būtu jāpiešķir piekļuve, lai sniegtu maksājumu iniciēšanas un konta informācijas pakalpojumus. Maksājumu konta definīcijā nebūtu jāiekļauj situācijas, kad tādu maksājumu darījumu izpildei, ko veikušas trešās personas vai kas veiktas trešām personām, ir nepieciešams cits starpnieka konts. Krājkonti netiek izmantoti naudas līdzekļu nosūtīšanai trešajai

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1114 (2023. gada 31. maijs) par kryptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un Direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937 (OV L 150, 9.6.2023., 40. lpp.).

personai vai saņemšanai no tās, tādējādi tiem ir izslēdzami no maksājumu konta definīcijas.

- (10) Ņemot vērā jaunu maksājumu instrumentu veidu parādīšanos un tirgū pastāvošās neskaidrības par to juridisko statusu, jēdziena “maksājumu instruments” definīcijā būtu sīkāk jāprecizē, kas ir vai nav uzskatāms par maksājumu instrumentu, paturot prātā tehnoloģiju neitralitātes principu.
- (11) Neskatoties uz to, ka tuvā lauka sakaru (*NFC*) risinājumi ļauj iniciēt maksājumu darījumu, to uzskatīšana par pilntiesīgiem “maksājumu instrumentiem” radītu dažas problēmas, tajā skaitā saistībā ar stingras klientu autentifikācijas piemērošanu bezkontakta maksājumiem tirdzniecības vietā un maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildības režīmu. Tāpēc *NFC* drīzāk būtu jāuzskata par maksājumu instrumenta funkcionalitāti, nevis par pašu maksājumu instrumentu.
- (12) Direktīvā (ES) 2015/2366 sniegtajā jēdziena “maksājumu instruments” definīcijā ir minēta “personalizēta ierīce”. Tā kā pastāv priekšapmaksas kartes, uz kurām nav uzdrukāts instrumenta turētāja vārds un uzvārds, šīs kartes varētu palikt ārpus maksājumu instrumenta definīcijas tvēruma. Tādēļ jēdziena “maksājumu instruments” definīcija būtu jāgroza tā, lai tā attiektos uz “individualizētām”, nevis “personalizētām” ierīcēm, precizējot, ka priekšapmaksas kartes, uz kurām nav uzdrukāts instrumenta turētāja vārds un uzvārds, ir maksājumu instrumenti.
- (13) Tā sauktie digitālie pastarpinātie maki, kas ietver esoša maksājumu instrumenta (arī maksājumu kartes) žetonizāciju, ir uzskatāmi par tehniskiem pakalpojumiem, un tādējādi tie būtu jāizslēdz no maksājumu instrumenta definīcijas, jo žetonu pašu par sevi nevar uzskatīt par maksājumu instrumentu, bet gan par maksājumu lietojumprogrammu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/751 2. panta 21) punkta nozīmē³³. Tomēr dažas citas digitālo maku kategorijas, proti, priekšapmaksaselektroniskie maki, piemēram, vairākposmu maki (*staged-wallets*), kuros lietotāji var uzglabāt naudu turpmāku tiešsaistes darījumu veikšanai, ir jāuzskata par maksājumu instrumentu un to izdošana par maksājumu pakalpojumu.
- (14) Bezkonta naudas pārvedums ir maksājumu pakalpojums, ko parasti veic skaidrā naudā, kuru maksātājs nodod maksājumu pakalpojumu sniedzējam, neveidojot nekādus maksājumu kontus maksātāja vai maksājuma saņēmēja vārdā, un maksājumu pakalpojumu sniedzējs pārskaita attiecīgo summu maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurš darbojas maksājuma saņēmēja vārdā. Dažās dalībvalstīs lielveikali, komersanti un citi mazumtirgotāji klientiem sniedz pakalpojumus, ar kuru palīdzību tie var samaksāt rēķinus par komunālajiem pakalpojumiem un citus regulārus ikdienas rēķinus. Tāpēc šie rēķinu apmaksas pakalpojumi būtu jāuzskata par bezkonta naudas pārvedumiem.
- (15) Naudas līdzekļu definīcijai būtu jāattiecas uz visu veidu centrālās bankas naudu, kas emitēta mazumtirdzniecībai, arī banknotēm un monētām, kā arī uz jebkādu nākotnē iespējamu centrālās bankas digitālo valūtu, elektronisko naudu un komercbanku naudu. Centrālās bankas nauda, kas emitēta izmantošanai starp centrālo banku un komercbankām, t. i., izmantošanai liela apjoma darījumos, nebūtu jāiekļauj.

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/751 (2015. gada 29. aprīlis) par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem (OV L 123, 19.5.2015., 1. lpp.).

- (16) 2023. gada 31. maija Regulā (ES) 2023/1114 noteikts, ka e-naudas žetonus uzskata par elektronisko naudu. Tāpēc e-naudas žetoni kā elektroniskā nauda būtu jāiekļauj naudas līdzekļu definīcijā.
- (17) Direktīvas (ES) 2015/2366 īstenošanas izvērtējumā netika konstatēta skaidra nepieciešamība būtiski mainīt nosacījumus, kas jāievēro, lai saskaņā ar attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/64/EK³⁴ un Direktīvu (ES) 2015/2366, no vienas puses, un Direktīvu 2009/110/EK, no otras puses, piešķirtu un uzturētu atļauju būt par maksājumu iestādi vai elektroniskās naudas iestādi. Šādos nosacījumos arī turpmāk tiks iekļautas prudenciālās prasības, kas ir samērīgas ar darbības un finanšu riskiem, ar kuriem saskaras maksājumu iestādes, tajā skaitā iestādes, kas, veicot darījumdarbību, emitē elektronisko naudu un sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus. Ir lietderīgi to dokumentu uzskaitījumā, kas vajadzīgi, lai pamatotu pieteikumu atļaujas būt par maksājumu iestādi saņemšanai, papildus iekļaut likvidācijas plānu, kas būtu samērīgs ar topošās maksājumu iestādes darījumdarbības modeli un ko piemērotu maksātnespējas gadījumā; šādam likvidācijas plānam būtu jābūt atbilstoši izstrādātam, lai atbalstītu organizētu likvidāciju saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, tajā skaitā jebkādu kritiski svarīgu darbību, ko veic ārpalpojumu sniedzēji, pārstāvji vai izplatītāji, nepārtrauktību vai atjaunošanu. Lai izvairītos no atļauju piešķiršanas par pakalpojumiem, kurus maksājumu iestāde faktiski nesniedz, ir jāprecizē, ka maksājumu iestādei nebūtu jāuzliek pienākums saņemt atļauju par maksājumu pakalpojumiem, kurus tā neplāno sniegt.
- (18) EBI salīdzinošajā pārskatā par atļauju piešķiršanu saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/2366, kas publicēts 2023. gada janvārī³⁵, secināts, ka nepilnības atļauju piešķiršanas procesā ir novedušas pie tā, ka pieteikumu iesniedzējiem visā Savienībā tiek izvirzītas atšķirīgas uzraudzības prasības maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes atļaujas saņemšanai un ka dažkārt atļaujas piešķiršanas process var aizņemt ārkārtīgi ilgu laiku. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un saskaņotu atļauju piešķiršanas procesu uzņēmumiem, kas piesakās maksājumu iestādes licences saņemšanai, ir lietderīgi noteikt kompetentajām iestādēm trīs mēnešu termiņu atļaujas piešķiršanas procesa pabeigšanai pēc tam, kad saņemta visa informācija, kas nepieciešama lēmuma pieņemšanai.
- (19) Lai nodrošinātu lielāku konsekvenci maksājumu iestāžu pieteikumu iesniegšanas procesā, ir lietderīgi pilnvarot EBI izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus par atļauju piešķiršanu, tajā skaitā par informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm, iesniedzot pieteikumus maksājumu iestāžu atļauju saņemšanai, par vienotu novērtēšanas metodiku atļauju piešķiršanai vai reģistrācijai, par to, ko var uzskatīt par profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai salīdzināmu garantiju, un kritērijiem, kas jāizmanto, lai noteiktu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas vai tai salīdzināmas garantijas minimālo naudas summu. Tādējādi EBI būtu jāņem vērā pieredze, kas gūta, piemērojot tās vadlīnijas par informāciju, kas potenciālajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri iesniedz pieteikumu, atļaujas saņemšanas vai reģistrācijas nolūkā jāsniedz valstu kompetentajām iestādēm, un tās vadlīnijas par to kritēriju piemērošanu, ko izmanto, lai

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

³⁵ Eiropas Banku iestāde, EBA/REP/2023/01, ziņojums "Peer Review Report on authorisation under MPD2".

noteiktu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas vai citas salīdzināmas garantijas minimālo naudas summu.

- (20) Maksājumu iestādēm piemērojamajā prudenciālajā regulējumā arī turpmāk būtu jābalstās uz pieņēmumu, ka šīm iestādēm ir aizliegts pieņemt noguldījumus no maksājumu pakalpojumu lietotājiem un ka tām ir atļauts izmantot no maksājumu pakalpojumu lietotājiem pieņemtus naudas līdzekļus tikai maksājumu pakalpojumu sniegšanai. Līdz ar to ir lietderīgi, ka maksājumu iestādēm piemērojamās prudenciālās prasības atspoguļo to, ka maksājumu iestādes veic specializētākas un ierobežotākas darbības nekā kredītiestādes, tādējādi radot riskus, kas ir šaurāki un vieglāk uzraugāmi un kontrolējami nekā tie, kas rodas plašākā kredītiestāžu darbības spektrā.
- (21) Kompetentajām iestādēm, izskatot pieteikumus atļaujas būt par maksājumu iestādi saņemšanai, īpaša uzmanība būtu jāpievērš pārvaldības plānam, ko iesniedz kā pieteikuma daļu. Maksājumu iestādēm būtu jārisina nepareizi izstrādātu pārvaldības pasākumu iespējamā kaitīgā ietekme uz pareizu riska pārvaldību, visos līmeņos piemērojot atbilstošu “risku kultūru”. Kompetentajām iestādēm būtu jāuzrauga iekšējās pārvaldības pasākumu atbilstība. EBI ir lietderīgi pieņemt vadlīnijas par iekšējās pārvaldības pasākumiem, ņemot vērā maksājumu iestāžu lieluma un darījumdarbības modeļu atšķirības un ievērojot proporcionalitātes principu.
- (22) Kaut arī atļauju izsniegšanas prasībās ir izklāstīti konkrēti noteikumi par informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) drošības kontroli un riska mazināšanas elementiem, kas jāievēro, lai saņemtu atļauju sniegt maksājumu pakalpojumus, šīs prasības būtu jāaskaņo ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2022/2554³⁶ paredzētajām prasībām.
- (23) Maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji un konta informācijas pakalpojumu sniedzēji, sniedzot minētos pakalpojumus, netur klienta naudas līdzekļus. Tāpēc būtu nesamērīgi minētajiem tirgus dalībniekiem uzlikt pašu kapitāla prasības. Tomēr ir svarīgi nodrošināt, lai maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji un konta informācijas pakalpojumu sniedzēji attiecībā uz savu darbību spētu izpildīt saistības, ko tie uzņēmušies. Lai nodrošinātu ar maksājumu iniciēšanas vai konta informācijas pakalpojumiem saistīto risku pienācīgu segumu, ir lietderīgi pieprasīt, lai maksājumu iestādēm, kas piedāvā šos pakalpojumus, būtu vai nu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, vai arī tai salīdzināma garantija, un sīkāk precizēt, kādi riski jāsedz, ņemot vērā Regulā XXX [MPR] ietvertos noteikumus par atbildību. Ņemot vērā grūtības, ar kādām saskaras kontu informācijas pakalpojumu un maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji, lai apdrošinātu savu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildību, kas segtu ar to darbību saistītos riskus, ir lietderīgi paredzēt iespēju šīm iestādēm tikai licencēšanas vai reģistrācijas posmā izvēlēties sākumkapitālu 50 000 EUR apmērā kā alternatīvu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai. Šādam elastīgumam licencēšanas vai reģistrācijas posmā attiecībā uz konta informācijas un maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu skart prasību, ka šiem pakalpojumu sniedzējiem pēc licences saņemšanas vai reģistrēšanās bez nepamatotas kavēšanās jānoslēdz profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līgums.

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2554 (2022. gada 14. decembris) par finanšu nozares digitālās darbības noturību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 909/2014 un (ES) 2016/1011 (OV L 333, 27.12.2022., 1. lpp.).

- (24) Lai novērstu riskus, kas saistīti ar maksājumu iestādes būtiskas līdzdalības iegūšanu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 nozīmē³⁷, ir lietderīgi pieprasīt, lai par iegādi tiktu paziņots attiecīgajai kompetentajai iestādei.
- (25) Lai maksājumu iestādes spētu segt ar savu darbību saistītos riskus, tām ir nepieciešams pietiekams sākumkapitāls, kas apvienots ar pašu kapitālu. Ņemot vērā maksājumu iestāžu iespēju iesaistīties daudzās dažādās darbības, uz ko attiecas šī direktīva, ir lietderīgi pielāgot ar atsevišķiem pakalpojumiem saistītā sākumkapitāla līmeni atbilstoši šo pakalpojumu veidam un riskiem.
- (26) Ņemot vērā, ka sākotnējās prasības, kas piemērojamas maksājumu iestādēm, kopš Direktīvas 2007/64/EK pieņemšanas nav tikušas pielāgotas, ir lietderīgi šīs prasības pielāgot inflācijai. Tomēr, ņemot vērā, ka kapitāla prasības, kas piemērojamas maksājumu iestādēm, kuras sniedz tikai maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, ir ieviestas tikai kopš Direktīvas (ES) 2015/2366 stāšanās spēkā un ka netika konstatēti pierādījumi par šo prasību neatbilstību, minētās prasības nebūtu jāgroza.
- (27) Liela darījumdarbības modeļu dažādība neliela apjoma maksājumu nozarē attaisno iespēju piemērot atšķirīgas metodes pašu kapitāla aprēķināšanai, tomēr pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par attiecīgā sākumkapitāla līmeni.
- (28) Šajā direktīvā ir izmantota tāda pati pieeja kā Direktīvā (ES) 2015/2366, kas ļāva kombinēto pašu kapitāla prasību aprēķināšanai izmantot vairākas metodes ar zināmu uzraudzības iestāžu rīcības brīvību, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vienādi riski tiek aplūkoti vienādi. Maksājumu iestādes iepriekšējā gada maksājumu apjoma izmantošana pašu kapitāla prasību aprēķināšanai ir vispiemērotākā un visvairāk izmantotā pašu kapitāla aprēķināšanas metode lielākajai daļai darījumdarbības modeļu. Minēto iemeslu dēļ, kā arī lai uzlabotu konsekvenci un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, ir lietderīgi pieprasīt, lai valstu kompetentās iestādes prasītu izmantot šo metodi. Tomēr valstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai atkāpties no šā principa un pieprasīt maksājumu iestādēm piemērot citas metodes attiecībā uz darījumdarbības modeļiem, kuru rezultātā tiek veikti neliela apjoma, bet lielas vērtības darījumi. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un maksimālu skaidrību attiecībā uz šādiem darījumdarbības modeļiem, ir lietderīgi pilnvarot EBI izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus.
- (29) Neatkarīgi no mērķa saskaņot prudenciālās prasības maksājumu iestādēm, kas sniedz maksājumu pakalpojumus un elektroniskās naudas pakalpojumus, ir lietderīgi ņemt vērā elektroniskās naudas emisijas un ar elektroniskās naudu saistītās darījumdarbības specifiku un ļaut maksājumu iestādēm, kas emitē elektronisko naudu un sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, piemērot atbilstošāku metodi sava pašu kapitāla prasību aprēķināšanai.
- (30) Kad viena un tā pati maksājumu iestāde veic maksājumu darījumu gan maksātājam, gan maksājuma saņēmējam un kredītlīnija tiek sniegta maksātājam, ir lietderīgi aizsargāt naudas līdzekļus maksājuma saņēmēja labā, ja tie ir maksājuma saņēmēja prasījums, ko vērs pret maksājumu iestādi.
- (31) Ņemot vērā grūtības, ar kādām maksājumu iestādes saskaras, atverot un uzturot maksājumu kontus kredītiestādēs, ir jāparedz papildu iespēja lietotāju naudas līdzekļu

³⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

aizsardzībai, proti, iespēja šos naudas līdzekļus turēt centrālajā bankā. Tomēr šai iespējai nevajadzētu ierobežot iespēju centrālajai bankai, pamatojoties uz tās konstitutīvo likumu, šādu pakalpojumu nepiedāvāt. Ņemot vērā nepieciešamību aizsargāt lietotāju naudas līdzekļus un nepieļaut, ka šie līdzekļi tiek izmantoti citiem mērķiem, nevis maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanai, ir lietderīgi pieprasīt, lai maksājumu pakalpojumu lietotāju naudas līdzekļi tiktu turēti atsevišķi no maksājumu iestādes pašu kapitāla. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus maksājumu iestādēm, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, un maksājumu iestādēm, kas emitē elektronisko naudu un sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, ir lietderīgi pēc iespējas vairāk saskaņot lietotāju naudas līdzekļu aizsardzībai piemērojamos režīmus, vienlaikus saglabājot elektroniskās naudas specifiku. Būtisks risks, ar ko saskaras maksājumu iestādes, ir koncentrācijas risks, jo īpaši tad, ja naudas līdzekļi tiek glabāti vienā kredītiestādē. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, lai maksājumu iestādes pēc iespējas izvairītos no koncentrācijas riska. Šā iemesla dēļ EBI būtu jāuzdod izstrādāt regulatīvos tehniskos standartus par riska novēršanu saistībā ar klientu naudas līdzekļu aizsardzību.

- (32) Maksājumu iestādēm vajadzētu būt iespējai iesaistīties citās darbībās papildus tām, uz kurām attiecas šī direktīva, arī darbības un cieši saistīto papildpakalpojumu sniegšanā, kā arī maksājumu sistēmu darbībā vai citos darījumdarbības veidos, ko reglamentē piemērojamie Savienības tiesību akti un valstu tiesību akti.
- (33) Ņemot vērā to, ka noguldījumu pieņemšana ir saistīta ar augstāku risku, ir lietderīgi aizliegt maksājumu iestādēm, kas piedāvā maksājumu pakalpojumus, pieņemt noguldījumus no lietotājiem un prasīt, lai tās no lietotājiem pieņemtus naudas līdzekļus izmanto tikai maksājumu pakalpojumu sniegšanai. Līdzekļiem, ko maksājumu iestādes, kuras piedāvā elektroniskās naudas pakalpojumus, pieņem no maksājumu pakalpojumu lietotājiem, nevajadzētu būt ne noguldījumiem, ne citiem atmaksājamiem līdzekļiem, kas pieņemti no sabiedrības Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/EK 9. panta nozīmē³⁸.
- (34) Lai ierobežotu risku, ka maksājumu konti tiek izmantoti citiem mērķiem, nevis maksājumu darījumu veikšanai, ir lietderīgi noteikt, ka, iesaistoties viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanā, maksājumu iestādēm vienmēr vajadzētu turēt maksājumu kontus, ko izmanto vienīgi maksājumu darījumiem.
- (35) Maksājumu iestādēm būtu jāļauj izsniegt kredītus, taču šai darbībai būtu jāpiemēro daži stingri nosacījumi. Tādēļ ir lietderīgi reglamentēt maksājumu iestāžu kredītu piešķiršanu kredītlīniju veidā un kredītkaršu izsniegšanu, ciktāl šie pakalpojumi atvieglo maksājumu pakalpojumus un ja kredīts tiek piešķirts uz laiku, kas nepārsniedz 12 mēnešus, arī saistībā ar atjaunojamiem kredītiem. Ir lietderīgi atļaut maksājumu iestādēm piešķirt īstermiņa kredītus to pārrobežu darbībās ar nosacījumu, ka tos refinansē galvenokārt ar maksājumu iestādes pašu kapitālu, kā arī citiem kapitāla tirgu līdzekļiem, bet nevis naudas līdzekļiem, kas klientu vārdā tiek turēti maksājumu pakalpojumiem. Tomēr šai iespējai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/48/EK³⁹ vai citus attiecīgus Savienības tiesību aktus vai valstu

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK.

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

pasākumi par nosacījumiem kredīta piešķiršanai patērētājiem. Ņemot vērā to, ka pakalpojumi “Pērc tagad, maksā vēlāk” ir galvenokārt kreditēšanas pakalpojumi, tie nebūtu uzskatāmi par maksājumu pakalpojumiem. Uz šiem pakalpojumiem attiecas jaunā direktīva par patēriņa kredītiem, kas aizstāj Direktīvu 2008/48/EK.

- (36) Lai nodrošinātu, ka pierādījumi par šajā direktīvā noteikto pienākumu ievērošanu tiek pienācīgi glabāti saprātīgu laikposmu, ir lietderīgi pieprasīt maksājumu iestādēm visus attiecīgos uzskaites datus glabāt vismaz piecus gadus. Persondatus nedrīkstētu glabāt ilgāk, nekā tas nepieciešams minētā mērķa nodrošināšanai, un atļaujas anulēšanas gadījumā datus nedrīkstētu glabāt ilgāk par pieciem gadiem pēc šādas anulēšanas.
- (37) Lai nodrošinātu, ka uzņēmums nesniedz maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus bez atļaujas, ir lietderīgi pieprasīt, lai visi uzņēmumi, kas plāno sniegt maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus, iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai, izņemot gadījumus, kad šajā direktīvā atļaujas piešķiršanas vietā paredzēta reģistrācija. Turklāt, lai nodrošinātu finanšu sistēmas un maksājumu sistēmu stabilitāti un integritāti un aizsargātu patērētājus, šādiem uzņēmumiem ir jābūt iedibinātiem kādā no dalībvalstīm, kā arī jānodrošina to efektīva uzraudzība. Šai prasībai būtu jāattiecas arī uz maksājumu iestādēm, kas emitē elektronisko naudu, ņemot vērā būtiskos jaunus prudenciālos riskus, kas saistīti ar iespēju elektroniskās naudas iestādēm emitēt arī e-naudas žetonus. Elektroniskās naudas emitentiem būtu jāpieprasa, lai tie būtu iedibināti ES kā juridiskas personas, nolūkā nodrošināt šādu vienību efektīvu uzraudzību un atbilstību Regulai 2023/1114/ES. E-naudas žetoni ir kriptoaktīva veids, kuru apjoms var ievērojami palielināties un radīt riskus, kuri ietekmē finanšu stabilitāti, monetāro suverenitāti un monetāro politiku.
- (38) Lai izvairītos no tiesību veikt uzņēmējdarbību ļaunprātīgas izmantošanas un no gadījumiem, kad maksājumu iestāde tiek iedibināta kādā dalībvalstī, bet tajā neplāno veikt nekādu darbību, ir lietderīgi pieprasīt, lai maksājumu iestāde, kas pieprasa atļauju kādā dalībvalstī, vismaz daļu no savas maksājumu pakalpojumu darbīvdarbības veiktu attiecīgajā dalībvalstī. Direktīvā (ES) 2015/2366 jau noteiktais pienākums iestādei daļu no savas darbīvdarbības veikt savā piederības valstī ir interpretēts ļoti dažādi, un dažās piederības valstīs noteikts, ka tajās iestādēm jāveic to lielākā darbīvdarbības daļa. Lai saglabātu maksājumu iestādes brīvības sniegt pārrobežu pakalpojumus lietderīgo iedarbību (*effet utile*), vārdam “daļa” būtu jāapzīmē mazāk nekā lielākā daļa iestādes darbīvdarbību.
- (39) Maksājumu iestāde var veikt arī citas darbības, kas nav maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšana. Lai nodrošinātu maksājumu iestādes pienācīgu uzraudzību, ir lietderīgi ļaut valsts kompetentajām iestādēm vajadzības gadījumā pieprasīt, lai maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanai tiktu izveidota atsevišķa vienība. Šādā kompetentās iestādes lēmumā būtu jāņem vērā iespējamā negatīvā ietekme, ko notikums, kas ietekmē maksājumu iestādes citas darbīvdarbības daļas, varētu atstāt uz maksājumu iestādes finanšu stabilitāti, vai iespējamā negatīvā ietekme, kas izriet no situācijas, kad maksājumu iestāde nevarētu sniegt atsevišķu pārskatu par pašu kapitālu saistībā ar tā maksājumu un elektroniskās naudas darbībām un citām darbībām.
- (40) Lai nodrošinātu maksājumu iestāžu pienācīgu un pastāvīgu uzraudzību, kā arī precīzas un atjauninātas informācijas pieejamību, ir lietderīgi prasīt, lai maksājumu iestādes informē valsts kompetentās iestādes par jebkādam to darbīvdarbības izmaiņām, kuras ietekmē sniegtās informācijas precizitāti attiecībā uz tām piešķirtajām atļaujām, tajā

skaitā attiecībā uz papildu pārstāvjiem vai vienībām, kas attiecīgās darbības nodrošina kā ārpakalpojumu. Kompetentajām iestādēm šaubu gadījumā būtu jāpārlicinās, ka saņemtā informācija ir pareiza.

- (41) Lai maksājumu iestādēm visā Savienībā nodrošinātu konsekventu atļauju piešķiršanas režīmu, ir lietderīgi paredzēt saskaņotus nosacījumus, saskaņā ar kuriem valstu kompetentās iestādes var anulēt maksājumu iestādei izsniegto atļauju.
- (42) Lai pastiprinātu to maksājumu iestāžu — arī to pārstāvju, izplatītāju un filiāļu — darbību pārredzamību, kuras ir saņēmušas piederības dalībvalsts kompetento iestāžu atļauju vai ir to reģistrētas, un lai nodrošinātu augsta līmeņa patērētāju aizsardzību Savienībā, ir nepieciešams nodrošināt netraucētu publisko piekļuvi sarakstam ar uzņēmumiem, kuri sniedz maksājumu pakalpojumus, un to saistītajiem zīmoliem, kas būtu jāiekļauj publiskā valsts reģistrā.
- (43) Lai nodrošinātu, ka informācija par atļauju saņēmušām vai reģistrētām maksājumu iestādēm vai vienībām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesīgas sniegt maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumus, ir pieejama visā Savienībā centrālā reģistrā, EBI būtu jāuztur šāds reģistrs, kurā tai būtu jāpublicē to uzņēmumu nosaukumi, kuriem ir atļauja sniegt maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus vai kuri reģistrēti šādu pakalpojumu sniegšanai. Ja tas ietver persondatu apstrādi, informācijas publicēšana Savienības līmenī par fiziskām personām, kas darbojas kā pārstāvji vai izplatītāji, ir nepieciešama, lai garantētu, ka iekšējā tirgū darbojas tikai pilnvaroti pārstāvji un izplatītāji, un tādējādi ir maksājumu pakalpojumu iekšējā tirgus pienācīgas darbības interesēs. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka dati, ko tās sniedz par attiecīgajiem uzņēmumiem — arī to pārstāvjiem, izplatītājiem un filiālēm —, ir precīzi un atjaunināti un tiek nosūtīti EBI bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, automatizēti. Tādēļ EBI būtu jāizstrādā regulatīvo tehnisko standartu projekti, lai precizētu šādas informācijas nosūtīšanas metodes un kārtību. Šiem regulatīvo tehnisko standartu projektiem būtu jānodrošina augsta līmeņa informācijas granularitāte un konsekvence. Izstrādājot šo regulatīvo tehnisko standartu projektus, EBI būtu jāņem vērā pieredze, kas gūta, piemērojot Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2019/411⁴⁰. Lai uzlabotu pārredzamību, ir lietderīgi, ka nosūtītajā informācijā tiek norādīti visu sniegto maksājumu un elektroniskās naudas pakalpojumu zīmoli. Persondatu publicēšanai būtu jānotiek saskaņā ar spēkā esošajiem datu aizsardzības noteikumiem. Ja persondati tiek publicēti, jāievieš atbilstošas datu aizsardzības garantijas, kas novērš turpmāku netīšu informācijas izplatīšanu tiešsaistē.
- (44) Lai uzlabotu pārredzamību un informētību par maksājumu iniciēšanas un konta informācijas pakalpojumu sniedzēju sniegtajiem pakalpojumiem, ir lietderīgi, ka EBI uztur mašīnlasāmu sarakstu, kurā ir pamatinformācija par šādiem uzņēmumiem un to sniegtajiem pakalpojumiem. Ar šajā sarakstā iekļauto informāciju būtu jāspēj nepārprotami identificēt maksājumu iniciēšanas un konta informācijas pakalpojumu sniedzējus.
- (45) Lai paplašinātu savu pakalpojumu klāstu, maksājumu iestādēm var būt nepieciešams izmantot vienības, kas sniedz maksājumu pakalpojumus to vārdā, tajā skaitā pārstāvjus vai elektroniskās naudas pakalpojumu gadījumā — izplatītājus. Maksājumu iestādes

⁴⁰ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/411 (2018. gada 29. novembris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2366 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ar ko nosaka tehniskās prasības elektroniskā centrālā reģistra izstrādei, ekspluatācijai un uzturēšanai maksājumu pakalpojumu jomā un tajā iekļautās informācijas piekļuvei (OV L 73, 15.3.2019., 84. lpp.).

var arī izmantot savas tiesības veikt uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, izmantojot filiāles. Šādos gadījumos ir lietderīgi, ka maksājumu iestāde paziņo valsts kompetentajai iestādei visu attiecīgo informāciju, kas saistīta ar pārstāvjiem, izplatītājiem un filiālēm, un bez liekas kavēšanās informē valsts kompetentās iestādes par jebkādam izmaiņām. Lai nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz galalietotājiem, ir lietderīgi, ka pārstāvji, izplatītāji vai filiāles, kas darbojas maksājumu iestādes vārdā, par to informē arī maksājumu pakalpojumu lietotājus.

- (46) Veicot uzņēmējdarbību, maksājumu iestādēm var rasties nepieciešamība daļu savas darbības funkciju uzticēt ārpalpojumu sniedzējiem. Lai nodrošinātu, ka tas nekaitē maksājumu iestādes pastāvīgai atbilstībai tai piešķirtās atļaujas prasībām vai citām piemērojamām prasībām saskaņā ar šo direktīvu, ir lietderīgi prasīt, lai maksājumu iestāde bez nepamatotas kavēšanās informētu valsts kompetentās iestādes, ja tā darbības funkciju veikšanai plāno izmantot ārpalpojumus, un par jebkādam izmaiņām attiecībā uz to vienību izmantošanu, kuras attiecīgās darbības nodrošina kā ārpalpojumu.
- (47) Lai nodrošinātu to risku pienācīgu mazināšanu, ko var radīt darbības funkciju nodošana ārpalpojumu sniedzējiem, ir lietderīgi prasīt, lai maksājumu iestādes veiktu pamatotos pasākumus, ar ko nodrošina, ka šāda nodošana ārpalpojumu sniedzējiem nepārkāpj šīs direktīvas prasības. Maksājumu iestādēm arī turpmāk vajadzētu būt pilnībā atbildīgām par jebkuru savu darbinieku vai jebkura pārstāvja, izplatītāja vai ārpalpojumu sniedzēja darbību.
- (48) Lai nodrošinātu saskaņā ar šo direktīvu pieņemto valsts tiesību aktu noteikumu rezultātīvu izpildi, dalībvalstīm būtu jāizraugās kompetentās iestādes, kas atbild par atļauju piešķiršanu maksājumu iestādēm un to uzraudzību. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentajām iestādēm tiek piešķirtas nepieciešamās pilnvaras un resursi, tajā skaitā personāls, savu funkciju pienācīgai veikšanai.
- (49) Lai kompetentās iestādes varētu pienācīgi uzraudzīt maksājumu iestādes, ir lietderīgi šīm iestādēm piešķirt izmeklēšanas un uzraudzības pilnvaras, kā arī iespēju piemērot administratīvos sodus un pasākumus, kas nepieciešami to uzdevumu veikšanai. Šā paša iemesla dēļ ir lietderīgi piešķirt kompetentajām iestādēm pilnvaras pieprasīt informāciju, veikt pārbaudes uz vietas un izdot ieteikumus, vadlīnijas un saistošus administratīvus lēmumus. Dalībvalstīm būtu jāparedz valsts noteikumi attiecībā uz maksājumu iestādes atļaujas apturēšanu vai anulēšanu. Dalībvalstīm būtu jāpilnvaro savas kompetentās iestādes piemērot administratīvās sankcijas un pasākumus, kas īpaši vērsti uz to noteikumu pārkāpumu izbeigšanu, kuri attiecas uz maksājumu pakalpojumu darījumdarbības uzraudzību vai veikšanu.
- (50) Ņemot vērā, ka maksājumu nozarē iespējami daudzi un dažādi iespējamie darījumdarbības modeļi, ir lietderīgi pieļaut zināmu uzraudzības rīcības brīvību, lai nodrošinātu, ka pret vienādiem riskiem būtu vienāda attieksme.
- (51) Uzraugot, kā maksājumu iestādes ievēro savus pienākumus, kompetentajām iestādēm būtu jāisto uzraudzības pilnvaras, ievērojot pamattiesības, arī tiesības uz privātumu. Neskarot neatkarīgas iestādes (valsts datu aizsardzības iestādes) kontroli un saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu dalībvalstīs būtu jāievieš pienācīgi un iedarbīgi aizsardzības pasākumi, ja pastāv risks, ka minēto pilnvaru izmantošana varētu izraisīt ļaunprātīgu izmantošanu vai patvaļu, ievērojami ietekmējot šādas tiesības, tajā skaitā vajadzības gadījumā paredzot nepieciešamību saņemt iepriekšēju atļauju no attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādes.

- (52) Lai nodrošinātu fizisko personu un uzņēmumu tiesību aizsardzību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka uz visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu.
- (53) Maksājumu iestādes var darboties pāri robežām un to darbība var attiekties uz dažādām kompetentajām iestādēm, kā arī uz EBI, Eiropas Centrālo banku ("ECB") un valstu centrālajām bankām kā monetārajām un pārraudzības iestādēm. Tāpēc ir lietderīgi nodrošināt to rezultatīvu sadarbību un informācijas apmaiņu. Informācijas apmaiņas pasākumiem būtu pilnībā jāatbilst datu aizsardzības noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679⁴¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1725⁴².
- (54) Ja pārrobežu sadarbības ietvaros starp kompetentajām iestādēm rodas domstarpības, šīm kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai lūgt palīdzību EBI, kurai bez liekas kavēšanās būtu jāpieņem attiecīgs lēmums. EBI vajadzētu būt iespējai palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos arī pēc savas iniciatīvas.
- (55) Maksājumu iestādei, kas izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, būtu jāsniedz piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei visa attiecīgā informācija par savu darbību un jāpaziņo šai kompetentajai iestādei, kurā(-ās) dalībvalstī(-īs) maksājumu iestāde plāno darboties, vai tā plāno izmantot filiāles, pārstāvjus vai izplatītājus un vai tā plāno izmantot ārpakalpojumus.
- (56) Lai veicinātu sadarbību starp kompetentajām iestādēm un maksājumu iestāžu rezultatīvu uzraudzību saistībā ar tiesību veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu, ir lietderīgi, ka piederības dalībvalsts kompetentās iestādes paziņo informāciju uzņēmējai dalībvalstij. Tā saukto "trijstūra" atļauju (*triangular passporting*) situācijās, kad maksājumu iestāde, kas saņēmusi atļauju valstī "A", izmanto starpnieku (piemēram, pārstāvi, izplatītāju vai filiāli), kas atrodas valstī "B", lai piedāvātu maksājumu pakalpojumus citā valstī "C", par uzņēmēju dalībvalsti būtu jāuzskata tā dalībvalsts, kurā pakalpojumi tiek piedāvāti galalietotājiem. Ņemot vērā problēmas, kas saistītas ar kompetento iestāžu pārrobežu sadarbību, ir lietderīgi, ka EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu par sadarbību un informācijas apmaiņu, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2017/2055⁴³.
- (57) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai maksājumu iestādes, kas darbojas to teritorijā un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, regulāri ziņotu tām par savām darbībām to teritorijā informatīvos vai statistikas nolūkos. Ja šīs maksājumu iestādes darbojas saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību, uzņēmējas(-u) dalībvalsts(-u) kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai šo informāciju izmantotu arī Regulas XXX [MPR] noteikumu ievērošanas uzraudzībai.

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

⁴³ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/2055 (2017. gada 23. jūnijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2366 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem sadarbībai un informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm saistībā ar maksājumu iestāžu tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību (OV L 294, 11.11.2017., 1. lpp.).

Tas pats būtu jāpieņem, ja maksājumu iestāde nav iedibināta uzņēmējā(-ās) dalībvalstī(-ēs), bet sniedz tajā(-s) pakalpojumus, pamatojoties uz pakalpojumu sniegšanas brīvību. Lai kompetentajām iestādēm atvieglotu pārstāvju, izplatītāju vai filiāļu tīklu uzraudzību, ir lietderīgi, ka dalībvalstis, kurās darbojas pārstāvji, izplatītāji vai filiāles, var pieprasīt, lai mātes maksājumu iestāde to teritorijā norīko centrālo kontaktpunktu. EBI būtu jāizstrādā regulatīvie standarti, izklāstot kritērijus, ar ko nosaka, kad centrālā kontaktpunkta iecelšana ir lietderīga un kādām vajadzētu būt tā funkcijām. To darot, EBI būtu jāņem vērā pieredze, kas gūta, piemērojot Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2021/1722⁴⁴ un 2020/1423⁴⁵. Prasībai iecelt centrālo kontaktpunktu vajadzētu būt samērīgai, lai sasniegtu mērķi nodrošināt pienācīgu saziņu un informācijas sniegšanu par atbilstību attiecīgajiem Regulas XXX [MPR] noteikumiem uzņēmējā dalībvalstī.

- (58) Ārkārtas situācijās, kad ir vajadzīga tūlītēja rīcība, lai novērstu nopietnu apdraudējumu maksājumu pakalpojumu lietotāju kopīgajām interesēm uzņēmējā dalībvalstī, tajā skaitā krāpšanu lielā apmērā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm līdztekus uzņēmējas dalībvalsts un piederības dalībvalsts kompetento iestāžu pārrobežu sadarbībai būtu jāspēj veikt piesardzības pasākumus līdz brīdim, kad pasākumus veic piederības dalībvalsts kompetentā iestāde. Minētajiem pasākumiem vajadzētu būt atbilstīgiem, samērīgiem ar to mērķi, nediskriminējošiem un pagaidu rakstura. Visiem pasākumiem vajadzētu būt pienācīgi pamatotiem. Attiecīgās maksājumu iestādes piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un citas attiecīgās iestādes, arī Komisija un EBI, būtu jāinformē iepriekš vai — ja ārkārtas situācijā tas nav iespējams — bez liekas kavēšanās.
- (59) Ir svarīgi nodrošināt, lai uz visām vienībām, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, attiektos konkrētas tiesiskas un reglamentējošas minimālās prasības. Tādēļ ir vēlams pieprasīt reģistrēt visu personu, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, identitāti un atrašanās vietu, tajā skaitā arī tādu vienību identitāti un atrašanās vietu, kuras nevar izpildīt visus nosacījumus, lai saņemtu atļauju kā maksājumu iestādes, tajā skaitā dažas mazās maksājumu iestādes. Šāda pieeja atbilst finanšu darba grupas 14. ieteikumam, kurā paredzēta tāda mehānisma izveide, saskaņā ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kas nespēj izpildīt visus minētajā ieteikumā izklāstītos nosacījumus, tomēr var uzskatīt par maksājumu iestādēm. Šajā nolūkā dalībvalstīm, pat ja vienības ir pilnībā vai daļēji atbrīvotas no atļaujas nosacījumiem, tās būtu jāiekļauj maksājumu iestāžu reģistrā. Tomēr ir svarīgi paredzēt, ka iespēja piešķirt atļaujas piešķiršanas atbrīvojumu ir atkarīga no stingrām prasībām saistībā ar maksājumu darījumu vērtību. Vienībām, kas izmanto atbrīvojumu no atļaujas piešķiršanas, nebūtu jābūt tiesīgām veikt uzņēmējdarbību vai izmantot pakalpojumu sniegšanas brīvību, un tās nedrīkstētu netieši izmantot šīs tiesības, būdamas maksājumu sistēmas dalībnieces.

⁴⁴ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1722 (2021. gada 18. jūnijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2366 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizē režīmu sadarbībai un informācijas apmaiņai starp piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm pārrobežu maksājumu pakalpojumus sniedzēju maksājumu iestāžu un elektroniskās naudas iestāžu uzraudzības ietvaros (OV L 343, 28.9.2021., 1. lpp.).

⁴⁵ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1423 (2019. gada 14. marts) par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 papildināšanu attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par kritērijiem centrālo kontaktpunktu iecelšanai maksājumu pakalpojumu jomā un par šo centrālo kontaktpunktu funkcijām (OV L 328, 9.10.2020., 1. lpp.).

- (60) Lai nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz iespējamiem atbrīvojumiem mazām maksājumu iestādēm, ir lietderīgi pieprasīt, lai dalībvalstis par šādiem lēmumiem paziņo Komisijai.
- (61) Ņemot vērā veikto darbību būtību un risku, kas saistīts ar konta informācijas pakalpojumu sniegšanu, ir lietderīgi nodrošināt īpašu prudenciālo režīmu konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem, neparedzot pilnīgu atļauju izsniegšanas režīmu, bet paredzot atvieglotu prasību veikt reģistrāciju, pievienojot dokumentus un informāciju, lai palīdzētu kompetentajai iestādei uzraudzības veikšanā. Konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāatļauj sniegt pārrobežu pakalpojumus, gūstot labumu no atļauju piešķiršanas noteikumiem.
- (62) Lai vēl vairāk uzlabotu skaidras naudas pieejamību, kas ir Komisijas prioritāte, mazumtirgotājiem būtu jāļauj fiziskos veikalos piedāvāt skaidras naudas izsniegšanas pakalpojumus pat tad, ja klients neveic pirkumu, bez nepieciešamības saņemt maksājumu pakalpojumu sniedzēja atļauju, reģistrēties vai būt maksājumu iestādes pārstāvim. Tomēr uz šiem skaidras naudas izsniegšanas pakalpojumiem būtu jāattiecinā pienākums atklāt informāciju par klientam iekasētajām maksām, ja tādas ir. Mazumtirgotājiem šie pakalpojumi būtu jāsniedz brīvprātīgi, un tiem vajadzētu būt atkarīgiem no mazumtirgotāja skaidras naudas pieejamības. Lai novērstu negodīgu konkurenci starp bankomātu izvietotājiem, kas neapkalpo maksājumu kontus, un mazumtirgotājiem, kuri piedāvā skaidras naudas izņemšanu bez pirkuma veikšanas, kā arī lai nodrošinātu, ka veikalos strauji nerodas skaidras naudas iztrūkums, ir lietderīgi noteikt maksimālo summu 50 EUR par darījumu.
- (63) Direktīvā 2007/64/EK un Direktīvā 2015/2366/ES no to darbības jomas nosacīti tika izslēgti maksājumu pakalpojumi, ko piedāvā noteikti bankomātu izvietotāji. Minētā izslēgšana ir veicinājusi bankomātu pakalpojumu pieaugumu daudzās dalībvalstīs, jo īpaši mazāk apdzīvotos apgabalos, papildinot banku bankomātus. Tomēr izrādījies, ka šādu izslēgšanu ir grūti piemērot, jo nav viennozīmīgi skaidrs, uz kādām tieši vienībām tā attiecas. Lai risinātu šo jautājumu, ir lietderīgi skaidri norādīt, ka iepriekš izslēgtie bankomātu izvietotāji ir tie, kas neapkalpo maksājumu kontus. Ņemot vērā ierobežotos riskus, kas saistīti ar šādu ATM izvietotāju darbību, ir lietderīgi nevis pilnībā izslēgt tos no darbības jomas, bet gan piemērot tiem īpašu, šiem riskiem pielāgotu prudenciālo režīmu, kas prasa tikai veikt reģistrāciju.
- (64) Pakalpojumu sniedzēji, kas vēlas izmantot izslēgšanu no Direktīvas (ES) 2015/2366 darbības jomas, bieži iestādēm nejautāja, vai to darbība ietilpst minētās direktīvas darbības jomā vai ir no tās izslēgta, bet bieži paļāvās paši uz savu situācijas novērtējumu. Tas ir novedis pie tā, ka dažādās dalībvalstīs noteiktus izslēgšanas veidus piemēro atšķirīgi. Turklāt šķiet, ka dažkārt maksājumu pakalpojumu sniedzēji izslēgšanu varētu būt izmantojuši, lai pārveidotu darījumdarbības modeļus tā, lai piedāvātās maksājumu darbības neietilptu minētās direktīvas darbības jomā. Tādējādi var palielināties risks maksājumu pakalpojumu lietotājiem un veidoties dažādi apstākļi maksājumu pakalpojumu sniedzējiem iekšējā tirgū. Tādēļ pakalpojumu sniedzējiem par attiecīgām darbībām būtu pienākums ziņot kompetentām iestādēm, lai kompetentās iestādes varētu izvērtēt, vai tiek izpildītas attiecīgajos noteikumos izklāstītās prasības, un nodrošināt noteikumu viendabīgu interpretāciju iekšējā tirgū. Jo īpaši attiecībā uz visām izslēgšanām, kas balstītas uz robežvērtības ievērošanu, būtu jāparedz paziņošanas procedūra, lai nodrošinātu atbilstību konkrētām prasībām. Turklāt ir svarīgi iekļaut prasību, ka potenciālajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem jāziņo kompetentajām iestādēm par darbībām, ko tie veic ierobežotā tīklā, pamatojoties uz Regulā XXX [MPR] izklāstītajiem kritērijiem, ja maksājumu

darījumu vērtība pārsniedz konkrētu robežvērtību. Kompetentajām iestādēm būtu jāizvērtē, vai šādi paziņotās darbības var uzskatīt par darbībām, ko sniedz ierobežotā tīklā, lai pārliecinātos, vai tās arī turpmāk būtu jāizslēdz no darbības jomas.

- (65) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz jebkuru summu atjaunināšanu, lai ņemtu vērā inflāciju. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, vajadzētu nodrošināt, ka attiecīgos dokumentus vienlaikus, bez kavēšanās un pienācīgā veidā nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (66) Lai nodrošinātu piemērojamo prasību konsekventu piemērošanu, Komisijai vajadzētu būt iespējai izmantot EBI kompetenci un atbalstu un būtu tai jāuztic uzdevums sagatavot vadlīnijas un regulatīvo tehnisko standartu projektus. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt šos regulatīvo tehnisko standartu projektus. Šie īpašie uzdevumi pilnībā saskan ar EBI lomu un pienākumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1093/2010⁴⁶.
- (67) Ņemot vērā to, ka iekšējā maksājumu pakalpojumu tirgus turpmāku integrāciju nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo ir jāsaskaņo atšķirīgi noteikumi, kas pašlaik pastāv daudzu dalībvalstu tiesību sistēmās, un to būtu labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (68) Šajā direktīvā nav iekļautas licencēšanas prasības maksājumu sistēmām, maksājumu shēmām vai maksājumu pasākumiem, ņemot vērā nepieciešamību izvairīties no dublēšanās ar Eurosistēmas neliela apjoma maksājumu sistēmu (tajā skaitā sistēmiski nozīmīgu maksājumu sistēmu un citu sistēmu) pārraudzības satvaru, kā arī Eurosistēmas jauno *PISA* sistēmu un valstu centrālo banku pārraudzību. Šīs direktīvas darbības jomā neietilpst arī tehnisko pakalpojumu sniegšana, tajā skaitā digitālo maku operāciju apstrāde vai nodrošināšana. Tomēr, ņemot vērā inovācijas tempu maksājumu nozarē un iespējamu jaunu risku rašanos, ir nepieciešams, lai turpmāk, pārskatot šo direktīvu, Komisija īpaši ņemtu vērā šīs norises un novērtētu, vai direktīvas darbības joma būtu jāpaplašina, lai iekļautu jaunus pakalpojumus un vienības.
- (69) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi izstrādāt pārejas noteikumus, kas ļautu uzņēmumiem, kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko transponēta Direktīva (ES) 2015/2366, pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās ir sākuši darbību kā maksājumu iestādes, attiecīgajā dalībvalstī noteiktu laiku turpināt šo darbību.
- (70) Juridiskās noteiktības nolūkos būtu jāveic pārejas pasākumi, lai nodrošinātu to, ka elektroniskās naudas iestādes, kas sākušas savu darbību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2009/110/EK, var attiecīgajā dalībvalstī turpināt darbību vēl noteiktu laikposmu. Šim laikposmam vajadzētu būt ilgākam elektroniskās naudas iestādēm, uz kurām attiecas atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 2009/110/EK 9. pantu.
- (71) Maksājumu iestādes nav iekļautas to vienību sarakstā, uz kurām attiecas jēdziena "iestāde" definīcija, kas sniegta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/26/EK

⁴⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

2. panta b) punktā⁴⁷. Līdz ar to maksājumu iestādes faktiski nevar piedalīties maksājumu sistēmās, ko dalībvalstis izraudzījušās saskaņā ar minēto direktīvu. Tas, ka nav piekļuves noteiktām būtiskām maksājumu sistēmām, var traucēt maksājumu iestādēm rezultatīvi un konkurētspējīgi sniegt pilnu maksājumu pakalpojumu klāstu saviem klientiem. Tāpēc ir pamatoti jēdziena “iestāde” definīcijā, kas sniegta minētajā direktīvā, iekļaut maksājumu iestādes, bet tikai attiecībā uz maksājumu sistēmām, nevis vērtspapīru norēķinu sistēmām. Lai maksājumu iestādēm būtu atļauts piedalīties maksājumu sistēmu darbībās, tām būtu jāatbilst attiecīgo maksājumu sistēmu prasībām un jāievēro to noteikumi. Regulā XXX [MPR] ir noteiktas prasības maksājumu sistēmu operatoriem attiecībā uz jaunu pieteikumu iesniedzēju dalības atļaušanu, arī saistībā ar attiecīgo risku novērtējumu. Ņemot vērā to, cik svarīgi ir pēc iespējas ātrāk atjaunot vienlīdzīgu konkurenci starp bankām un nebanku iestādēm, un ņemot vērā ietekmi, ko pašreizējā situācija rada uz konkurenci maksājumu tirgos, šim jaunajam Direktīvas 98/26/EK noteikumam jānosaka īsāks transponēšanas un piemērošanas termiņš dalībvalstīm nekā citiem šīs direktīvas noteikumiem. Tāpēc ir lietderīgi pieprasīt dalībvalstīm transponēt šo jauno noteikumu savos tiesību aktos sešu mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, nevis 18 mēnešu laikā, kā tas ir attiecībā uz citiem šīs direktīvas noteikumiem.

- (72) Lai nodrošinātu līdzīgu interpretāciju dalībvalstīs, Direktīvā 98/26/EK būtu atkārtoti jāiekļauj noteikums, ka dalībnieki var darboties kā centrālais darījumu partneris, norēķinu iestāde vai ieskaita iestāde vai veikt daļu vai visus šos uzdevumus. Būtu arī atkārtoti jāiekļauj noteikums, ka gadījumos, kad tas ir pamatoti sistēmiska riska dēļ, dalībvalstīm būtu jāļauj uzskatīt netiešos dalībniekus par sistēmas dalībniekiem un šādiem netiešiem dalībniekiem piemērot Direktīvas 98/26/EK noteikumus. Tomēr, lai nodrošinātu, ka tas neierobežo tā dalībnieka atbildību, ar kura starpniecību netiešais dalībnieks nodod pārveduma rīkojumus sistēmai, juridiskās noteiktības labad tas būtu skaidri jānorāda minētajā direktīvā.
- (73) Patērētājiem vajadzētu būt tiesīgiem īstenot savas tiesības saistībā ar pienākumiem, kas datu lietotājiem vai datu turētājiem noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 20.../....[FIDA]⁴⁸, ceļot pārstāvības prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2020/1828⁴⁹. Šajā nolūkā šajā direktīvā būtu jāparedz, ka Direktīva (ES) 2020/1828 ir piemērojama pārstāvības prasībām, kas celtas par Regulas (ES) 20.../.... [FIDA] noteikumu pārkāpumiem, ko izdarījuši datu lietotāji vai datu turētāji un kas kaitē vai var kaitēt patērētāju kolektīvajām interesēm. Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza minētās direktīvas pielikums. Dalībvalstu pienākums ir nodrošināt, lai šis grozījums tiktu atspoguļots to transponēšanas pasākumos, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu (ES) 2020/1828.
- (74) Saskaņā ar labāka regulējuma principiem būtu jāpārskata šīs direktīvas rezultativitāte un efektivitāte saistībā ar tās mērķu sasniegšanu, kā izklāstīts pievienotajā ietekmes novērtējumā. Pārskatīšanai būtu jānotiek pietiekami ilgu laiku pēc akta spēkā stāšanās, lai to varētu pamatot ar pienācīgiem pierādījumiem. Par pienācīgu laikposmu uzskata

⁴⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

⁴⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 20.../.... par finanšu datu piekļuves regulējumu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 1095/2010 un (ES) 2022/2554.

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1828 (2020. gada 25. novembris) par pārstāvības prasībām patērētāju kolektīvo interešu aizsardzībai un ar ko atceļ Direktīvu 2009/22/EK (OV L 409, 4.12.2020., 1. lpp.).

piecus gadus. Kaut arī būtu jāpārskata visa direktīva, īpaša uzmanība būtu jāpievērš atsevišķiem jautājumiem, proti, maksājumu iestāžu naudas līdzekļu tvērumam un to aizsardzībai, ko var ietekmēt Komisijas 2023. gada 18. aprīlī ierosinātie noteikumi⁵⁰, kurus pieņemot, tiktu grozīta Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīva 2014/49/ES par noguldījumu garantiju sistēmām. Tomēr attiecībā uz šīs direktīvas darbības jomu ir lietderīgi pārskatīšanu veikt agrāk — trīs gadus pēc tās stāšanās spēkā, ņemot vērā šim jautājumam Regulā (ES) 2022/2554 piešķirto lielo nozīmi. Minētajā darbības jomas pārskatīšanā būtu jāapsver gan iespējamā aptverto maksājumu pakalpojumu saraksta paplašināšana, iekļaujot tajā tādu pakalpojumu kā maksājumu sistēmu un maksājumu shēmu sniegtie pakalpojumi, gan arī dažu pašlaik neiekļautu tehnisko pakalpojumu iespējamā iekļaušana darbības jomā.

- (75) Ņemot vērā to, ka Direktīvā (ES) 2015/2366 un Direktīvā 2009/110/EK ir jāizdara daudz grozījumu, ir lietderīgi atcelt abas direktīvas un aizstāt tās ar šo direktīvu.
- (76) Jebkurai persondatu apstrādei šīs direktīvas kontekstā ir jāatbilst Regulai (ES) 2016/679 un Regulai (ES) 2018/1725. Tāpēc uzraudzības iestādes saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un Regulu (ES) 2018/1725 ir atbildīgas par persondatu apstrādes, kas tiek veikta šīs direktīvas kontekstā, uzraudzību. Transponējot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saistībā ar persondatu apstrādi valsts tiesību aktos tiek ietvertas atbilstošas persondatu aizsardzības garantijas.
- (77) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas [2023. gada XX. XX] sniedza atzinumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par:
 - a) maksājumu iestāžu piekļuvi maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanas darbībām Savienībā;
 - b) uzraudzības pilnvarām un instrumentiem maksājumu iestāžu uzraudzībai.
2. Dalībvalstis var daļēji vai vispār atbrīvot no šīs direktīvas noteikumu piemērošanas iestādes, kas minētas Direktīvas 2013/36/ES 2. panta 5. punkta 4.–23. apakšpunktā.
3. Ja vien nav norādīts citādi, šajā direktīvā ar jebkuru atsauci uz maksājumu pakalpojumiem saprot maksājumu un elektroniskās naudas pakalpojumus.
4. Ja vien nav norādīts citādi, šajā direktīvā ar jebkuru atsauci uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem saprot maksājumu pakalpojumu sniedzējus un elektroniskās naudas pakalpojumu sniedzējus.

⁵⁰ COM(2023) 228 final.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “piederības dalībvalsts” ir:
 - a) dalībvalsts, kurā ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja juridiskā adrese; vai
 - b) ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem nav juridiskās adreses — dalībvalsts, kurā maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir tā galvenais birojs;
- 2) “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kura nav piederības dalībvalsts un kurā maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pārstāvis, izplatītājs vai filiāle, vai kurā tas sniedz maksājumu pakalpojumus;
- 3) “maksājumu pakalpojums” ir kāds no I pielikumā izklāstītajiem darījumdarbības veidiem;
- 4) “maksājumu iestāde” ir juridiska persona, kurai saskaņā ar 13. pantu piešķirta atļauja sniegt maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus visā Savienībā;
- 5) “maksājumu darījums” ir naudas līdzekļu nodošana, pārskaitīšana vai izņemšana, pamatojoties uz maksātāja vai tā vārdā, vai maksājuma saņēmēja, vai tā vārdā izdotu maksājuma rīkojumu, neatkarīgi no jebkādam saistībām starp maksātāju un maksājuma saņēmēju;
- 6) “maksājumu darījuma izpilde” ir process, kas sākas, tiklīdz ir pabeigta maksājumu darījuma iniciēšana, un beidzas, tiklīdz maksājuma saņēmējam ir pieejami nodotie, izņemtie vai pārskaitītie naudas līdzekļi;
- 7) “maksājumu sistēma” ir naudas līdzekļu pārvešanas sistēma, kurā ir oficiālas un standartizētas procedūras un kopīgi noteikumi attiecībā uz maksājuma darījumu apstrādi, tīrvērti vai norēķinu;
- 8) “maksājumu sistēmas operators” ir juridiskā persona, kura juridiski atbild par maksājumu sistēmas darbības nodrošināšanu;
- 9) “maksātājs” ir tāda fiziska vai juridiska persona, kura ir maksājumu konta turētājs un kura iesniedz maksājuma uzdevumu no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksājumu konta, tad fiziska vai juridiska persona, kas iesniedz maksājuma uzdevumu;
- 10) “maksājuma saņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir pārskaitāmo naudas līdzekļu iecerētais saņēmējs;
- 11) “maksājumu pakalpojumu lietotājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu kā maksātājs, maksājuma saņēmējs vai kā abi;
- 12) “maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir Regulas XXX [MPR] 2. panta 1. punktā minētā struktūra vai fiziska vai juridiska persona, kura izmanto atbrīvojumu atbilstīgi šīs direktīvas 34., 36. un 38. pantam;

- 13) “maksājumu konts” ir konts, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs tur viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu lietotāju vārdā, ko tas izmanto viena vai vairāku maksājumu darījumu izpildei un kas nodrošina naudas līdzekļu nosūtīšanu un saņemšanu trešām personām un no tām;
- 14) “maksājuma uzdevums” ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ar kuru pieprasa izpildīt maksājumu darījumu;
- 15) “maksājumu instruments” ir jebkāda individualizēta ierīce vai ierīces un/vai procedūru kopums, par ko vienojušies maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs un kas ļauj iniciēt maksājumu darījumu;
- 16) “kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nodrošina un uztur maksātāja maksājumu kontu;
- 17) “maksājumu iniciēšanas pakalpojums” ir pakalpojums, ar ko iesniedz maksājuma uzdevumu pēc maksātāja vai maksājuma saņēmēja pieprasījuma attiecībā uz maksājumu kontu, kuru tur cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs;
- 18) “konta informācijas pakalpojums” ir tiešsaistes pakalpojums, ar kura palīdzību tieši vai ar tehnisko pakalpojumu sniedzēja starpniecību apkopo un konsolidē informāciju par vienu vai vairākiem maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu kontiem, kas tiek turēti pie viena vai vairākiem kontus apkalpojošiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem;
- 19) “maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs” ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas sniedz maksājumu iniciēšanas pakalpojumus;
- 20) “konta informācijas pakalpojumu sniedzējs” ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas sniedz konta informācijas pakalpojumus;
- 21) “patērētājs” ir fiziska persona, kas maksājumu pakalpojumu līgumos, uz kuriem attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās komercdarbību, darījumdarbību vai profesiju;
- 22) “bezkonta naudas pārvedums” ir tāds maksājumu pakalpojums, ar kuru naudas līdzekļus saņem no maksātāja, neizveidojot maksājumu kontu maksātāja vai maksājumu saņēmēja vārdā, un tā vienīgais mērķis ir nodot atbilstīgu līdzekļu apjomu maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā, vai šos naudas līdzekļus saņem un dara pieejamus maksājuma saņēmējam;
- 23) “naudas līdzekļi” ir centrālās bankas nauda, kas emitēta privātpersonām, virtuāla nauda un elektroniskā nauda;
- 24) “tehnisko pakalpojumu sniedzējs” ir tādu pakalpojumu sniedzējs, kuri, lai gan tie nav maksājumu pakalpojumi, ir nepieciešami, lai atbalstītu maksājumu pakalpojumu sniegšanu, un kuru sniegšanas laikā tehnisko pakalpojumu sniedzēja rīcībā nevienā brīdī nonāk pārvedamie naudas līdzekļi;
- 25) “sensitīvi maksājumu dati” ir dati, kurus var izmantot krāpšanai, tajā skaitā personalizēti drošības akreditācijas dati;
- 26) “darbdiena” ir diena, kurā maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas iesaistīts maksājuma darījuma izpildē, strādā, kā vajadzīgs maksājuma darījuma izpildei;

- 27) “informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT)” ir IKT pakalpojumi, kā definēts Direktīvas (ES) 2022/2554 3. panta 21. punktā;
- 28) “pārstāvis” ir fiziska vai juridiska persona, kas maksājumu pakalpojumu sniegšanā rīkojas maksājumu iestādes vārdā;
- 29) “filiāle” ir tāda darījumdarbības vieta, kura nav maksājumu iestādes galvenais birojs un kura nav tiesību subjekts, un kura tieši veic dažus vai visus darījumus, kas ir raksturīgi maksājumu iestādes darījumdarbībai; visas darījumdarbības vietas, ko vienā dalībvalstī izveidojusi maksājumu iestāde, kuras galvenais birojs ir citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli;
- 30) “grupa” ir tādu uzņēmumu grupa, kurus savstarpēji saista Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES⁵¹ 22. panta 1. punkta 2. vai 7. apakšpunktā minētās attiecības, vai tādu uzņēmumu grupa, kuri minēti Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 241/2014⁵² 4., 5., 6. un 7. pantā un kurus savstarpēji saista attiecības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. panta 1. punktā vai 113. panta 6. punkta pirmajā daļā, vai 113. panta 7. punkta pirmajā daļā;
- 31) “maksājumu darījumu pieņemšana” ir maksājumu pakalpojums, ko sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējs, līgumiski vienojoties ar maksājuma saņēmēju par to, ka tas pieņems un apstrādās maksājumu darījumus, kuru rezultātā naudas līdzekļi tiek pārskaitīti maksājuma saņēmējam;
- 32) “maksājumu instrumentu izdošana” ir maksājumu pakalpojums, ko sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš ir noslēdzis līgumisku vienošanos nodrošināt maksātājam maksājumu instrumentu, ar ko iniciēt un apstrādāt maksātāja maksājumu darījumus;
- 33) “pašu kapitāls” ir kapitāls, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 118. apakšpunktā, kad vismaz 75 % no pirmā līmeņa kapitāla ir pirmā līmeņa pamata kapitāls, kā minēts minētās regulas 50. pantā, un otrā līmeņa kapitāls ir vienāds ar vienu trešdaļu no pirmā līmeņa kapitāla vai mazāks par to;
- 34) “elektroniskā nauda” ir elektroniski, arī magnētiski, uzglabāta monetāra vērtība, kura ir prasījums pret emitentu un kuru emitē, saņemot naudas līdzekļus, ar mērķi veikt maksājuma darījumus, un kuru kā maksāšanas līdzekli pieņem citas fiziskas vai juridiskas personas, kas nav emitenti;
- 35) “apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējais apjoms” ir vidējais rādītājs par finansiālo saistību kopsummu, kas attiecas uz emitēto elektronisko naudu katras kalendārās dienas beigās pēdējo sešu kalendāro mēnešu laikā, un to aprēķina katra kalendārā mēneša pirmajā kalendārajā dienā un piemēro attiecīgajam kalendārajam mēnesim;
- 36) “izplatītājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas maksājumu iestādes vārdā izplata vai atpērk elektronisko naudu;

⁵¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

⁵² Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 241/2014 (2014. gada 7. janvāris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina saistībā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas attiecas uz iestāžu pašu kapitāla prasībām (OV L 74, 14.3.2014., 8. lpp.).

- 37) “elektroniskās naudas pakalpojumi” ir elektroniskās naudas emisija, tādu maksājumu kontu uzturēšana, kuros tiek glabātas elektroniskās naudas vienības, un elektroniskās naudas vienību pārskaitīšana;
- 38) “bankomātu izvietotājs” ir bankomātu operators, kas neapkalpo maksājumu kontus;
- 39) “maksājumu iestāde, kas sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus”, ir maksājumu iestāde, kas sniedz elektroniskās naudas emisijas, maksājumu kontu, kuros tiek glabātas elektroniskās naudas vienības, uzturēšanas un elektroniskās naudas vienību pārskaitīšanas pakalpojumus neatkarīgi no tā, vai tā sniedz arī kādu no I pielikumā minētajiem pakalpojumiem.

II SADAĻA

MAKSĀJUMU IESTĀDES

I NODAĻA

Licencēšana un uzraudzība

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

3. pants

Pieteikums atļaujas saņemšanai

1. Dalībvalstis prasa, lai uzņēmumi, kas nav Regulas XXX [MPR] 2. panta 1. punkta a), b), d) un e) apakšpunktā minētie uzņēmumi un kas nav fiziskas vai juridiskas personas, uz kurām attiecas atbrīvojums saskaņā ar šīs direktīvas 34., 36., 37. un 38. pantu, un kas plāno sniegt kādu no I pielikumā minētajiem maksājumu pakalpojumiem vai elektroniskās naudas pakalpojumus, saņemtu piederības dalībvalsts kompetento iestāžu atļauju sniegt šādus pakalpojumus.
2. Pirmajā daļā minētā atļauja ir nepieciešama tikai saistībā ar tiem maksājumu pakalpojumiem, kurus pieteikumu iesniedzējas maksājumu iestādes faktiski plāno sniegt.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi, kas iesniedz pieteikumu 1. punktā minētās atļaujas saņemšanai, piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai, tam pievienojot:
 - a) darbības programmu, kurā jo īpaši norāda paredzēto maksājumu pakalpojumu veidu;
 - b) darījumdarbības plānu, ietverot provizorisku budžeta aprēķinu pirmajiem trim finanšu gadiem, kas liecina par to, ka pieteikuma iesniedzējs spēj lietot piemērotas un samērīgas sistēmas, resursus un procedūras, lai stabili darbotos;
 - c) pierādījumus tam, ka pieteikuma iesniedzējam ir 5. pantā paredzētais sākumkapitāls;

- d)* attiecībā uz uzņēmumiem, kas iesniedz pieteikumu sniegt I pielikuma 1.–5. punktā minētos pakalpojumus un elektroniskās naudas pakalpojumus, — to pasākumu aprakstu, kas veikti, lai aizsargātu maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus atbilstīgi 9. pantam;
- e)* aprakstu par pieteikuma iesniedzēja pārvaldības pasākumiem un iekšējās kontroles mehānismiem, tajā skaitā administratīvajām, riska pārvaldības un grāmatvedības procedūrām, un aprakstu par pieteikuma iesniedzēja pasākumiem attiecībā uz IKT pakalpojumu izmantošanu, kā minēts Regulas (ES) 2022/2554 6. un 7. pantā, kas apliecina, ka šie pārvaldības pasākumi, iekšējās kontroles mehānismi un IKT pakalpojumu izmantošanas pasākumi ir samērīgi, piemēroti, pareizi un pietiekami;
- f)* aprakstu par ieviesto procedūru, lai uzraudzītu, izskatītu un turpmāk pārraudzītu drošības incidentus un klientu sūdzības, kas saistītas ar drošību, tajā skaitā ziņošanas mehānismu par incidentiem, kurā ņemti vērā Regulas (ES) 2022/2554 III nodaļā noteiktie maksājumu iestāžu ziņošanas pienākumi;
- g)* aprakstu par izstrādātajiem procesiem, lai reģistrētu, uzraudzītu, izsekotu un ierobežotu piekļuvi sensitīviem maksājumu datiem;
- h)* darbības nepārtrauktības pasākumu aprakstu, kas ietver skaidri norādītas kritiski svarīgās darbības, IKT darbības nepārtrauktības plānu un IKT reaģēšanas un seku novēršanas plānu aprakstu, kā arī tās procedūras aprakstu, ko izmanto, lai regulāri pārbaudītu un pārskatītu šādu IKT darbības nepārtrauktības plānu un IKT reaģēšanas un seku novēršanas plānu atbilstību un efektivitāti, kā noteikts Regulas (ES) 2022/2554 11. panta 6. punktā;
- i)* aprakstu par principiem un definīcijām, kuras piemēro statistikas datu vākšanai attiecībā uz darbības rezultātiem, darījumiem un krāpšanu;
- j)* drošības politikas dokumentu, kas ietver:
 - i) detalizētu riska novērtējumu saistībā ar pieteikuma iesniedzēja maksājumu un elektroniskās naudas pakalpojumiem;
 - ii) to drošības kontroles un riska mazināšanas pasākumu aprakstu, kas paredzēti pienācīgai maksājumu pakalpojumu lietotāju aizsardzībai pret identificētajiem riskiem, tajā skaitā krāpšanu un sensitīvu datu un persondatu nelikumīgu izmantošanu;
 - iii) attiecībā uz pieteikuma iesniedzējām iestādēm, kas vēlas noslēgt informācijas apmaiņas līgumus ar citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, lai apmainītos ar maksājumu datiem, kas saistīti ar krāpšanu, kā minēts Regulas XXX [MPR] 83. panta 5. punktā, — Regulas XXX [MPR] 83. panta 5. punktā minētā un saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 35. pantu veiktā datu aizsardzības ietekmes novērtējuma secinājumus un attiecīgā gadījumā iepriekšējas apspriešanās ar kompetento uzraudzības iestādi rezultātus saskaņā ar minētās regulas 36. pantu;
- k)* pieteikumu iesniedzējām iestādēm, uz kurām attiecas pienākumi attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanu

saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849⁵³ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/847⁵⁴, — to iekšējās kontroles mehānismu aprakstu, ko pieteikuma iesniedzējs ir ieviesis, lai ievērotu minēto direktīvu un regulu;

- l)* aprakstu par pieteikuma iesniedzēja organizatorisko struktūru, tajā skaitā attiecīgā gadījumā šādu aspektu aprakstu:
 - i) pārstāvju, izplatītāju vai filiāļu paredzētā izmantošana;
 - ii) pārbaudes ārpus uzņēmuma telpām un uz vietas, ko pieteikuma iesniedzējs apņemas vismaz reizi gadā veikt šiem pārstāvjiem, izplatītājiem vai filiālēm;
 - iii) ārpakalpojumu izmantošanas kārtības apraksts;
 - iv) pieteikuma iesniedzēja dalība valsts vai starptautiskā maksājumu sistēmā;
- m)* to personu identitāti, kurām Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 36. apakšpunkta nozīmē ir tieši vai netieši iegūta būtiska līdzdalība pieteikuma iesniedzējā, kā arī to faktiskās līdzdalības apjomu un pierādījumus par to atbilstību, lai nodrošinātu pieteikuma iesniedzēja pārdomātu un piesardzīgu vadību;
- n)* to valdes locekļu un citu personu identitāti, kas atbildīgi par pieteikuma iesniedzējas maksājumu iestādes vadību, un attiecīgā gadījumā:
 - i) to personu identitāti, kuras atbildīgas par maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu darbību pārvaldību;
 - ii) pierādījumus, ka personām, kas atbildīgas par maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu darbību vadību, ir laba reputācija un pienācīgas zināšanas un pieredze maksājumu pakalpojumu sniegšanā, kā to noteikusi pieteikuma iesniedzēja piederības dalībvalsts;
- o)* attiecīgā gadījumā obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu identitāti, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas⁵⁵ 2006/43/EK 2. panta 2. un 3. punktā;
- p)* datus par pieteikuma iesniedzēja juridisko statusu un statūtus;
- q)* pieteikuma iesniedzēja juridisko adresi;
- r)* pārskatu par ES jurisdikcijām, kurās pieteikuma iesniedzējs iesniedz vai plāno iesniegt pieteikumu atļaujai darboties kā maksājumu iestādei;

⁵³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

⁵⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 141, 5.6.2015., 1. lpp.).

⁵⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

- s) likvidācijas plānu maksātspējas gadījumā, kas ir pielāgots pieteikuma iesniedzēja plānotajam lielumam un darbūmdarbības modelim.

Lai piemērotu pirmās daļas d), e), f) un l) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējs sniedz aprakstu par revīzijas pasākumiem un organizatoriskajiem pasākumiem, ko tas ieviesis, lai aizsargātu lietotāju intereses un nodrošinātu maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību un uzticamību.

Pirmās daļas j) apakšpunktā minētajos drošības kontroles un riska mazināšanas pasākumos norāda, kā pieteikuma iesniedzējs nodrošinās augstu digitālās darbības noturības līmeni, kā noteikts Regulas (ES) 2022/2554 II nodaļā, jo īpaši attiecībā uz tehnisko drošību un datu aizsardzību, arī attiecībā uz programmatūru un IKT sistēmām, ko izmanto pieteikuma iesniedzējs vai uzņēmumi, ko tas nolīdzis kā ārpalpojumu sniedzējus tā darbību veikšanai.

4. Dalībvalstis prasa, lai uzņēmumiem, kas iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai nolūkā sniegt maksājumu pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 6. punktā, kā nosacījums atļaujas saņemšanai būtu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kas attiecas uz teritorijām, kurās tie piedāvā pakalpojumus, vai kāda cita salīdzināma atbildības garantija, lai nodrošinātu, ka:
- a) tie var segt savas saistības, kā noteikts Regulas XXX [MPR] 56., 57., 59., 76. un 78. pantā;
 - b) tie sedz jebkādu pašrisku, sliekšņa vai atskaitījuma vērtību no apdrošināšanas seguma vai salīdzināmas garantijas;
 - c) tie pastāvīgi uzrauga apdrošināšanas vai salīdzināmas garantijas segumu.
5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē:
- a) informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm, iesniedzot pieteikumu maksājumu iestādes atļaujas saņemšanai, tajā skaitā 3. punkta a), b), c), e), g)–k) un r) apakšpunktā noteiktās prasības;
 - b) vienotu novērtēšanas metodiku, ko izmanto, lai saskaņā ar šo direktīvu piešķirtu atļauju būt par maksājumu iestādi vai reģistrētos kā konta informācijas pakalpojumu sniedzējam vai bankomātu izvietotājam;
 - c) kas ir šā panta 4. punkta pirmajā daļā minētā salīdzināmā garantija, kurai jābūt savstarpēji aizvietojamai ar profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;
 - d) kritērijus, kā noteikt profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas vai citas salīdzināmas garantijas, kas minēta 4. punktā, minimālo naudas summu.
6. Izstrādājot 5. punktā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus, EBI ņem vērā:
- a) uzņēmuma riska profilu;
 - b) to, vai uzņēmums sniedz citus I pielikumā minētos maksājumu pakalpojumus vai ir iesaistīts cita veida darbūmdarbībā;
 - c) uzņēmuma darbības apjomu;
 - d) 4. punktā minēto salīdzināmo garantiju konkrētās iezīmes un kritērijus to īstenošanai.

EBI iesniedz 5. punktā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 1 gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

4. pants

Līdzdalības kontrole

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pieņēmusi lēmumu tieši vai netieši kādā maksājumu iestādē iegūt vai vēl vairāk palielināt būtisko līdzdalību Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 36. apakšpunkta nozīmē, kā rezultātā tās turētā kapitāla vai balsstiesību daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 30 % vai 50 % vai arī maksājumu iestāde kļūtu par tās meitasuzņēmumu, iepriekš rakstiski informē minētās maksājumu iestādes kompetentās iestādes par savu nodomu. Tas pats attiecas uz jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas ir pieņēmusi lēmumu tieši vai netieši pārdot būtisku līdzdalību vai samazināt savu būtisko līdzdalību tā, lai tās turētā kapitāla vai balsstiesību daļa būtu mazāka par 20 %, 30 % vai 50 %, vai arī tā, lai maksājumu iestāde vairs nebūtu tās meitasuzņēmums.
2. Potenciālais būtiskas līdzdalības ieguvējs informē kompetento iestādi par plānotās līdzdalības apjomu un sniedz Direktīvas 2013/36/ES 23. panta 4. punktā minēto attiecīgo nepieciešamo informāciju.
3. Ja šā panta 1. punktā minētā potenciālā būtiskas līdzdalības ieguvēja ietekme var kaitēt maksājumu iestādes piesardzīgai un pareizai vadībai, dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes izsaka savus iebildumus vai veic piemērotus pasākumus, lai izbeigtu šādu situāciju. Šādi pasākumi var ietvert rīkojumus, sodus pret valdes locekļiem vai personām, kas atbild par vadību, vai attiecīgās maksājumu iestādes akcionāru vai dalībnieku akcijām atbilstīgo balsstiesību īstenošanas apturēšanu.
Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām un juridiskām personām, kas neievēro pienākumu laikus sniegt 2. punktā noteikto informāciju.
4. Ja 1. punktā minētā līdzdalība iegūta, neskatoties uz kompetento iestāžu iebildumiem, dalībvalstis neatkarīgi no jebkuriem citiem sodiem, kas jāpieņem, nodrošina atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, balsojuma atzīšanu par nederīgu vai iespēju to anulēt.

5. pants

Sākumkapitāls

Dalībvalstis izvirza prasību maksājumu iestādēm, lai atļaujas piešķiršanas laikā tām būtu šāds sākumkapitāls, kas ietvertu vienu vai vairākus no Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 1. punkta a)–e) apakšpunktā minētajiem elementiem:

- a) ja maksājumu iestāde sniedz tikai I pielikuma 5. punktā minēto maksājumu pakalpojumu, tās kapitāls nekad nav mazāks par 25 000 EUR;

- b) ja maksājumu iestāde sniedz I pielikuma 6. punktā minēto maksājumu pakalpojumu, tās kapitāls nekad nav mazāks par 50 000 EUR;
- c) ja maksājumu iestāde sniedz kādu no I pielikuma 1.–4. punktā minētajiem maksājumu pakalpojumiem, tās kapitāls nekad nav mazāks par 150 000 EUR;
- d) ja maksājumu iestāde sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, tās kapitāls nekad nav mazāks par 400 000 EUR.

6. pants

Pašu kapitāls

1. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes pašu kapitāls nebūtu mazāks par 5. pantā minēto sākumkapitāla summu vai pašu kapitāla summu, kas aprēķināta saskaņā ar 7. pantu maksājumu iestādēm, kuras nepiedāvā elektroniskās naudas pakalpojumus, vai aprēķināta saskaņā ar 8. pantu maksājumu iestādēm, kuras piedāvā elektroniskās naudas pakalpojumus, atkarībā no tā, kura summa ir lielāka.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no situācijas, kad elementus, kurus var iekļaut pašu kapitālā aprēķinā, izmanto vairākkārt, ja maksājumu iestāde pieder tai pašai grupai kā cita maksājumu iestāde, kredītiestāde, ieguldījumu brokeru sabiedrība, aktīvu pārvaldīšanas uzņēmums vai apdrošināšanas uzņēmums. Šo punktu piemēro arī gadījumos, kad maksājumu iestādei ir hibrīda raksturs un tā veic darbības, kas nav maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšana.
3. Ja ir ievēroti Regulas (ES) Nr. 575/2013 7. panta nosacījumi, dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var izvēlēties nepiemērot attiecīgi šīs direktīvas 7. vai 8. pantu maksājumu iestādēm, kuras saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES ir ietvertas tādas kredītiestādes konsolidētajā uzraudzībā, kura ir to mātesuzņēmums.

7. pants

Pašu kapitāla aprēķināšana maksājumu iestādēm, kas nepiedāvā elektroniskās naudas pakalpojumus

1. Neatkarīgi no 5. pantā paredzētajām prasībām attiecībā uz sākumkapitālu dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes, kas nav maksājumu iestādes, kuras vai nu piedāvā tikai maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 6. punktā, vai arī tikai konta informācijas pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 7. punktā, vai abus šos pakalpojumu veidus, un kas nav maksājumu iestādes, kuras piedāvā elektroniskās naudas pakalpojumus, vienmēr tur pašu kapitālu, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu.
2. Kompetentās iestādes prasa, lai maksājumu iestādes pēc noklusējuma piemēro B metodi, kā tālāk izklāstīts b) apakšpunktā. Tomēr kompetentās iestādes var nolemt, ka, ņemot vērā to konkrēto darījumdarbības modeli, jo īpaši, ja tās veic tikai nelielu skaitu darījumu, kam ir liela vērtība katram atsevišķi, maksājumu iestādes drīzāk piemēro A vai C metodi. A, B un C metodes vajadzībām iepriekšējais gads ir jāsaprot kā pilns 12 mēnešu periods pirms aprēķina veikšanas brīža.

a) A metode

Maksājumu iestāžu pašu kapitāls ir vismaz 10 % no to fiksēto pieskaitāmo izdevumu kopsummas iepriekšējā gadā. Kompetentās iestādes var pielāgot šo

prasību, ja kopš iepriekšējā gada maksājumu iestādes darbīdārbībā ir notikušas būtiskas pārmaiņas. Ja maksājumu iestāde aprēķinu veikšanas dienā nav veikusi pilnu darbīdārbības gadu, maksājumu iestādes pašu kapitāls ir vismaz 10 % no attiecīgajām fiksētajām pieskaitāmajām izmaksām, kas paredzētas tās darbīdārbības plānā, ja vien kompetentās iestādes nav pieprasījušas veikt korekcijas minētajā plānā.

b) B metode

Maksājumu iestādes pašu kapitāls ir summa, kas nav mazāka kā kopsumma, ko veido tālāk norādītie elementi, sareizināti ar mēroga koeficientu k , kā noteikts tālāk 3. punktā, kur maksājumu summa (MS) ir viena divpadsmitā daļa no maksājumu darbīdārbību kopsummas, ko maksājumu iestāde veikusi iepriekšējā gadā:

i) 4,0 % no šīs MS daļas, kas ir mazāka par 5 miljoniem EUR,

kam pieskaita

ii) 2,5 % no šīs MS daļas, kas ir lielāka par 5 miljoniem EUR, bet mazāka par 10 miljoniem EUR,

kam pieskaita

iii) 1 % no šīs MS daļas, kas ir lielāka par 10 miljoniem EUR, bet mazāka par 100 miljoniem EUR,

kam pieskaita

iv) 0,5 % no šīs MS daļas, kas ir lielāka par 100 miljoniem EUR, bet mazāka par 250 miljoniem EUR,

kam pieskaita

v) 0,25 % no šīs MS daļas, kas ir lielāka par 250 miljoniem EUR.

c) C metode

Maksājumu iestādes pašu kapitāls ir summa, kas nav mazāka par attiecīgo rādītāju, kā noteikts i) punktā, sareizinot gan ar reizinājuma koeficientu, kas noteikts ii) punktā, gan ar mēroga koeficientu k , kas noteikts 3. punktā:

i) attiecīgais rādītājs ir tālāk norādīto lielumu kopsumma:

- 1) procentu ienākumi;
- 2) procentu izdevumi;
- 3) saņemtās komisijas maksas un nodevas; kā arī
- 4) pārējie darbības ienākumi.

Katru elementu iekļauj kopsummā kā pozitīvu vai negatīvu. Ienākumus no ārkārtas posteņiem vai nestandarta posteņiem neizmanto attiecīgā rādītāja aprēķinā. Trešo personu sniegto ārpakalpojumu izdevumi var samazināt attiecīgo rādītāju, ja izdevumus radījis uzņēmums, kuram piemēro uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu. Attiecīgo rādītāju aprēķina iepriekšējā finanšu gada beigās, pamatojoties uz divpadsmit mēnešu novērojumiem. Attiecīgo rādītāju aprēķina par iepriekšējo finanšu gadu.

Pašu kapitāls, kas aprēķināts atbilstīgi C metodei, nav mazāks par 80 % no attiecīgā rādītāja vidējā lieluma iepriekšējos trijos finanšu gados. Ja nav pieejami revidentu pārbaudīti rādītāji, drīkst izmantot darījumu aplēses;

ii) reizināšanas koeficientu iegūst šādi:

- 1) 10 % no šīs attiecīgā rādītāja daļas, kas ir mazāka par 2,5 miljoniem EUR;
- 2) 8 % no šīs attiecīgā rādītāja daļas no 2,5 miljoniem EUR līdz 5 miljoniem EUR;
- 3) 6 % no šīs attiecīgā rādītāja daļas no 5 miljoniem EUR līdz 25 miljoniem EUR;
- 4) 3 % no šīs attiecīgā rādītāja daļas no 25 miljoniem EUR līdz 50 miljoniem EUR;
- 5) 1,5 % virs 50 miljoniem EUR.

3. Mēroga koeficientu k , kuru paredzēts izmantot B un C metodē, iegūst šādi:

- a) 0,5, ja maksājumu iestāde sniedz tikai maksājumu pakalpojumu, kas minēts I pielikuma 5. punktā;
- b) 1, ja maksājumu iestāde sniedz jebkādu no maksājumu pakalpojumiem, kas minēti I pielikuma 1.–4. punktā.

4. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes, kas nav maksājumu iestādes, kuras vai nu piedāvā tikai maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 6. punktā, vai arī tikai konta informācijas pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 7. punktā, vai abus šos pakalpojumus, un kas nav maksājumu iestādes, kuras piedāvā tikai elektroniskās naudas pakalpojumus un kuras veic arī 10. pantā minētās darbības, nodrošina, ka pašu kapitāls, kas tiek turēts I pielikuma 1.–5. punktā uzskaitīto pakalpojumu sniegšanai, netiek uzskatīts par pašu kapitālu, kas tiek turēts 10. panta 4. punkta d) apakšpunkta vajadzībām vai citiem pakalpojumiem, kurus šī direktīva nereglamentē.

5. Kompetentās iestādes, pamatojoties uz maksājuma iestādes riska pārvaldības procesu, riska zaudējumu datubāzes un iekšējās kontroles mehānismu izvērtējumu, var prasīt, ka maksājuma iestādei jātur pašu kapitāls, kas ir līdz 20 % lielāks par summu, kādu iegūst, piemērojot metodi, kas izvēlēta saskaņā ar 2. punktu. Kompetentās iestādes var atļaut maksājumu iestādei turēt pašu kapitālu, kas ir līdz 20 % mazāks par summu, kura tiktu iegūta, piemērojot metodi, kas piemērojama saskaņā ar 2. punktu.

6. EBI izstrādā regulatīvo standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu attiecībā uz kritērijiem, pēc kuriem nosaka, kad maksājumu iestādes darījumdarbības modelis ir tāds, ka tā veic tikai nelielu skaitu darījumu, kam ir liela vērtība katram atsevišķi, kā minēts šā panta 2. punktā.

EBI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 1 gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

8. pants

Pašu kapitāla aprēķināšana maksājumu iestādēm, kas piedāvā elektroniskās naudas pakalpojumus

1. Neatkarīgi no 5. pantā noteiktajām sākumkapitāla prasībām dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes, kas piedāvā gan maksājumu pakalpojumus, gan elektroniskās naudas pakalpojumus, savu maksājumu pakalpojumu sniegšanai vienmēr tur pašu kapitālu, kas aprēķināts saskaņā ar 7. pantu.
2. Neatkarīgi no 5. pantā noteiktajām sākumkapitāla prasībām dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes, kas piedāvā tikai elektroniskās naudas pakalpojumus, vienmēr tur pašu kapitālu, kas aprēķināts saskaņā ar D metodi, kā noteikts tālāk 3. punktā.
3. D metode. Pašu kapitāls, kas paredzēts elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanai, ir vismaz 2 % no apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējā apjoma.
4. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes, kas piedāvā gan maksājumu pakalpojumus, gan elektroniskās naudas pakalpojumus, vienmēr tur pašu kapitālu, kura summa ir vismaz vienāda ar 1. un 2. punktā prasītā pašu kapitāla kopsummu.
5. Dalībvalstis ļauj maksājumu iestādēm, kas sniedz gan maksājumu pakalpojumus, gan elektroniskās naudas pakalpojumus un kas veic kādu no I pielikumā minētajām darbībām, kuras nav saistītas ar elektroniskās naudas pakalpojumiem, vai kādu no 10. panta 1. un 4. punktā minētajām darbībām, aprēķināt pašu kapitāla prasības, pamatojoties uz reprezentatīvu daļu, kuru uzskata par tādu, ko izmanto elektroniskās naudas emitēšanai, ja šādu reprezentatīvu daļu var ticami aplēst, pamatojoties uz darījumu vēstures datiem vai kompetentajām iestādēm pieņemamā veidā, ja elektroniskās naudas atlikuma summa nav iepriekš zināma. Ja maksājumu iestāde nav veikusi darījumdarbību pietiekami ilgu laiku, tās pašu kapitāla prasības aprēķina, pamatojoties uz plānoto apgrozībā esošās elektroniskās naudas apjomu, kas minēts darījumdarbības plānā, kurā kompetentās iestādes var prasīt ieviest grozījumus.
6. Maksājumu iestādēm, kas sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, *mutatis mutandis* piemēro 7. panta 4. un 5. punktu.

9. pants

Nodrošinājuma prasības

1. Dalībvalstis prasa maksājumu iestādei, kas sniedz I pielikuma 1.–5. punktā minētos maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus, aizsargāt visus naudas līdzekļus, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai saņemti no cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja, lai izpildītu maksājumu darījumus, vai attiecīgā gadījumā naudas līdzekļus, kas saņemti apmaiņā pret emitēto elektronisko naudu, kādā no tālāk minētajiem veidiem:
 - a) šos naudas līdzekļus nekad nejauc kopā ar citu fizisku vai juridisku personu naudas līdzekļiem, kas nav maksājumu pakalpojumu lietotāji, kā vārdā naudas līdzekļi tiek glabāti;
 - b) šos naudas līdzekļus nodrošina ar apdrošināšanas polisi vai kādu citu salīdzināmu garantiju, ko izsniedzis tāds apdrošināšanas uzņēmums vai kredītiestāde, kas nepieder tai pašai grupai, kam pieder pati maksājumu iestāde, par tādu pašu summu, kādu nošķirtu apdrošināšanas polises vai citas

salīdzināmas garantijas neesības gadījumā; attiecīgā summa izmaksājama gadījumā, ja maksājumu iestāde nespēj pildīt savas finanšu saistības.

Piemērojot pirmās daļas a) apakšpunkta pirmo daļu, ja nākamās darbdienu beigās, kura seko dienai, kad naudas līdzekļi saņemti, tos joprojām glabā maksājumu iestāde, kas tos vēl nav nogādājusi maksājuma saņēmējam vai pārskaitījusi citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, maksājumu iestāde veic vienu no šīm darbībām:

- a) šos naudas līdzekļus deponē vai nu atsevišķā kontā dalībvalstī pilnvarotā kredītiestādē, vai arī centrālajā bankā pēc šīs centrālās bankas ieskatiem;
- b) šos naudas līdzekļus investē drošos, likvīdos zema riska aktīvos, kā tos definējušas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

Maksājumu iestādes šos līdzekļus nošķir atbilstīgi valsts tiesību aktiem maksājumu pakalpojumu lietotāju interesēs, aizsargājot pret citu maksājumu iestādes kreditoru prasījumiem, jo īpaši maksātspējas gadījumā.

2. Maksājumu iestādes izvairās no koncentrācijas riska attiecībā uz aizsargātajiem klientu naudas līdzekļiem, nodrošinot, ka visiem to aizsargātajiem klientu naudas līdzekļiem netiek izmantota viena un tā pati aizsardzības metode. Jo īpaši tās cenšas neglabāt visus patērētāju naudas līdzekļus vienā kredītiestādē.
3. Ja maksājumu iestādei izvirza prasību aizsargāt naudas līdzekļus saskaņā ar 1. punktu un daļu no šajā punktā minētajiem naudas līdzekļiem izmanto turpmākiem maksājumu darījumiem un atlikumu izmanto pakalpojumiem, kas nav maksājumu pakalpojumi, uz šo naudas līdzekļu daļu, kas saņemta maksājumu darījumu veikšanai nākotnē, attiecas arī 1. punktā noteiktās prasības. Ja šī daļa ir mainīga vai nav iepriekš zināma, dalībvalstis ļauj maksājumu iestādēm piemērot šo punktu reprezentatīvai daļai, ko uzskata par tādu, kas izmantojama maksājumu pakalpojumiem, ja kompetentās iestādes uzskata, ka šādu reprezentatīvu daļu var ticami aplēst, pamatojoties uz darījumu vēsturiskiem datiem.
4. Ja maksājumu iestāde sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, naudas līdzekļi, kas saņemti elektroniskās naudas emitēšanai, nav jāaizsargā līdz brīdim, kad naudas līdzekļi tiek ieskaitīti maksājumu iestādes maksājumu kontā vai tiek kā citādi darīti pieejami maksājumu iestādei saskaņā ar Regulā XXX [MPR] noteiktajām izpildes laika prasībām. Jebkurā gadījumā šādi naudas līdzekļi ir jāaizsargā ne vēlāk kā līdz nākamās darbdienu beigām pēc dienas, kad naudas līdzekļi saņemti pēc elektroniskās naudas emitēšanas.
5. Ja maksājumu iestāde sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, 1. punkta piemērošanas nolūkā droši, zema riska aktīvi ir aktīvu posteņi, kuri ietilpst kādā no Regulas (ES) Nr. 575/2013 336. panta 1. punkta 1. tabulā noteiktajām kategorijām un kuriem konkrētā riska kapitāla prasība nepārsniedz 1,6 %, bet neietver citus atbilstīgus posteņus, kā noteikts minētās regulas 336. panta 4. punktā.

Šā panta 1. punkta nolūkā par zema riska aktīviem uzskata arī tādu pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) kapitāla sertifikātus, kuri iegulda tikai šā punkta pirmajā daļā uzskaitītajos aktīvos.

Izņēmuma gadījumos un ar pienācīgu pamatojumu kompetentā iestāde, pamatojoties uz šā punkta pirmajā un otrajā daļā minēto aktīvu drošības, termiņa, vērtības vai citu riska elementu novērtējumu, var noteikt, kuri no šiem aktīviem 1. punkta nolūkā nav uzskatāmi par drošiem zema riska aktīvi.

6. Maksājumu iestāde iepriekš informē kompetentās iestādes par jebkādam būtiskām izmaiņām pasākumos, kas veikti, lai aizsargātu naudas līdzekļus, kuri saņemti par sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem, un elektroniskās naudas pakalpojumu gadījumā — apmaiņā pret emitēto elektronisko naudu.
7. EBI izstrādā regulatīvos tehniskos standartus par naudas līdzekļu aizsardzības prasībām, kuros jo īpaši nosaka aizsardzības nodrošināšanas riska pārvaldības sistēma, kas maksājumu iestādēm jāievieš, lai nodrošinātu lietotāju naudas līdzekļu aizsardzību, un iekļauj prasības par naudas līdzekļu nošķiršanu, noteikšanu, saskaņošanu un aprēķināšanu.

EBI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 1 gadu pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās spēkā].

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

10. pants

Darbības

1. Papildus maksājumu un elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanai maksājumu iestādes ir tiesīgas veikt šādas darbības:
 - a) darbības pakalpojumu un ar tiem cieši saistītu palīgpakalpojumu sniegšana, tajā skaitā maksājumu darījumu izpildes nodrošināšana, ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumi, glabāšana, kā arī datu uzglabāšana un apstrāde;
 - b) maksājumu sistēmu darbības;
 - c) darījumdarbība, kas nav maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšana, ņemot vērā piemērojamos Savienības un valsts tiesību aktus.
2. Maksājumu iestādes, kas sniedz vienu vai vairākus maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus, tur tikai tādus maksājumu kontus, kurus izmanto tikai maksājumu darījumiem.
3. Naudas līdzekļi, ko maksājumu iestādes saņem no maksājumu pakalpojumu lietotājiem, lai sniegtu maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumus, nav uzskatāmi par noguldījumu vai citiem atmaksājamiem līdzekļiem Direktīvas 2013/36/ES 9. panta nozīmē.
4. Maksājumu iestādes var piešķirt ar I pielikuma 2. punktā minētajiem maksājumu pakalpojumiem saistītu kredītu tikai tad, ja ir izpildīti visi tālāk minētie nosacījumi:
 - a) kredīts ir palīgdarbība, un to piešķir vienīgi saistībā ar maksājumu darījuma izpildi;
 - b) neatkarīgi no valsts noteikumiem (ja tādi ir) par kredītu sniegšanu, ko veic kredītkaršu izdevēji, saistībā ar maksājumu piešķirtais un saskaņā ar 13. panta 6. punktu un 30. pantu izsniegtais kredīts ir atmaksājams īsā laikposmā, kas nekādā gadījumā nav ilgāks par 12 mēnešiem;

- c) izsniegtais kredīts nav iegūts no naudas līdzekļiem, kas saņemti vai tiek turēti maksājumu darījuma izpildei, vai no naudas līdzekļiem, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem apmaiņā pret elektronisko naudu un tiek turēti saskaņā ar 9. panta 1. punktu;
- d) lai atbilstu uzraudzības iestāžu prasībām, maksājumu iestādes pašu kapitāls jebkurā laikā ir atbilstīgs piešķirtā kredīta kopējai summai.
5. Maksājumu iestādes nevar pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus naudas līdzekļus Direktīvas 2013/36/ES 9. panta nozīmē.
6. Maksājumu iestādes, kas sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, nekavējoties apmaina visus naudas līdzekļus — arī skaidru naudu vai bezskaidru naudu —, ko maksājumu iestāde saņem no maksājumu pakalpojumu lietotājiem, pret elektronisko naudu. Šādi līdzekļi nav uzskatāmi ne par noguldījumu, ne citu no iedzīvotājiem saņemtu atmaksājamu līdzekli Direktīvas 2013/36/EK 9. panta nozīmē.
7. Šī direktīva neskar Direktīvu 2008/48/EK, citas attiecīgus Savienības tiesības vai valstu pasākumus par tādiem nosacījumiem kredīta piešķiršanai patērētājiem, kuri nav saskaņoti ar šo direktīvu un atbilst Savienības tiesībām.

11. pants

Grāmatvedība un obligātā revīzija

1. Padomes Direktīvu 86/635/EEK⁵⁶, Direktīvu 2013/34/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002⁵⁷ maksājumu iestādēm piemēro *mutatis mutandis*.
2. Ja vien Direktīvā 2013/34/ES un attiecīgā gadījumā Direktīvā 86/635/EEK nav noteikts attiecīgs atbrīvojums, maksājumu iestāžu gada pārskatu un konsolidēto pārskatu revīziju veic obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, kā noteikts Direktīvas 2006/43/EK 2. panta 2. un 3. punktā.
3. Uzraudzības nolūkā dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes sniegtu atsevišķu grāmatvedības informāciju par maksājumu pakalpojumiem vai elektroniskās naudas pakalpojumiem, no vienas puses, un 10. panta 1. punktā minētajām darbībām, no otras puses, un par šo informāciju sagatavo revidenta ziņojumu. Šo ziņojumu attiecīgā gadījumā sagatavo obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmums.
4. Direktīvas 2013/36/ES 63. pantā paredzētie pienākumi *mutatis mutandis* attiecas uz maksājumu iestāžu obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem vai elektroniskās naudas pakalpojumiem.

⁵⁶ Padomes Direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).

⁵⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).

12. pants

Uzskaites dokumentācija

Neskarot Direktīvu (ES) 2015/849 vai citus attiecīgos Savienības tiesību aktus, dalībvalstis prasa maksājumu iestādēm visus attiecīgos dokumentācijas ierakstus šīs sadaļas vajadzībām glabāt vismaz piecus gadus. Ja šādas dokumentācijas ierakstos ir iekļauti persondati, maksājumu iestāde attiecīgos ierakstu neglabā ilgāk, nekā nepieciešams šīs sadaļas mērķiem. Ja saskaņā ar 16. pantu maksājumu iestādes atļauja tiek anulēta, ierakstus, kas ietver persondatus, glabā ne ilgāk kā piecus gadus pēc atļaujas anulēšanas.

13. pants

Atļaujas piešķiršana

1. Dalībvalstis atļauj pieteikuma iesniedzējai maksājumu iestādei sniegt maksājumu pakalpojumus un elektroniskās naudas pakalpojumus, kurus tā plāno sniegt, ar nosacījumu, ka maksājumu iestāde, kas iesniedz pieteikumu:

- a) ir dalībvalstī iedibināta juridiska persona;
- b) ir iesniegusi tās kompetentajām iestādēm 3. panta 3. punktā minēto informāciju;
- c) ir ņēmusi vērā vajadzību nodrošināt pieteikuma iesniedzējas maksājumu iestādes pārdomātu un piesardzīgu pārvaldību un stingrus pārvaldības pasākumus attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem vai elektroniskās naudas pakalpojumiem, ko tā plāno sniegt, tajā skaitā:
 - i) tā ir ar skaidru organizatorisko struktūru ar precīzi definētu, pārredzamu un konsekventu atbildības hierarhiju;
 - ii) tā ir ieviesusi iedarbīgas procedūras to risku identificēšanai, pārvaldībai, uzraudzībai un ziņošanai, kuriem pieteikuma iesniedzēja maksājumu iestāde ir pakļauta vai varētu būt pakļauta;
 - iii) tai ir pienācīgi iekšējās kontroles mehānismi, ieskaitot pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras;
- d) ir nodrošinājusi 5. pantā minēto sākumkapitālu;
- e) atbilst 3. panta 4. punkta noteikumiem.

Šā punkta c) apakšpunktā minētie pārvaldības pasākumi un kontroles mehānismi ir visaptveroši un samērīgi ar to maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu veidu, mērogu un sarežģītību, kurus pieteikuma iesniedzējas maksājumu iestādes plāno sniegt.

EBI pieņem vadlīnijas par šajā punktā minēto kārtību, procesiem un mehānismiem.

2. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atļauju piešķir, ja pieteikumam pievienotā informācija un pierādījumi atbilst visām 3. pantā izklāstītajām prasībām un ja kompetento iestāžu vispārējais novērtējums pēc pieteikuma izskatīšanas ir labvēlīgs. Pirms atļaujas piešķiršanas kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā var, ja nepieciešams, konsultēties ar valsts centrālo banku vai citām attiecīgām valsts iestādēm.

3. Maksājumu iestādei, kurai saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem ir jābūt juridiskajai adresei, galvenais birojs ir tajā pašā dalībvalstī, kurā tai ir juridiskā adrese, un tur tā veic daļu no savas maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas darījumdarbības. Tomēr tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā maksājumu iestādei plāno reģistrēt savu juridisko adresi, neprasa, lai maksājumu iestāde lielāko daļu savas darījumdarbības veiktu valstī, kurā tai būs juridiskā adrese.
4. Ja pieteikuma iesniedzēja maksājumu iestāde veic citu darījumdarbību, kas var mazināt vai visticamāk mazinās pieteikuma iesniedzējas maksājumu iestādes finanšu stabilitāti vai kompetento iestāžu spēju uzraudzīt pieteikuma iesniedzējas maksājumu iestādes atbilstību šai direktīvai, kompetentās iestādes kā nosacījumu atļaujas saņemšanai var pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzēja maksājumu iestāde izveido atsevišķu vienību I pielikuma 1. līdz 6. punktā minēto maksājumu pakalpojumu sniegšanai.
5. Kompetentās iestādes atsaka atļauju pieteikuma iesniedzējai maksājumu iestādei jebkurā no šādiem gadījumiem:
 - a) ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārdomātu un piesardzīgu maksājumu iestādes vadību kompetentās iestādes nav pārliecinātas par to akcionāru vai dalībnieku piemērotību, kuriem ir būtiska līdzdalība;
 - b) ja starp maksājumu iestādi un fiziskām vai juridiskām personām pastāv Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 38. apakšpunktā definētās ciešās attiecības, kas neļauj kompetentajām iestādēm rezultātīvi veikt uzraudzības funkcijas;
 - c) ja kādas trešās valsts normatīvie vai administratīvie akti, kas reglamentē vienu vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, ar kurām maksājumu iestādei ir ciešās attiecības, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 38. apakšpunktā, vai grūtības, kas saistītas ar šo normatīvo vai administratīvo aktu piemērošanu, neļauj kompetentajām iestādēm rezultātīvi veikt uzraudzības funkcijas.
6. Atļauja ir derīga visās dalībvalstīs, un tā ļauj attiecīgajai maksājumu iestādei sniegt atļaujā norādītos maksājumu vai elektriskās naudas pakalpojumus visā Savienībā atbilstīgi vai nu pakalpojumu sniegšanas brīvībai, vai arī brīvībai veikt uzņēmējdarbību.

14. pants

Paziņojums par lēmumu piešķirt vai atteikt atļauju

Trīs mēnešu laikā pēc 3. pantā minētā atļaujas pieteikuma saņemšanas vai, ja šāds pieteikums ir nepilnīgs, visas 3. panta 3. punktā minētās informācijas saņemšanas kompetentās iestādes informē pieteikuma iesniedzēju par to, vai atļauju piešķir vai atsaka. Ja kompetentā iestāde atļauju atsaka, tā norāda atteikuma iemeslus.

15. pants

Maksājumu iestādes atļaujas uzturēšana

Dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes informē savu kompetento iestādi par visām izmaiņām informācijā un pierādījumos, kas sniegti saskaņā ar 3. pantu un kas var ietekmēt šīs informācijas vai pierādījumu precizitāti.

16. pants

Maksājumu iestādes atļaujas anulēšana

1. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var anulēt maksājumu iestādei izsniegto atļauju tikai tad, ja:
 - a) maksājumu iestāde nav izmantojusi savu atļauju 12 mēnešu laikā pēc atļaujas saņemšanas vai ilgāk nekā sešus mēnešus pēc kārtas nav sniegusi nevienu no pakalpojumiem, kuru sniegšanai tai piešķirta atļauja;
 - b) maksājumu iestāde ir skaidri atteikusies no šīs atļaujas;
 - c) maksājumu iestāde vairs neatbilst atļaujas piešķiršanas nosacījumiem vai neinformē kompetento iestādi par būtiskām izmaiņām šajā ziņā;
 - d) maksājumu iestāde atļauju ieguvusi, pamatojoties uz nepatiesiem apgalvojumiem vai jebkādiem citiem neatbilstīgiem līdzekļiem;
 - e) maksājumu iestāde ir pārkāpusi Direktīvā (ES) 2015/849 noteiktos pienākumus attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanu;
 - f) maksājumu iestādes veikta maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu turpmāka sniegšana apdraudētu maksājumu sistēmas stabilitāti vai uzticēšanos tai;
 - g) uz maksājumu iestādi attiecas kāds no gadījumiem, kad valsts tiesību akti paredz šādu anulēšanu.
2. Kompetentā iestāde pamato atļaujas anulēšanu un par to attiecīgi informē iesaistītās personas.
3. Kompetentā iestāde informāciju par atļaujas anulēšanu publisko, tajā skaitā 17. un 18. pantā minētajos reģistros vai sarakstos.

17. pants

Piederības dalībvalsts maksājumu iestāžu reģistrs

1. Dalībvalstis pārvalda un uztur maksājumu iestāžu (arī vienību, kas reģistrētas saskaņā ar 34., 36. un 38. pantu) un to pārstāvju vai izplatītāju publisku elektronisku reģistru. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā reģistrā ir visa šāda informācija:
 - a) maksājumu iestādes, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar 13. pantu, un to pārstāvji vai izplatītāji, ja tādi ir;

- b) fiziskas un juridiskas personas, kas reģistrētas saskaņā ar 34. panta 2. punktu, 36. panta 1. punktu vai 38. panta 1. punktu, un to pārstāvji vai izplatītāji, ja tādi ir;
- c) iestādes, kuras minētas 1. panta 2. punktā un kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesīgas sniegt maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumus.

Maksājumu iestāžu filiāles, ja minētās filiāles sniedz pakalpojumus dalībvalstī, kas nav to piederības dalībvalsts, iekļauj piederības dalībvalsts reģistrā.

2. Šā panta 1. punktā minētajā publiskajā reģistrā:

- a) identificē maksājumu un elektroniskās naudas pakalpojumus un attiecīgos zīmolus, kuru sniegšanai maksājumu iestāde ir saņēmusi atļauju vai kuru sniegšanai fiziska vai juridiska persona reģistrēta;
- b) attiecīgi iekļauj pārstāvjus vai izplatītājus, ar kuru starpniecību maksājumu iestāde sniedz maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumus, izņemot elektroniskās naudas emisiju, un norāda pakalpojumus, ko šie pārstāvji vai izplatītāji veic maksājumu iestādes vārdā;
- c) iekļauj citas dalībvalstis, kurās maksājumu iestāde darbojas, un norāda datumu, kad šīs atļautās darbības sāktas.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes 1. punktā minētajā reģistrā tiek uzskaitītas atsevišķi no fiziskām un juridiskām personām, kas reģistrētas saskaņā ar 34., 36. vai 38. pantu, un ka šis reģistrs ir publiski pieejams, tam var piekļūt tiešsaistē, un tas tiek nekavējoties atjaunināts.

4. Kompetentās iestādes reģistrē publiskajā reģistrā atļauju izsniegšanas vai reģistrācijas datumus, atļauju anulēšanu, atļauju apturēšanu un 34., 36. vai 38. pantā paredzētās reģistrācijas anulēšanu.

5. Kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās paziņo EBI par atļaujas vai reģistrācijas anulēšanas un atļaujas vai reģistrācijas apturēšanas iemesliem vai par jebkādiem atbrīvojumiem saskaņā ar 34., 36. vai 38. pantu.

18. pants

Eiropas Banku iestādes (EBI) reģistrs

1. EBI pārvalda un uztur maksājumu iestāžu (arī saskaņā ar 34., 36. un 38. pantu reģistrēto vienību), to pārstāvju vai izplatītāju un attiecīgā gadījumā filiāļu elektronisku centrālo reģistru. Minētajā elektroniskajā centrālajā reģistrā iekļauj informāciju, ko kompetentās iestādes paziņo saskaņā ar 3. punktu. EBI ir atbildīga par minētās informācijas precīzu izklāstu.

2. EBI elektronisko centrālo reģistru dara publiski pieejamu savā tīmekļa vietnē un bez maksas nodrošina vienkāršu piekļuvi informācijai un vienkāršu iekļautās informācijas meklēšanu.

3. Kompetentās iestādes sniedz EBI informāciju, kas ievadīta to valsts publiskajos reģistros saskaņā ar 17. pantu, vēlākais vienu darbdienu pēc tam, kad tās šo informāciju ievadījušas valsts publiskajos reģistros.

4. Kompetentās iestādes ir atbildīgas par savos valsts reģistros iekļautās un EBI sniegtās informācijas precizitāti un par šīs informācijas atjaunināšanu. Reģistrā

iekļautajiem uzņēmumiem tiek nodrošinātas iespējas labot jebkādas ar tiem saistītas neprecizitātes.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus par 1. punktā minētā elektroniskā centrālā reģistra darbību un uzturēšanu un par piekļuvi tajā iekļautajai informācijai, lai nodrošinātu, ka reģistrā iekļauto informāciju var grozīt tikai attiecīgā kompetentā iestāde vai EBI.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz tās informācijas detaļām un struktūru, kura jāpaziņo atbilstīgi 1. punktam, tajā skaitā par informācijas datu standartiem un formātiem, kā noteikts Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2019/410⁵⁸.

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

7. EBI izstrādā, pārvalda un uztur centrālu, mašīnlasāmu to maksājumu pakalpojumu sniedzēju sarakstu, kuri piedāvā I pielikuma 6. un 7. punktā uzskaitītos maksājumu pakalpojumus, pamatojoties uz jaunāko informāciju, kas iekļauta 1. punktā minētajā EBI reģistrā un EBI Kredītiestāžu reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 8. panta 2. punkta j) apakšpunktu. Minētajā sarakstā norāda šo maksājumu pakalpojumu sniedzēju nosaukumu un identifikatoru, kā arī to atļaujas statusu.

2. IEDAĻA

PĀRSTĀVJU, IZPLATĪTĀJU, FILIĀĻU UN ĀRPAKALPOJUMU IZMANTOŠANA

19. pants

Pārstāvju izmantošana

1. Maksājumu iestādēm, kas plāno sniegt maksājumu pakalpojumus ar pārstāvju starpniecību, ir pienākums paziņot piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm visu šādu informāciju:
 - a) pārstāvja vārdu un uzvārdu / nosaukumu un adresi;
 - b) atjauninātu aprakstu par iekšējās kontroles mehānismiem, ko pārstāvis izmantos, lai ievērotu Direktīvu (ES) 2015/849;

⁵⁸ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/410 (2018. gada 29. novembris), ar ko nosaka īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz tādas informācijas sastāvdaļām un struktūru, kas maksājumu pakalpojumu jomā kompetentajām iestādēm ir jāsniedz Eiropas Banku iestādei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2366 (OV L 73, 15.3.2019., 20. lpp.).

- c) valdes locekļu un citu par pārstāvja vadību atbildīgo personu identitāti un — ja pārstāvis nav maksājumu pakalpojumu sniedzējs — pierādījumus, ka attiecīgās personas ir piemērotas un atbilstīgas tām noteiktajiem uzdevumiem;
 - d) maksājumu iestādes sniegtos maksājumu pakalpojumus, par kuriem pārstāvis saņems pilnvaras;
 - e) attiecīgā gadījumā pārstāvja unikālo identifikācijas kodu vai numuru.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka piederības dalībvalsts kompetentās iestādes divu mēnešu laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas paziņo maksājumu iestādei, vai pārstāvis ir reģistrēts 17. pantā minētajā reģistrā. Pēc iekļaušanas reģistrā pārstāvis var sākt sniegt maksājumu pakalpojumus.
 3. Pirms pārstāvja iekļaušanas 17. pantā minētajā reģistrā kompetentās iestādes, ja tās uzskata, ka 1. punktā minētā informācija ir nepareiza, veic papildu darbības, lai pārbaudītu attiecīgo informāciju.
 4. Ja pēc 1. punktā minētās informācijas pārbaudes kompetentās iestādes nav pārliecinātas, ka šī informācija ir pareiza, tās atsakās iekļaut pārstāvi 17. pantā minētajā reģistrā un nekavējoties par to informē maksājumu iestādi.
 5. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes, kas vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus citā dalībvalstī, piesaistot pārstāvi, vai kas plāno sniegt maksājumu pakalpojumus dalībvalstī, kas nav to piederības dalībvalsts, izmantojot pārstāvi, kurš atrodas trešā dalībvalstī, ievēro 30. pantā noteiktās procedūras.
 6. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes informē savus maksājumu pakalpojumu lietotājus par to, ka to vārdā darbojas pārstāvis.
 7. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes paziņo savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par jebkādam izmaiņām attiecībā uz pārstāvju izmantošanu — arī saistībā ar papildu pārstāvjiem — bez nepamatotas kavēšanās un saskaņā ar 2., 3. un 4. punktā paredzēto procedūru.

20. pants

Elektroniskās naudas pakalpojumu izplatītāji

1. Dalībvalstis ļauj maksājumu iestādēm, kas sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, izplatīt un atpirkt elektronisko naudu ar izplatītāju starpniecību.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes, kas plāno sniegt elektroniskās naudas pakalpojumus ar izplatītāja starpniecību, *mutatis mutandis* piemēro 19. pantā noteiktās prasības.
3. Ja maksājumu iestāde plāno sniegt elektroniskās naudas pakalpojumus citā dalībvalstī, piesaistot izplatītāju, šādai maksājumu iestādei *mutatis mutandis* piemēro šīs direktīvas 30.–33. pantu, izņemot 31. panta 4. un 5. punktu, ieskaitot deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šīs direktīvas 30. panta 5. punktu.

21. pants

Filiāles

1. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes, kas plāno sniegt maksājumu pakalpojumus citā dalībvalstī, izveidojot filiāli, vai kas plāno sniegt maksājumu pakalpojumus dalībvalstī, kas nav to piederības dalībvalsts, izmantojot filiāli, kura atrodas kādā trešā dalībvalstī, ievēro 30. pantā izklāstītās procedūras.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes pieprasa filiālēm, kas darbojas to vārdā, informēt maksājumu pakalpojumu lietotājus par šo faktu.

22. pants

Ārpakalpojumu sniedzēji

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes, kas maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu darbības funkciju veikšanai plāno izmantot ārpakalpojumus, par to informē savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes neuztic ārpakalpojumu sniedzējiem svarīgas darbības funkcijas, tostarp IKT sistēmu nodrošinājumu, tādā veidā, kas būtiski pasliktina maksājumu iestādes iekšējās kontroles kvalitāti un kompetento iestāžu spēju uzraudzīt maksājumu iestādes atbilstību visiem šajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem un izsekot tai.

Darbības funkcija ir svarīga, ja tās nepilnīga izpilde vai neizpilde būtiski vājinātu maksājumu iestādes pastāvīgu atbilstību atļaujas piešķiršanas prasībām, citiem šajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem, tās finansiālos rādītājus vai tās maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu stabilitāti un nepārtrauktību.

Dalībvalstis nodrošina, ka, uzticot svarīgas darbības funkcijas ārpakalpojumu sniedzējiem, maksājumu iestādes izpilda visus tālāk minētos nosacījumus:

- a) ar ārpakalpojumiem neparedz augstākās vadības atbildības deleģēšanu;
 - b) šajā direktīvā noteiktās maksājumu iestādes attiecības un pienākumi attiecībā uz tās maksājumu pakalpojumu lietotājiem paliek nemainīgas;
 - c) netiek vājināti nosacījumi, kuri maksājumu iestādei jāievēro, lai tā varētu saņemt atļauju un lai šī atļauja paliktu spēkā;
 - d) netiek atcelti vai grozīti nekādi citi nosacījumi, ar kādiem maksājumu iestādei piešķirta atļauja.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes bez nepamatotas kavēšanās paziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par jebkādam izmaiņām attiecībā uz tādu vienību izmantošanu, kurām darbības tiek uzticētas kā ārpakalpojums.

23. pants

Atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes, kas darbības funkciju izpildi uztic trešām personām, veic pamatotus pasākumus, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību ievērošanu.
2. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes saglabātu pilnu atbildību par visām savu darbinieku vai pārstāvju, izplatītāju, filiāļu vai ārpakalpojumu vienību darbībām.

3. IEDAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES UN UZRAUDZĪBA

24. pants

Kompetento iestāžu izraudzīšanās

1. Dalībvalstis par kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par atļauju piešķiršanu maksājumu iestādēm, kurām jāveic šajā sadaļā paredzētie pienākumi, un par to prudenciālo uzraudzību, izraugās vai nu valsts iestādes, vai struktūras, kuras atzītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai kuras atzinušas valsts iestādes, kam šajā nolūkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir piešķirtas skaidras pilnvaras, tajā skaitā valstu centrālās bankas. Dalībvalstis par kompetentajām iestādēm neizraugās maksājumu iestādes, kredītiestādes vai pasta žiro norēķinu iestādes.

Kompetentās iestādes ir neatkarīgas no ekonomiskām struktūrām un izvairās no interešu konfliktiem.

Dalībvalstis paziņo Komisijai saskaņā ar pirmo daļu izraudzītās kompetentās iestādes nosaukumu un kontaktinformāciju.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai saskaņā ar 1. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm būtu visas pienākumu veikšanai vajadzīgās pilnvaras.

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir to uzdevumu veikšanai nepieciešamie resursi, jo īpaši attiecībā uz specializētiem darbiniekiem.

3. Dalībvalstis, kuras jautājumos, uz kuriem attiecas šī sadaļa, izraudzījušās vairāk nekā vienu kompetento iestādi vai kuras par kompetentajām iestādēm izraudzījušās kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par kredītiestāžu uzraudzību, nodrošina, ka šīs iestādes cieši sadarbojas, lai rezultatīvi pildītu savus attiecīgos pienākumus.
4. Saskaņā ar 1. punktu izraudzīto kompetento iestāžu pienākumus pilda piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.
5. Šā panta 1. punkts nenozīmē, ka kompetentajām iestādēm ir jāuzrauga maksājumu iestāžu darījumdarbība, izņemot maksājumu pakalpojumu sniegšanu un 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto darbību veikšanu.

25. pants

Uzraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai pārbaudes, ko kompetentās iestādes veic nolūkā pārbaudīt pastāvīgu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, būtu samērīgas, piemērotas un atbilstīgas riskam, kādam maksājumu iestādes ir pakļautas.

Lai pārbaudītu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, kompetentās iestādes jo īpaši ir tiesīgas veikt šādus pasākumus:

- a) izvirzīt maksājumu iestādei prasību sniegt visu informāciju, kas nepieciešama atbilstības uzraudzībai, attiecīgā gadījumā precizējot prasības iemeslu un termiņu, kādā informācija ir jāsniedz;
 - b) veikt pārbaudes uz vietas maksājumu iestādes, jebkura pārstāvja, izplatītāja vai filiāles, kas sniedz maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus, par kuriem atbild maksājumu iestāde, telpās vai jebkuras tādas vienības telpās, kurai darbības uzticētas kā ārpakalpojums;
 - c) izdot ieteikumus, vadlīnijas un attiecīgā gadījumā saistošus administratīvos noteikumus;
 - d) apturēt vai anulēt atļauju atbilstīgi 16. pantam.
2. Neskarot 16. pantu un jebkādus valsts krimināltiesību noteikumus, dalībvalstis paredz, ka to kompetentās iestādes maksājumu iestādēm vai subjektiem, kas faktiski kontrolē to maksājumu iestāžu darbību, kuras pārkāpj noteikumus, ar kuriem transponē šo direktīvu, var piemērot sankcijas vai pasākumus, kas īpaši vērsti uz konstatēto pārkāpumu izbeigšanu un šādu pārkāpumu cēloņu novēršanu.
 3. Neskarot 5. panta, 6. panta 1. un 2. punkta, 7. panta un 8. panta prasības, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes var veikt šā panta 1. punktā minētos pasākumus, lai nodrošinātu, ka maksājumu iestādēm ir pietiekams kapitāls, jo īpaši gadījumos, kad maksājumu iestāžu maksājumiem nesaistītā darbība vājina vai var vājināt maksājumu iestādes finansiālo stabilitāti.

26. pants

Dienesta noslēpums

1. Neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas valsts krimināltiesības, dalībvalstis nodrošina, lai visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī visiem ekspertiem, kas rīkojas kompetento iestāžu vārdā, būtu saistošs pienākums glabāt dienesta noslēpumu.
2. Uz informāciju, ar kuru apmainās saskaņā ar 28. pantu, attiecas gan informācijas sniedzējas, gan informācijas saņēmējas iestādes pienākums glabāt dienesta noslēpumu, lai nodrošinātu fizisku personu un uzņēmumu tiesību aizsardzību.
3. Dalībvalstis var piemērot šo pantu, *mutatis mutandis* ņemot vērā Direktīvas 2013/36/ES 53.–61. panta noteikumus.

27. pants

Tiesības vērsties tiesā

1. Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumus, ko kompetentās iestādes pieņēmušas attiecībā uz maksājumu iestādi, ievērojot normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, varētu apstrīdēt tiesās.
2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz bezdarbību.

28. pants

Sadarbība un informācijas apmaiņa

1. Dažādu dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas savā starpā un vajadzības gadījumā ar ECB un dalībvalstu centrālajām bankām, EBI un citām attiecīgām kompetentajām iestādēm, kas ir izraudzītas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesībām, kuras piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
2. Dalībvalstis atļauj informācijas apmaiņu starp to kompetentajām iestādēm un:
 - a) citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par atļauju piešķiršanu pieteikumu iesniedzējām maksājumu iestādēm un par maksājumu iestāžu uzraudzību;
 - b) ECB un dalībvalstu centrālajām bankām, kas rīkojas kā monetārās un pārraudzības iestādes, un vajadzības gadījumā citām valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par maksājumu un norēķinu sistēmu pārraudzību;
 - c) citām attiecīgajām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar šo direktīvu un citiem Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, tajā skaitā Direktīvu (ES) 2015/849;
 - d) EBI, kuras uzdevums ir palīdzēt nodrošināt uzraudzības mehānismu rezultātīvu un konsekventu darbību, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1093/2010 1. panta 5. punkta a) apakšpunktā.

29. pants

Domstarpību izšķiršana starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas uzskata, ka kādā konkrētā lietā pārrobežu sadarbība ar citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kā minēts 28., 30., 31., 32. vai 33. pantā, neatbilst minētajos noteikumos izklāstītajiem nosacījumiem, var lietu nodot EBI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.
2. Ja EBI ir lūgta atbilstīgi 1. punktam sniegt palīdzību, tā bez liekas kavēšanās pieņem lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu. EBI var arī palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos pēc savas iniciatīvas saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punkta otro daļu. Katrā ziņā iesaistītās kompetentās iestādes atliek savus lēmumus, gaidot risinājumu saskaņā ar minētās regulas 19. pantu.

Pieteikums izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkura maksājumu iestāde, kas, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, vēlas pirmo reizi sniegt maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumus dalībvalstī, kas nav tās piederības dalībvalsts, tajā skaitā reģistrējoties trešā dalībvalstī, sniedz šādu informāciju kompetentajām iestādēm savā piederības dalībvalstī:
- a) maksājumu iestādes nosaukums, adrese un atļaujas numurs, ja tāds ir;
 - b) dalībvalsts(-is), kurā(-ās) maksājumu iestāde plāno darboties, un plānotais darbības sākšanas datums attiecīgajā(-s) dalībvalstī(-s);
 - c) maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojums(-i), ko maksājumu iestāde plāno sniegt;
 - d) ja maksājumu iestāde plāno izmantot pārstāvi vai izplatītāju — 19. panta 1. punktā un 20. panta 2. punktā minētā informācija;
 - e) ja maksājumu iestāde plāno izmantot filiāli:
 - i) informācija, kas minēta 3. panta 3. punkta b) un e) apakšpunktā, attiecībā uz maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu darījumdarbību uzņēmējā dalībvalstī;
 - ii) filiāles organizatoriskās struktūras apraksts;
 - iii) par filiāles vadību atbildīgo personu identitāte.

Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestādes, kas maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu darbības funkcijas plāno uzticēt kā ārpusvalsts pakalpojumu citām vienībām uzņēmējā dalībvalstī, par to informē savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Mēneša laikā pēc visas 1. punktā minētās informācijas saņemšanas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes šo informāciju pārsūta uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Ja pakalpojumi tiek sniegti ar kādas trešās dalībvalsts starpniecību, paziņo to dalībvalstī, kurā pakalpojumi tiek sniegti maksājumu pakalpojumu lietotājiem.

Mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas no piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes minēto informāciju izvērtē un sniedz piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm attiecīgo informāciju par paredzēto maksājumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanu, ko veiks attiecīgā maksājumu iestāde, izmantojot brīvību veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par jebkurām bažām, ko rada paredzētā pārstāvja vai izplatītāja iesaiste vai filiāles izveidošana attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai terorisma finansēšanu Direktīvas (ES) 2015/849 nozīmē. Pirms tam uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde sazinās ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kas minētas Direktīvas (ES) 2015/849 7. panta 2. punktā, lai noskaidrotu, vai pastāv šādi iemesli.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, kas nepiekrīt uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu novērtējumam, norāda uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm savas nepieņemšanas iemeslus.

Ja piederības dalībvalsts kompetento iestāžu novērtējums, ņemot vērā no uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm saņemto informāciju, nav pozitīvs, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde atsakās reģistrēt pārstāvi, filiāli vai izplatītāju vai anulē reģistrāciju, ja tā jau ir notikusi.

3. Trīs mēnešu laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes savu lēmumu paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm un maksājumu iestādei.

Tiklīdz pārstāvis, izplatītājs vai filiāle ir iekļauts 17. pantā minētajā reģistrā, tie var sākt savu darbību attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī.

Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestāde paziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm to darbību uzsākšanas datumu, kuras attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī maksājumu iestādes vārdā veic ar pārstāvja, izplatītāja vai filiāles starpniecību. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu iestāde, lieki nekavējoties, paziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm visas būtiskās izmaiņas attiecībā uz informāciju, kas paziņota saskaņā ar 1. punktu, tajā skaitā par papildu pārstāvjiem, izplatītājiem, filiālēm vai vienībām, kurām darbību veikšana uzticēta kā ārpalpojums, uzņēmējās dalībvalstīs, kurās darbojas maksājumu iestāde. Piemēro 2. un 3. punktā paredzēto procedūru.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu sadarbības un informācijas apmaiņas režīmu starp piederības un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo pantu. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos precizē sadarbības metodi, naudas līdzekļus un sīkāku informāciju par tādu maksājumu iestāžu paziņojumiem, kas veic pārrobežu darbības, jo īpaši par sniedzamās informācijas jomu un apstrādi, tajā skaitā kopīgu terminoloģiju un standarta paziņojuma veidlapas, lai nodrošinātu konsekventu un efektīvu paziņošanas procesu.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

31. pants

To maksājumu iestāžu uzraudzība, kuras izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību

1. Veicot šajā sadaļā paredzētās kontroles un nepieciešamos pasākumus attiecībā uz maksājumu iestādes pārstāvi, izplatītāju vai filiāli, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes sadarbojas ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, tajā skaitā informējot uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par to, kur šīs uzņēmējas dalībvalsts teritorijā tās plāno veikt pārbaudi uz vietas.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var deleģēt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm uzdevumu veikt pārbaudes uz vietas minētajā maksājumu iestādē.

2. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt visām maksājumu iestādēm, kurām ir pārstāvji, izplatītāji vai filiāles to teritorijā, regulāri ziņot uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par savu darbību to valsts teritorijā.

Šādus ziņojumus pieprasa informācijas vai statistikas vajadzībām un, ciktāl pārstāvji, izplatītāji vai filiāles sniedz maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus, lai uzraudzītu atbilstību Regulas XXX [MPR] II un III sadaļas prasībām. Šādiem pārstāvjiem, izplatītājiem vai filiālēm piemēro dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 26. pantā minētajām prasībām.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes no maksājumu iestādēm var pieprasīt *ad hoc* informāciju, ja šo iestāžu rīcībā ir pierādījumi par neatbilstību šai sadaļai vai Regulas XXX [MPR] II un III sadaļai.

3. Piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes savstarpēji sniedz visu būtisko vai attiecīgo informāciju, jo īpaši gadījumos, kad pārkāpumu izdarījis pārstāvis, izplatītājs vai filiāle vai radušās aizdomas par šādu pārkāpumu, un ja minētie pārkāpumi ir notikuši, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību. Kompetentās iestādes pēc pieprasījuma sniedz visu attiecīgo informāciju un pēc savas iniciatīvas — visu būtisko informāciju, arī par maksājumu iestādes atbilstību 13. panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. Dalībvalstis var prasīt maksājumu iestādei, kura darbojas to teritorijā ar pārstāvju starpniecību un kuras galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā, lai nodrošinātu pienācīgu saziņu un informācijas sniegšanu saskaņā ar Regulas XXX [MPR] II un III sadaļu un atvieglotu piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu veikto uzraudzību, tajā skaitā kompetentajām iestādēm pēc pieprasījuma nodrošinot dokumentus un informāciju.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu kritērijus, kas jāpiemēro, atbilstoši proporcionalitātes principam nosakot apstākļus, kādos ir piemēroti iecelt 4. punktā minēto centrālo kontaktpunktu, un šo kontaktpunktu funkcijas.

Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos jo īpaši ņem vērā:

- a) visu to darījumu apjomu un vērtību, ko maksājumu iestāde veic uzņēmējās dalībvalstīs;
- b) sniegto maksājumu pakalpojumu veidu;
- c) uzņēmējā dalībvalstī iedibināto pārstāvju kopējo skaitu.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

Pasākumi neatbilstības gadījumā, tajā skaitā piesardzības pasākumi

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka maksājumu iestāde, kurai tās teritorijā ir pārstāvji, izplatītāji vai filiāles, neatbilst šai sadaļai vai Regulas XXX [MPR] II un III sadaļai, šī kompetentā iestāde par to bez nepamatotas kavēšanās informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi.

Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pēc saskaņā ar pirmo daļu saņemtās informācijas izvērtēšanas nekavējoties veic visus attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā maksājumu iestāde novērš šo neatbilstību. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde par minētajiem pasākumiem nekavējoties paziņo uzņēmējas dalībvalsts un jebkuras citas attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Ārkārtas situācijās, kad ir vajadzīga tūlītēja rīcība, lai novērstu nopietnu apdraudējumu maksājumu pakalpojumu lietotāju kopīgajām interesēm uzņēmējā dalībvalstī, līdztekus kompetento iestāžu pārrobežu sadarbībai un gaidot, kad piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veiks pasākumus, kā izklāstīts 31. pantā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var veikt piesardzības pasākumus.
3. Visi 2. punktā minētie piesardzības pasākumi ir atbilstīgi un samērīgi ar to mērķi aizsargāt maksājumu pakalpojumu lietotāju kopīgās intereses pret nopietnu apdraudējumu uzņēmējā dalībvalstī. Minēto pasākumu rezultātā netiek dota priekšroka uzņēmējas dalībvalsts maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu lietotājiem attiecībā pret citās dalībvalstīs esošas maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu lietotājiem.

Piesardzības pasākumi ir pagaidu pasākumi, un tos pārtrauc, kad konstatētais apdraudējums ir ticis novērsts, arī ar piederības dalībvalsts kompetento iestāžu palīdzību vai sadarbībā ar tām vai ar EBI, kā paredzēts 29. panta 1. punktā.

4. Ja tas ir saderīgi ar ārkārtas situāciju, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes iepriekš un katrā ziņā bez liekas kavēšanās informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un jebkuras citas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, Komisiju un EBI par piesardzības pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 2. punktu, un par to pamatojumu.

Pamatojums un informēšana

1. Visus pasākumus, ko veikušas kompetentās iestādes, ievērojot 25., 30., 31. vai 32. pantu, un kas paredz sodus vai ierobežojumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvības vai brīvības veikt uzņēmējdarbību īstenošanu, pienācīgi pamato un dara zināmus attiecīgajai maksājumu iestādei.
2. Direktīvas 30., 29. un 32. pants neskar Direktīvā (ES) 2015/849 un Regulā (ES) 2015/847, jo īpaši Direktīvas (ES) 2015/849 47. panta 1. punktā un Regulas (ES) 2015/847 22. panta 1. punktā, paredzēto kompetento iestāžu pienākumu uzraudzīt vai pārbaudīt atbilstību šajos tiesību aktos noteiktajām prasībām.

II NODAĻA

Atbrīvojumi un paziņojumi

34. pants

Neobligāti atbrīvojumi

- 1.** Dalībvalstis var atbrīvot vai atļaut savām kompetentajām iestādēm atbrīvot fiziskās vai juridiskās personas, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, kuri minēti I pielikuma 1.–5. punktā, vai kas sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, pilnībā vai daļēji no I nodaļas 1., 2. un 3. iedaļā izklāstītajām procedūrām un nosacījumu piemērošanas, izņemot 17., 18., 24., 26., 27. un 28. pantu, ja:
- a)** saistībā ar maksājumu pakalpojumiem — attiecīgās personas, tajā skaitā jebkura pārstāvja, par ko attiecīgā persona uzņemas pilnu atbildību, iepriekšējos 12 mēnešos izpildīto maksājumu darījumu ikmēneša vidējā kopējā vērtība nepārsniedz dalībvalsts noteiktu ierobežojumu, bet jebkurā gadījumā nepārsniedz 3 miljonus EUR; vai
 - b)** attiecībā uz elektroniskās naudas pakalpojumiem — visas darījumdarbības rezultātā iegūtais vidējais apgrozībā esošās elektroniskās naudas apjoms nepārsniedz dalībvalsts noteikto ierobežojumu, bet jebkurā gadījumā nepārsniedz 5 miljonus EUR; kā arī
 - c)** attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem un elektroniskās naudas pakalpojumiem — neviena fiziskā persona, kas ir atbildīga par darījumdarbības pārvaldību vai vadīšanu, nav tiesāta par noziedzīgiem nodarījumiem, kas ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, vai citiem finanšu noziegumiem.

Šā punkta a) apakšpunkta vajadzībām novērtējumu par to, vai minētais ierobežojums ir pārsniegts, veic, pamatojoties uz darījumdarbības plānā paredzēto maksājumu darījumu kopējo summu, ja vien kompetentās iestādes nav pieprasījušas veikt korekcijas šajā plānā.

Ja maksājumu iestāde, kas sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus, piedāvā arī kādu maksājumu pakalpojumu vai kādu no 10. pantā minētajām darbībām, un ja apgrozībā esošās elektroniskās naudas apjoms nav iepriekš zināms, kompetentās iestādes atļauj minētajai maksājumu iestādei piemērot pirmās daļas b) apakšpunktu, kuru uzskata par tādu, ko izmanto elektroniskās naudas pakalpojumiem, ar noteikumu, ka šādu reprezentatīvu daļu var ticami aplēst, pamatojoties uz darījumu vēstures datiem vai kompetentajām iestādēm pieņemamā veidā. Ja maksājumu iestādes darījumdarbības periods nav pietiekami ilgs, šo prasību novērtē, pamatojoties uz plānoto apgrozībā esošās elektroniskās naudas apjomu, kas minēts tās darījumdarbības plānā, kurā kompetentās iestādes var prasīt ieviest grozījumus.

Dalībvalstis var arī nodrošināt tādu izvēles atbrīvojumu piešķiršanu, uz kuriem attiecas papildu prasības saistībā ar maksimālo apjomu, kuru uzglabā konkrēta

klienta maksājuma instrumentā vai maksājumu kontā, kas paredzēts elektroniskās naudas turēšanai.

Fiziska vai juridiska persona, uz kuru attiecas 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētais atbrīvojums, var sniegt maksājumu pakalpojumus, kas nav saistīti ar elektroniskās naudas pakalpojumiem, tikai saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

2. Dalībvalstis prasa, lai jebkura fiziska vai juridiska persona, kas atbrīvota no 1. punktā minēto procedūru un nosacījumu piemērošanas, reģistrējas piederības dalībvalsts kompetentajā iestādē. Dalībvalstis, pamatojoties uz 3. panta 3. punkta a)–s) apakšpunktā uzskaitītajiem elementiem, nosaka dokumentāciju, kas jāpievieno šādam reģistrācijas pieprasījumam.
3. Dalībvalstis prasa, lai visām fiziskām vai juridiskām personām, kas reģistrētas saskaņā ar 2. punktu, galvenais birojs vai dzīvesvieta būtu tajā dalībvalstī, kurā tās faktiski veic darījumdarbību.
4. Personas, kas atbrīvotas no 1. punktā minēto procedūru un nosacījumu piemērošanas, uzskata par maksājumu iestādēm. Šīm personām nepiemēro 13. panta 6. punktu un 30., 31. un 32. pantu.
5. Dalībvalstis var noteikt, ka jebkura fiziska vai juridiska persona, kas reģistrēta saskaņā ar 2. punktu, var veikt tikai dažas no 10. pantā norādītajām darbībām.
6. Personas, kas atbrīvotas no 1. punktā minēto procedūru un nosacījumu piemērošanas, paziņo kompetentajām iestādēm par visām šo personu situācijas izmaiņām, kas attiecas uz minētajā punktā paredzētajiem nosacījumiem, un vismaz reizi gadā kompetento iestāžu norādītajā datumā sniedz šādu informāciju:
 - a) iepriekšējo 12 mēnešu maksājumu darījumu vidējā kopējā vērtība, ja tās sniedz maksājumu pakalpojumus;
 - b) vidējā apgrozībā esošā elektroniskā nauda, ja tās sniedz elektroniskās naudas pakalpojumus.
7. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja šā panta 1., 3. vai 5. punktā izklāstītie nosacījumi vairs netiek izpildīti, attiecīgās personas pieprasa atļauju 30 kalendāro dienu laikā saskaņā ar 13. pantā noteikto procedūru. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir atbilstošas pilnvaras, lai pārbaudītu šī panta nepārtrauktu ievērošanu.
8. Šā panta 1.–6. punkts neskar Direktīvu (ES) 2015/849 vai valstu tiesību aktus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanu.

35. pants

Paziņošana un informēšana

Dalībvalsts, kas nolemj piešķirt 34. pantā minēto atbrīvojumu, sniedz Komisijai visus tālāk minēto informāciju:

- a) lēmums piešķirt šādu atbrīvojumu;
- b) jebkādas turpmākas izmaiņas šajā atbrīvojumā;
- c) attiecīgo fizisko un juridisko personu skaits;

- d) reizi gadā — līdz katra kalendārā gada 31. decembrim veikto maksājumu darījumu kopējā vērtība, kā minēts 34. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un 34. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais apgrozībā esošās elektroniskās naudas kopējais apjoms.

36. pants

Konta informācijas pakalpojumu sniedzēji

1. Fiziskām vai juridiskām personām, kas sniedz tikai I pielikuma 7. punktā minētos maksājumu pakalpojumus, nav jāsaņem atļauja, bet tām pirms darbības uzsākšanas ir jāreģistrējas piederības dalībvalsts kompetentajā iestādē.
2. Šādam reģistrācijas pieprasījumam pievieno 3. panta 3. punkta a), b), e)–h), j), l), n), p) un q) apakšpunktā minēto informāciju un dokumentāciju.

Direktīvas 3. panta 3. punkta e), f) un l) apakšpunktā minētās dokumentācijas vajadzībām fiziskā vai juridiskā persona, kas veic reģistrāciju, sniedz aprakstu par tās ieviestajiem revīzijas pasākumiem un organizatoriskajiem pasākumiem, ko tā ir izveidojusi, lai veiktu visus vajadzīgos pasākumus lietotāju interešu aizsardzībai un nodrošinātu nepārtrauktību un uzticamību maksājumu pakalpojumu izpildē, kā minēts I pielikuma 7. punktā.

3. Drošības kontroles un riska mazināšanas pasākumos, kas minēti 3. panta 3. punkta j) apakšpunktā, norāda, kā fiziskā vai juridiskā persona, kas veic reģistrāciju, nodrošinās augstu digitālās darbības noturības līmeni saskaņā ar Regulas (ES) 2022/2554 II nodaļu, jo īpaši attiecībā uz tehnisko drošību un datu aizsardzību, arī attiecībā uz programmatūru un IKT sistēmām, ko izmanto fiziskā vai juridiskā persona, kas veic reģistrāciju, vai uzņēmumi, kuriem tā pilnībā vai daļēji uzticējusi savas darbības kā ārpakalpojumu.
4. Dalībvalstis prasa, lai 1. punktā minētajām personām kā nosacījums to reģistrācijai būtu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kas attiecas uz teritorijām, kurās tās piedāvā pakalpojumus, vai kāda cita salīdzināma garantija, un lai tās nodrošinātu, ka:

a) attiecībā pret kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai maksājumu pakalpojumu lietotāju tās var segt savu atbildību, kas izriet no neautorizētas vai krāpnieciskas piekļuves maksājumu konta informācijas pakalpojumam vai neautorizētas vai krāpnieciskas maksājumu konta informācijas pakalpojuma izmantošanas;

b) tās var segt jebkādu pašrisku, sliekšņa vai atskaitījuma vērtību no apdrošināšanas seguma vai salīdzināmas garantijas;

c) tās pastāvīgi uzrauga apdrošināšanas vai salīdzināmas garantijas segumu.

5. Šā panta 1. punktā minēto pakalpojumu sniedzējiem nepiemēro I nodaļas 1. un 2. iedaļu. Šā panta 1. punktā minētajiem pakalpojumu sniedzējiem piemēro I nodaļas 3. iedaļu, izņemot 25. panta 3. punktu.

Kā alternatīvu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai, kas prasīta 3. un 4. punktā, 1. punktā minētie uzņēmumi tur sākumkapitālu 50 000 EUR apmērā, ko var bez nepamatotas kavēšanās aizstāt ar profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu pēc tam, kad šie uzņēmumi ir sākuši savu darbību kā maksājumu iestādes.

6. Šā panta 1. punktā minētās personas uzskata par maksājumu iestādēm.

37. pants

Pakalpojumi, kas ietver skaidras naudas izsniegšanu mazumtirdzniecības veikalos bez pirkuma izdarīšanas

1. Dalībvalstis no šīs direktīvas piemērošanas atbrīvo fiziskas vai juridiskas personas, kas izsniedz skaidru naudu mazumtirdzniecības veikalos neatkarīgi no tā, vai izdarīts pirkums, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) pakalpojumu savās telpās piedāvā fiziska vai juridiska persona, kas pārdod preces vai sniedz pakalpojumus kā pastāvīgu nodarbošanos;
 - b) izsniegtā skaidras naudas summa vienā izsniegšanas reizē nepārsniedz 50 EUR.
2. Šis pants neskar Direktīvu (ES) 2015/849 vai citus attiecīgus Savienības vai valsts tiesību aktus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai terorisma finansēšanas novēršanas jomā.

38. pants

Skaidras naudas izņemšanas pakalpojumi, ko piedāvā bankomātu izvietotāji, kuri neapkalpo maksājumu kontus

1. Fiziskām vai juridiskām personām, kas sniedz I pielikuma 1. punktā minētos skaidras naudas izņemšanas pakalpojumus un kas neapkalpo maksājumu kontus, un nesniedz citus I pielikumā minētos maksājumu pakalpojumus, atļauja nav nepieciešama, bet tām pirms darbības uzsākšanas ir jāreģistrējas piederības dalībvalsts kompetentajā iestādē.
2. Šā panta 1. punktā minētās reģistrācijas pieteikumam pievieno 3. panta 3. punkta a), b), e)–h), j), l), n), p) un q) apakšpunktā minēto informāciju un dokumentāciju.

Direktīvas 3. panta 3. punkta e), f) un l) apakšpunktā minētās dokumentācijas vajadzībām fiziskā vai juridiskā persona, kas veic reģistrāciju, sniedz aprakstu par tās ieviestajiem revīzijas pasākumiem un organizatoriskajiem pasākumiem, ko tā ir izveidojusi, lai veiktu visus vajadzīgos pasākumus lietotāju interešu aizsardzībai un nodrošinātu nepārtrauktību un uzticamību maksājumu pakalpojumu izpildē, kā minēts I pielikuma 1. punktā.

Drošības kontroles un riska mazināšanas pasākumos, kas minēti 3. panta 3. punkta j) apakšpunktā, norāda, kā fiziskā vai juridiskā persona, kas veic reģistrāciju, nodrošinās augstu digitālās darbības noturības līmeni saskaņā ar Regulas (ES) 2022/2554 II nodaļu, jo īpaši attiecībā uz tehnisko drošību un datu aizsardzību, arī attiecībā uz programmatūru un IKT sistēmām, ko izmanto fiziskā vai juridiskā persona, kas veic reģistrāciju, vai uzņēmumi, kuriem tā pilnībā vai daļēji uzticējusi savas darbības kā ārpakalpojumu.
3. Šā panta 1. punktā minēto pakalpojumu sniedzējiem nepiemēro 1. nodaļas 1. un 2. iedaļu. Šā panta 1. punktā minētajiem pakalpojumu sniedzējiem piemēro 1. nodaļas 3. iedaļu, izņemot 25. panta 3. punktu.
4. Personas, kas sniedz šā panta 1. punktā minētos pakalpojumus, uzskata par maksājumu iestādēm.

39. pants

Paziņošanas pienākums

1. Dalībvalstis prasa pakalpojumu sniedzējiem, kas veic kādu no Regulas XXX [MPR] 2. panta 1. punkta j), i) un ii) apakšpunktā minētajām darbībām vai veic abas darbības, attiecībā uz kurām iepriekšējos 12 mēnešos izpildīto maksājumu darījumu kopējā vērtība pārsniedz 1 miljonu EUR, informēt kompetentās iestādes par piedāvātajiem pakalpojumiem, norādot, saskaņā ar kuru no Regulas XXX [MPR] 2. panta 1. punkta j), i) un ii) apakšpunktā minētajiem izslēgšanas gadījumiem darbība uzskatāma par veiktu.

Pamatojoties uz šo paziņojumu, kompetentā iestāde pieņem pienācīgi pamatotu lēmumu, pamatojoties uz Regulas XXX [MPR] 2. panta 1. punkta j) apakšpunktā minētajiem kritērijiem, ja darbību nevar atzīt par ierobežotu tīklu, un par to informē pakalpojumu sniedzēju.

2. Dalībvalstis prasa pakalpojumu sniedzējiem, kas veic kādu no Regulas XXX [MPR] 2. panta 1. punkta j) apakšpunktā minētajām darbībām, nosūtīt paziņojumu kompetentajām iestādēm un iesniegt kompetentajām iestādēm ikgadēju revīzijas atzinumu, apliecinot, ka darbība atbilst Regulas XXX [MPR] 2. panta 1. punkta j) apakšpunktā noteiktajiem ierobežojumiem.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes informē EBI par pakalpojumiem, par kuriem paziņots saskaņā ar 1. punktu, norādot, saskaņā ar kuru izslēgšanas gadījumu darbība tiek veikta.
4. Tās darbības aprakstu, kura paziņota saskaņā ar 2. un 3. punktu, dara publiski pieejamu 17. un 18. pantā minētajos reģistros.

III SADAĻA

DELEĢĒTIE AKTI UN REGULATĪVIE TEHNISKIE STANDARTI

40. pants

Deleģētie akti

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 41. pantu, lai atjauninātu 5. pantā, 34. panta 1. punktā un 37. pantā minētās summas, ņemot vērā inflāciju.

41. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 40. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 40. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 40. pantu pieņemts deleģēts akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

42. pants

Pilnīga saskaņošana

1. Neskarot 6. panta 3. punktu un 34. pantu, ciktāl šajā direktīvā iekļauti saskaņoti noteikumi, dalībvalstis saglabā vai ievieš tikai tos noteikumus, kas izklāstīti šajā direktīvā.
2. Dalībvalsts, kas izmanto kādu no 6. panta 3. punktā vai 34. pantā minētajām iespējām, informē Komisiju par to un par jebkādām turpmākām izmaiņām. Komisija informāciju publisko tīmekļa vietnē vai citā viegli pieejamā veidā.
3. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji maksājumu pakalpojumu lietotājiem nelabvēlīgā veidā neatkāptos no valsts tiesību aktu noteikumiem, ar ko transponē šo direktīvu, izņemot gadījumus, ja tas ir skaidri tajos paredzēts. Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzēji var piešķirt maksājumu pakalpojumu lietotājiem labvēlīgākus noteikumus.

43. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Komisija līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 5 gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un ietekmi un jo īpaši par:
 - a) šīs direktīvas darbības jomas atbilstību, jo īpaši attiecībā uz iespēju to attiecināt uz dažiem pakalpojumiem, tajā skaitā maksājumu sistēmu darbību un tehnisko pakalpojumu sniegšanu (arī digitālo maku apstrādi vai nodrošināšanu), kuri nav iekļauti direktīvas darbības jomā;
 - b) Direktīvas 2014/49/ES pārskatīšanas ietekmi uz maksājumu iestāžu veiktu klientu naudas līdzekļu aizsardzību.

Vajadzības gadījumā Komisija kopā ar tās ziņojumu iesniedz legīslatīvā akta priekšlikumu.

2. Komisija līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir trīs gadus pēc MPR stāšanās spēkā] iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs direktīvas darbības jomu, jo īpaši attiecībā uz maksājumu sistēmām, maksājumu shēmām un tehnisko pakalpojumu sniedzējiem. Vajadzības gadījumā Komisija kopā ar šo ziņojumu iesniedz legīslatīvā akta priekšlikumu.

44. pants

Pārejas noteikumi

1. Dalībvalstis ļauj maksājumu iestādēm, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/2366 11. pantu līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], turpināt sniegt un izpildīt maksājumu pakalpojumus, saistībā ar kuriem tām ir piešķirta atļauja, bez nepieciešamības iesniegt jaunu pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu vai ievērot citus šīs direktīvas II sadaļā izklāstītos vai minētos noteikumus līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Dalībvalstis prasa, lai šādas pirmajā daļā minētās maksājumu iestādes iesniedz kompetentajām iestādēm visu informāciju, kas ļauj kompetentajām iestādēm līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] novērtēt:

- a) vai šīs maksājumu iestādes atbilst II sadaļas prasībām un, ja neatbilst, kādi pasākumi jāveic, lai nodrošinātu to atbilstību;
- b) vai atļauja būtu jāanulē.

Pirmajā daļā minētās maksājumu iestādes, saistībā ar kurām pēc kompetento iestāžu pārbaudes atzīts, ka tās atbilst II sadaļas prasībām, saņem atļauju kā maksājumu iestādes saskaņā ar šīs direktīvas 13. pantu un tiek reģistrētas 17. un 18. pantā minētajos reģistros. Ja šīs maksājumu iestādes līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] nenodrošina atbilstību II sadaļā noteiktajām prasībām, tām aizliedz sniegt maksājumu pakalpojumus.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka 1. punktā minētās maksājumu iestādes automātiski saņem atļauju un tiek iekļautas 17. pantā minētajā reģistrā, ja kompetentajām iestādēm ir pierādījumi, ka šīs maksājumu iestādes jau atbilst 3. un 13. panta prasībām. Kompetentās iestādes pirms šādas automātiskas atļaujas piešķiršanas informē attiecīgās maksājumu iestādes.
3. Dalībvalstis ļauj fiziskām vai juridiskām personām, kuras līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] ir izmantojušas atbrīvojumu saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/2366 32. pantu un sniegušas maksājumu pakalpojumus, kā minēts minētās direktīvas I pielikumā, veikt jebkuru no tālāk minētajiem pasākumiem:
 - a) turpināt sniegt šos pakalpojumus attiecīgajā dalībvalstī līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas];

- b) saņemt atbrīvojumu saskaņā ar šīs direktīvas 34. pantu; vai
- c) ievērot citus noteikumus, kas paredzēti vai minēti šīs direktīvas II sadaļā.

Jebkurai pirmajā daļā minētajai personai, kurai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] nav piešķirta atļauja vai atbrīvojums saskaņā ar šo direktīvu, ir aizliegts sniegt maksājumu pakalpojumus.

4. Dalībvalstis var piešķirt fiziskām un juridiskām personām, kas izmantojušas atbrīvojumu saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/2366 32. pantu, atbrīvojumu saskaņā ar šīs direktīvas 34. pantu un ierakstīt šīs personas šīs direktīvas 17. un 18. pantā minētajos reģistros, ja kompetentajām iestādēm ir pierādījumi, ka ir ievērotas šīs direktīvas 34. pantā noteiktās prasības. Kompetentās iestādes par to informē attiecīgās maksājumu iestādes.

45. pants

Pārejas noteikumi — elektroniskās naudas iestādes, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2009/110/EK

1. Dalībvalstis atļauj elektroniskās naudas iestādēm, kas definētas Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 1. punktā un kas dalībvalstī, kurā atrodas to galvenais birojs saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2009/110/EK, ir sākušas darboties kā elektroniskās naudas iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2009/110/EK, pirms [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], turpināt šīs darbības minētajā dalībvalstī vai citā dalībvalstī, nelūdzot atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu vai neievērojot citus noteikumus, kas izklāstīti vai minēti šīs direktīvas II sadaļā.
2. Dalībvalstis prasa, lai 1. punktā minētās elektroniskās naudas iestādes līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz kompetentajām iestādēm visu informāciju, kas šīm kompetentajām iestādēm vajadzīga, lai novērtētu, vai šīs elektroniskās naudas iestādes atbilst šai direktīvai. Ja, veicot šādu novērtējumu, atklājas, ka šīs elektroniskās naudas iestādes neatbilst šīm prasībām, kompetentās iestādes lemj, kādi pasākumi jāveic, lai nodrošinātu šādu atbilstību, vai anulē atļauju.

Pirmajā daļā minētās elektroniskās naudas iestādes, kuras pēc kompetento iestāžu veiktās pārbaudes atbilst II sadaļas prasībām un kurām saskaņā ar šīs direktīvas 13. pantu ir piešķirta atļauja darboties kā maksājumu iestādēm, iekļauj 17. un 18. pantā minētajos reģistros. Ja šīs elektroniskās naudas iestādes līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] nenodrošina atbilstību II sadaļā noteiktajām prasībām, tām aizliedz sniegt elektroniskās naudas pakalpojumus.
3. Dalībvalstis var atļaut 1. punktā minētajām elektroniskās naudas iestādēm automātiski saņemt atļauju kā maksājumu iestādēm un tikt iekļautām 17. pantā minētajā reģistrā, ja kompetentajām iestādēm ir pierādījumi, ka attiecīgās elektroniskās naudas iestādes atbilst šīs direktīvas prasībām. Kompetentās iestādes pirms šādas automātiskas atļaujas piešķiršanas informē attiecīgās elektroniskās naudas iestādes.
4. Dalībvalstis ļauj juridiskām personām, kas pirms [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] ir uzsākušas darbības saskaņā ar

valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvas 2009/110/EK 9. pantu, turpināt šīs darbības attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar minēto direktīvu līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], neprasot, lai tās saņem atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu vai ievēro citus šīs direktīvas II sadaļā paredzētos vai minētos noteikumus. Šā panta 1. punktā minētajām elektroniskās naudas iestādēm, kuras minētajā laikposmā nav saņēmušas atļauju vai atbrīvojumu šīs direktīvas 34. panta nozīmē, ir aizliegts sniegt elektroniskās naudas pakalpojumus.

46. pants

Direktīvas 98/26/EK grozījumi

Direktīvas 98/26/EK 2. pantu groza šādi:

1) panta b) punktu aizstāj ar šādu:

“b) “iestāde” ir jebkurš no tālāk minētajiem:

— kredītiestāde, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013* 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā,

— ieguldījumu brokeru sabiedrība, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES** 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, izņemot tās 2. panta 1. punktā minētās iestādes,

— publiskās iestādes un uzņēmumi, kuru darbību garantē valsts,

— visi uzņēmumi, kuru vadība atrodas ārpus Savienības un kuru uzdevumi atbilst to Savienības kredītiestāžu vai ieguldījumu brokeru sabiedrību uzdevumiem [kas definētas pirmajā un otrajā ievilkumā],

kas piedalās kādā sistēmā un kas atbild par to finanšu saistību izpildi, kas izriet no pārveduma rīkojumiem šajā sistēmā,

— maksājumu iestāde, kas definēta Direktīvas XXX [MPD3] 2. panta 4. punktā, izņemot maksājumu iestādes, uz kurām attiecas atbrīvojums saskaņā ar minētās direktīvas 34., 36. un 38. pantu,

kas piedalās kādā sistēmā, kuras darbība ir i) apakšpunkta pirmajā ievilkumā definēto pārveduma rīkojumu izpilde, un kas ir atbildīga par to finanšu saistību izpildi, kuras izriet no šādiem pārveduma rīkojumiem minētajā sistēmā.

Ja sistēmu uzrauga saskaņā ar valsts tiesību aktiem un izpilda tikai i) apakšpunkta otrā ievilkumā definētos pārveduma rīkojumus, kā arī maksājumus, kas izriet no šādiem rīkojumiem, dalībvalsts var nolemt, ka uzņēmumus, kas piedalās šādā sistēmā un atbild par finanšu saistību izpildi, kuras izriet no pārveduma rīkojumiem šajā sistēmā, var uzskatīt par iestādēm, ja vien vismaz trīs šīs sistēmas dalībnieki pieder pirmajā daļā minētajām kategorijām un šādu lēmumu pamato sistēmisks risks; ”;

2) panta f) punktu aizstāj ar šādu:

“f) “dalībnieks” ir iestāde, galvenā darījumu otra puse, norēķinu iestāde, ieskaita iestāde, maksājumu sistēmas operators vai CCP tīrvērtes dalībnieks, kas saņēmis atļauju, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 17. pantu.

Saskaņā ar sistēmas noteikumiem viens un tas pats dalībnieks var darboties kā galvenā darījumu otra puse, norēķinu iestāde vai ieskaita iestāde vai veikt daļu no šiem uzdevumiem, vai visus šos uzdevumus.

Dalībvalsts šīs direktīvas nolūkā netiešu dalībnieku var uzskatīt par dalībnieku, ja to pamato sistēmisks risks, tomēr tas neierobežo tā dalībnieka atbildību, ar kura starpniecību netiešais dalībnieks nodod pārveduma rīkojumus sistēmai;”.

47. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2020/1828

Direktīvas (ES) 2020/1828 I pielikumu papildina ar šādu punktu:

“(68) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 20./... par finanšu datu piekļuves regulējumu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 1095/2010 un (ES) 2022/2554 (OV L [...], [...], [... lpp.]).”

48. pants

Atcelšana

Direktīvu (ES) 2015/2366 atceļ no [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Direktīvu 2009/110/EK atceļ no [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Visas atsauces uz Direktīvu (ES) 2015/2366 un Direktīvu 2009/110/EK tiesību aktos, kas ir spēkā šīs direktīvas spēkā stāšanās brīdī, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu vai Regulu XXX [MPR] un lasa saskaņā ar šīs direktīvas III pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

49. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, vēlākais līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] un attiecībā uz 46. pantu līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 6 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.
2. Dalībvalstis šos pasākumus piemēro no [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] un attiecībā uz 46. pantu no [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 6 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].
Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā šāda atsauce izdarāma.
3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

50. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

51. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*